



## **Inhoud:**

4<sup>e</sup> kwartaal 2021

## **Deuteronomium: Het boek van het verbond**

<b>Les</b>	<b>onderwerp</b>	<b>blz.</b>
1.	Preambule tot Deuteronomium	3
2.	Mozes' geschiedenisles	8
3.	Het eeuwigdurend verbond	14
4.	Om de Heer, uw God, lief te hebben	20
5.	De vreemdeling in uw poorten	26
6.	Want welke natie is er zo groot?	32
7.	Wet en genade	37
8.	Kies Leven	42
9.	Verander hun harten	47
10.	Denk eraan, vergeet niet	53
11.	Deuteronomium in de latere geschriften	59
12.	Deuteronomium in het Nieuwe Testament	65
13.	De opstanding van Mozes	70

### **EGW Notities**

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de boeken van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers.

Kopierechten berusten bij Pacific Press Publishing Association®

De Engelse editie – EGW Notes - kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Nederlandse uitgave van: **Promise Ministry®**

Contact: [\*\*info@promiseministry.nl\*\*](mailto:info@promiseministry.nl)

U mag dit digitaal document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik.

Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten.

Dit document is niet voor verkoop.

## 1. Preambule tot Deuteronomium

### Sabbatmiddag, 25 september

Door eeuwen van vervolging, strijd en duisternis heen heeft God Zijn kerk staande gehouden. Er is geen schaduw over haar gevallen die Hij niet heeft voorbereid; geen tegenkracht is opgestaan om Zijn werk tegen te werken, die Hij niet heeft voorzien. Alles heeft plaatsgevonden zoals Hij had voorspeld. Hij heeft Zijn kerk niet in de steek gelaten, maar in profetische verklaringen uiteengezet wat zou gebeuren, en dat wat Zijn Geest de profeten inspireerde te voorspellen, is tot stand gebracht. Al Zijn doeleinden zullen worden vervuld. Zijn wet is verbonden met Zijn troon, en geen macht van het kwade kan die band vernietigen. De waarheid is door God geïnspireerd en wordt door Hem bewaakt; en zij zal triomferen over alle tegenstand.

Gedurende eeuwen van geestelijke duisternis is de kerk van God geweest als een stad op een heuvel. Van tijd tot tijd, door opeenvolgende generaties heen, hebben de zuivere leerstellingen van de hemel zich binnen haar grenzen ontvouwd. De kerk is, hoe gebrekkig zij ook moge lijken, het enige voorwerp waaraan God in bijzondere zin Zijn hoogste achting schenkt. Het is het theater van Zijn genade, waarin Hij er genoeg in scheidt Zijn macht te openbaren om harten te veranderen. — *The Acts of the Apostles, pp. 11, 12/ NL: Van Jeruzalem tot Rome*

Het gewicht van de smart der eeuwen rustte op Christus. Hij zag de verschrikkelijke gevolgen van de overtreding van Gods wet. Hij zag dat in de geschiedenis van de wereld, beginnend met de dood van Abel, het conflict tussen goed en kwaad onophoudelijk was geweest. Kijkend naar de toekomst, zag Hij het lijden en de smart, de tranen en de dood, die het lot van de mensen zouden zijn. Zijn hart werd doorboord met de pijn over de menselijke familie van alle tijden en in alle landen. De ellende van het zondige ras drukte zwaar op Zijn ziel, en de fontein van Zijn tranen brak open toen Hij ernaar verlangde al hun nood te verlichten. — *The Desire of Ages, p. 534/ NL: De Wens der eeuwen*

De goddelijke liefde doet het meest aangrijpende beroep op het hart wanneer zij ons oproept hetzelfde tedere mededogen te tonen dat Christus heeft getoond. Alleen de mens die onbaatzuchtige liefde voor zijn broeder heeft, heeft ware liefde voor God. De ware Christen zal niet gewillig toestaan dat de ziel in gevaar en nood onwetend blijft, zonder dat er voor haar gezorgd wordt. Hij zal zich niet afzijdig houden van de dwalenden, hen achterlatend om zich verder te storten in ongeluk en ontmoediging of om te vallen op het slagveld van Satan.

Zij die nooit de tedere, winnende liefde van Christus hebben ervaren, kunnen anderen niet leiden naar de fontein des levens. Zijn liefde in het hart is een dwingende kracht, die mensen ertoe brengt Hem te openbaren in het gesprek, in de tedere, meelijwekkende geest, in de verheffing van het leven van hen met wie zij omgaan. Christelijke werkers die willen slagen in hun inspanningen moeten Christus kennen; en om Hem te kennen, moeten zij Zijn liefde kennen. In de hemel wordt hun geschiktheid als arbeiders afgemeten aan hun vermogen om lief te hebben zoals Christus liefhad en te werken zoals Hij werkte. — *The Acts of the Apostles, p. 550/ NL: Van Jeruzalem tot Rome*

### **Zondag 26 september: Liefde, om bemind te worden**

De geschiedenis van het grote conflict tussen goed en kwaad, vanaf het eerste begin in de hemel tot de definitieve omverwerping van de opstand en de totale uitroeiing van de zonde, is ook een demonstratie van Gods onveranderlijke liefde.

Het geschenk van Christus openbaart het hart van de Vader.

God heeft aan onze wereld het wonderbaarlijke geschenk van Zijn eniggeboren Zoon gegeven. In het licht van deze daad zou door de bewoners van andere werelden nooit gezegd kunnen worden dat God meer had kunnen doen dan Hij deed om Zijn liefde voor de mensenkinderen te tonen. Hij bracht een offer dat alle berekeningen te boven gaat. —*The Faith I Live By*, p. 59

Christus heeft Zijn grote liefde voor ons getoond door Zijn leven te geven, opdat wij niet zouden omkomen in onze zonden, en opdat Hij ons zou bekleden met Zijn heil. Als deze goddelijke liefde in ons hart wordt gekoesterd, verstevigt en versterkt zij onze verbondenheid met gelijkgezinden. "Wie in de liefde blijft, blijft in God en God blijft in hem" (1 Joh.4:16). De versterking van onze liefde voor onze broeders en zusters versterkt onze liefde voor Christus. Dit beginsel van liefde tot God en tot hen voor wie Christus gestorven is, moet door de Heilige Geest worden aangewakkerd en met broederlijke vriendelijkheid en tederheid worden verstevigd; het moet worden versterkt door daden die getuigen dat God liefde is. Deze vereniging, die hart met hart verbindt, is niet het resultaat van sentimentalisme, maar de werking van een gezond beginsel. Geloof werkt door liefde, en zuivert de ziel van alle zelfzuchtigheid. Zo wordt de ziel volmaakt in liefde. En nu we genade en barmhartigheid hebben gevonden door het kostbare bloed van Christus, hoe kunnen we dan falen om teder en barmhartig te zijn? —*In Heavenly Places*, p. 110

Het was een wezen van wonderbaarlijke macht en heerlijkheid dat zich tegen God had gekeerd. Over Lucifer zegt de Heer: "Volmaakt zijt gij van gestalte, vol van wijsheid, volkomen schoon" (Ezech.28:12). Lucifer was de overdekkende cherub geweest. Hij had in het licht van Gods aanwezigheid gestaan. Hij was de hoogste van alle geschapen wezens, en was de eerste geweest in het openbaren van Gods bedoelingen aan het universum. Nadat hij gezondigd had, was zijn macht om te misleiden des te bedrieglijker, en de onthulling van zijn ware karakter des te moeilijker, vanwege de verheven positie die hij bij de Vader had bekleed.

God had Satan en zijn sympathisanten even gemakkelijk kunnen vernietigen als men een kiezelsteentje op de aarde kan werpen, maar Hij deed dit niet. De opstandigheid moest niet met geweld overwonnen worden. Dwang wordt alleen gevonden onder Satans regering. De beginselen van de Heer zijn niet van deze orde. Zijn gezag berust op goedheid, barmhartigheid en liefde; en de presentatie van deze beginselen is het middel dat moet worden gebruikt. Gods regering is moreel van aard, en waarheid en liefde moeten de heersende macht zijn. —*The Desire of Ages*, pp. 758, 759/ NL: *De Wens der eeuwen*

### **Maandag 27 september: De zondeval en de zondvloed**

Onze eerste ouders, hoewel onschuldig en heilig geschapen, werden niet buiten de mogelijkheid van verkeerd handelen geplaatst. God maakte hen tot vrije morele wezens, in staat om de wijsheid en welwillendheid van Zijn karakter en de rechtvaardigheid van Zijn eisen in te zien, en met volledige vrijheid toe te geven of te

onthouden van gehoorzaamheid. Zij zouden gemeenschap hebben met God en met heilige engelen; maar voordat zij eeuwig veilig konden zijn, moest hun trouw worden beproefd. In het allereerste begin van het bestaan van de mens werd een grens gesteld aan het verlangen naar zelfverheerlijking, de fatale hartstocht die aan de basis lag van Satans val. De boom der kennis, die in de nabijheid stond van de boom des levens in het midden van de tuin, moest een test zijn voor de gehoorzaamheid, het geloof en de liefde van onze ouders. Hoewel het hun was toegestaan vrijelijk van elke andere boom te eten, was het hun verboden hiervan te proeven, op straffe des doods. Zij moesten ook worden blootgesteld aan de verleidingen van Satan; maar als zij de beproeving zouden doorstaan, zouden zij uiteindelijk buiten zijn macht worden geplaatst, om eeuwige gunst bij God te genieten. —*Patriarchs and Prophets, p. 48/ Patriarchen en Profeten*

Over de generatie van vóór de zondvloed lezen we: "De Here zag, dat de boosheid des mensen groot was op de aarde en al wat de overleggingen van zijn hart voortbrachten te allen tijde slechts boos was ... En God zeide tot Noach: 'Ik zal de mensen, die Ik geschapen heb, van de aardbodem uitroeien, de mensen zowel als het vee en het kruipend gedierte en het gevogelte des hemels, want het berouwt Mij, dat Ik hen gemaakt heb'" (Gen.6:5,7).

God waarschuwde de bewoners van de oude wereld voor wat Hij van plan was te doen om de aarde te zuiveren van haar onreinheid. Maar zij lachten om wat zij beschouwden als een bijgelovige voorspelling. Zij dreven de spot met Noachs waarschuwing voor een komende zondvloed. Toen Christus op aarde was, waarschuwde Hij voor wat over Jeruzalem zou komen, omdat het volk de waarheid had verworpen en de boodschappen die God had gezonden had veracht. Maar Zijn waarschuwing werd niet gehoord.

De Heer heeft ons, door zijn gezanten, boodschappen van waarschuwing gezonden, verkondigend dat het einde van alle dingen nabij is. Sommigen zullen naar deze waarschuwingen luisteren, maar de overgrote meerderheid zal ze in de wind slaan. —*In Heavenly Places, p. 343*

Het hart is in zijn natuurlijke staat een woonplaats voor onheilige gedachten en zondige hartstochten. Wanneer het in onderwerping aan Christus wordt gebracht, moet het door de Geest worden gereinigd van alle bezoedeling. Dit kan niet gedaan worden zonder de toestemming van het individu. ...

Alleen in Zijn kracht kunnen wij waken over onze woorden en daden. In het werk van hartbewaking moeten wij voortdurend in gebed zijn, onvermoeibaar in het smeken van hulp aan de troon der genade. Zij die de naam christen aannemen, moeten in ernst en nederigheid tot God komen, smekend om hulp. De Heiland heeft ons gezegd te bidden zonder ophouden. De christen kan niet altijd in de houding van gebed zijn, maar zijn gedachten en verlangens kunnen altijd naar boven gericht zijn. Ons vertrouwen in onszelf zou verdwijnen, als we minder zouden praten en meer zouden bidden.

De genegenheid moet gericht zijn op God. Overdenk Zijn grootheid, Zijn barmhartigheid en voortreffelijkheden. Laat Zijn goedheid en liefde en volmaaktheid van karakter uw hart boeien. —*Sons and Daughters of God, p. 99/ NL: Zonen en Dochters van God*

## **Dinsdag 28 september: De roeping van Abram**

Meer dan duizend jaar had het Joodse volk gewacht op de komst van de Verlosser. Op deze gebeurtenis hadden zij hun grootste hoop gevestigd. In gezang en profetie, in tempelrituelen en huisgebed hadden zij Zijn naam verankerd. En toch kenden zij Hem niet bij Zijn komst. De Geliefde van de hemel was voor hen "als een wortel uit dorre aarde" (Jes.53:2). Hij had "aangezien, noch gedaante" (Jes.53:2) en zij zagen in Hem geen schoonheid waardoor zij naar Hem zouden verlangen. "Hij kwam tot het zijne, en de zijnen hebben Hem niet aangenomen" (Jon.1:11).

Toch had God Israël uitverkoren. Hij had hen geroepen om onder de mensen de kennis van Zijn wet te bewaren, en van de symbolen en profetieën die naar de Verlosser wezen. Hij wilde dat zij als bronnen van verlossing voor de wereld zouden zijn. — *The Desire of Ages, p. 27/ NL: De Wens der eeuwen*

Abraham werd opgedragen: "Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal" (Gen.12:1). "Hij vertrok, zonder te weten waar hij komen zou" (Heb.11:8). Zo kwam tot de apostel Paulus, biddend in de tempel te Jeruzalem, de boodschap van God: "Ga heen, want Ik zal u uitzenden, ver weg, naar de heidenen" (Hand.22:21). Zo moeten zij die geroepen zijn om zich met Christus te verenigen, alles verlaten om Hem te volgen. Oude banden moeten worden verbroken, levensplannen moeten worden opgegeven, aardse hoop moet worden opgegeven. In zwoegen en tranen, in eenzaamheid en door opoffering, moet het zaad worden gezaaid. — *Christ's Object Lessons, p. 36/Lessen uit het leven van alledag*

Werken voor het heil van de ziel, is werk dat de hoogste eer waard is. Het doet er niet toe wat de vorm van onze arbeid mag zijn, of onder welke klasse, hoog of laag. In Gods ogen zullen deze verschillen geen invloed hebben op de ware waarde ervan. De oprechte, ernstige, berouwvolle ziel, hoe onwetend ook, is kostbaar in de ogen van de Heer. Hij plaatst Zijn eigen zegel op de mensen, oordelend, niet naar hun rang, niet naar hun rijkdom, niet naar hun intellectuele grootheid, maar naar hun eenheid met Christus. — *Gospel Workers, p. 332/ NL: De daad bij het woord*

Het doel van God in het kiezen van een volk uit de gehele wereld was niet alleen dat Hij hen zou aannemen als Zijn zonen en dochters, maar dat door hen de wereld de genade zou ontvangen die verlossing brengt. Toen de Heer Abraham uitverkoos, was dat niet alleen om de bijzondere vriend van God te zijn, maar ook om een kanaal te zijn voor de bijzondere voorrechten die de Heer aan de volkeren wilde geven. Jezus zei in dat laatste gebed met Zijn discipelen vóór Zijn kruisiging: "Om hunnentwil heilig Ik Mijzelf, opdat ook zij geheiligd worden door de waarheid." Op dezelfde wijze zullen christenen die door de waarheid gezuiverd zijn, reddende eigenschappen bezitten die de wereld behoeden voor volslagen zedelijk verderf.

Zout moet vermengd worden met de substantie waaraan het wordt toegevoegd; het moet doordringen en doorwerken om te kunnen bewaren. Zo is het door persoonlijk contact en vereniging dat mensen bereikt worden door de reddende kracht van het evangelie. Zij worden niet gered in massa's, maar als individuen. Persoonlijke invloed is een kracht. Wij moeten dicht bij hen komen die wij willen helpen. — *Thoughts From the Mount of Blessing, pp. 35, 36/ NL: Gedachten van de berg van zaligsprekingen*



### **Woensdag 29 september: Het verbond bij Sinai**

Het verbond dat God bij de Sinai met Zijn volk sloot, moet ons toevluchtsoord en onze verdediging zijn. De Heer zei tegen Mozes: "Zo zult gij zeggen tot het huis van Jakob en medelen aan de Israëlieten: Gij hebt gezien, wat Ik de Egyptenaren heb aangedaan, en dat Ik u op arendsvleugelen gedragen en tot Mij gebracht heb. Nu dan, indien gij aandachtig naar Mij luistert en mijn verbond bewaart, dan zult gij uit alle volken Mij ten eigendom zijn, want de ganse aarde behoort Mij. En gij zult Mij een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk ..." (Exodus 19:3-6).

Dit verbond is vandaag de dag van even grote kracht als het was toen de Heer het sloot met het oude Israël.

Dit is de belofte die Gods volk in deze laatste dagen moet koesteren. Hun aanvaarding bij God hangt af van een trouwe vervulling van de voorwaarden van hun overeenkomst met Hem. God sluit in zijn verbond allen in die Hem zullen gehoorzamen. Aan allen die recht zullen doen en oordelen, en hun hand zullen bewaren voor het doen van enig kwaad, is de belofte: "Ik geef hun in mijn huis en binnen mijn muren een gedenkteken en een naam, beter dan zonen en dochters; Ik geef hun een eeuwige naam, die niet uitgeroeid zal worden" (Jes.56:5). —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 1, p. 1103*

Als de Israëlieten Gods geboden hadden gehoorzaamd, zouden zij praktische christenen zijn geweest. Zij zouden gelukkig zijn geweest, want zij zouden Gods wegen hebben bewandeld en niet de neigingen van hun eigen natuurlijke hart hebben gevolgd. Mozes liet hen niet de woorden van de Heer verkeerd interpreteren of zijn voorschriften verkeerd toepassen. Hij schreef alle woorden van de Here op in een boek, opdat er later naar verwezen zou kunnen worden. Op de berg had hij ze opgeschreven zoals Christus zelf ze had gedictieerd.

Moedig spraken de Israëlieten de woorden die gehoorzaamheid aan de Here beloofden, nadat zij Zijn verbond hadden horen voorlezen in het gehoor van het volk. Zij zeiden: "Alles wat de Here gesproken heeft, zullen wij doen en daarnaar zullen wij horen" (Ex.24:7). Toen werd het volk apart gezet en aan God verzegeld. Er werd een offer gebracht aan de Here. Een deel van het bloed van het offer werd op het altaar gesprenkeld. Dit betekende dat het volk zich met lichaam, geest en ziel aan God had toegewijd. Een deel werd op het volk gesprenkeld. Dit betekende dat door het gesprenkelde bloed van Christus, God hen genadig aanvaardde als Zijn speciale schat. Zo gingen de Israëlieten een plechtig verbond aan met God. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 1, p. 1107*

### **Donderdag 30 september: Afvalligheid en bestraffing**

Aäron stierf op de berg Hor, want de Here had gezegd dat hij het Beloofde Land niet mocht binnengaan, omdat hij met Mozes gezondigd had toen hij water uit de rots bij Meriba bracht. Mozes en de zonen van Aäron begroeven hem op de berg, opdat het volk niet in de verleiding zou komen een al te grote ceremonie te houden voor zijn lichaam, en zich schuldig te maken aan de zonde van afgoderij.

Mozes zou weldra sterven, en hem werd bevolen de kinderen Israëls voor zijn dood bijeen te roepen en hun al de reizen van de Hebreeuwse schare sedert hun vertrek uit Egypte te verhalen, en al de grote overtredingen van hun vaders, die Zijn oordelen over hen brachten, en Hem noopten te zeggen, dat zij het Beloofde Land niet mochten binnengaan. Hun vaders waren in de woestijn gestorven, naar het woord

des Heren. Hun kinderen waren volwassen geworden, en aan hen moest de belofte van het bezit van het land Kanaän worden vervuld. Velen van hen waren kleine kinderen toen de wet werd gegeven, en zij herinnerden zich niets van de grootsheid van de gebeurtenis. Anderen waren in de woestijn geboren, en opdat zij zouden beseffen hoe noodzakelijk het was dat zij de Tien Geboden en alle wetten en oordelen die aan Mozes waren gegeven, zouden gehoorzamen, kreeg hij van God de opdracht de Tien Geboden en alle omstandigheden die met het geven van de wet verband hielden, te herhalen. —*The Story of Redemption*, pp. 168, 170

Wij kunnen de waarde van eenvoudig geloof en onvoorwaardelijke gehoorzaamheid niet overschatten. Het is door het volgen van de weg van gehoorzaamheid in eenvoudig geloof dat het karakter volmaaktheid verkrijgt. Van Adam werd strikte gehoorzaamheid aan Gods geboden geëist, en aan hen die [vandaag] verlossing verlangen, wordt geen lagere norm gesteld. ... Christus zegt: "En wat gij ook vraagt in mijn naam, Ik zal het doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde. Indien gij Mij iets vraagt in mijn naam, Ik zal het doen. Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren. En Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn, de Geest der waarheid, die de wereld niet kan ontvangen ..." (Joh.14:13-17). De wereld is tegen de waarheid gekant, omdat zij de waarheid niet wil gehoorzamen. Zal ik, die de waarheid zie, mijn ogen en hart sluiten voor haar reddende kracht, omdat de wereld de duisternis verkiest boven het licht? — *Letter 119, 1895*

God wenst dat Zijn volk zich voorbereidt op de spoedig komende crisis. Voorbereid of onvoorbereid, zij moeten die allen tegemoet treden; en alleen zij die hun leven in overeenstemming hebben gebracht met de goddelijke norm, zullen standhouden in die tijd van beproeving en toetsing. Wanneer wereldlijke heersers zich verenigen met geestelijken om te dicteren in gewetenszaken, dan zal blijken wie werkelijk God vrezen en dienen. Wanneer de duisternis het diepst is, zal het licht van een goddelijk karakter het helderst schijnen. Wanneer elk ander vertrouwen faalt, dan zal men zien wie een blijvend vertrouwen in Jehovah heeft. En terwijl de vijanden van de waarheid aan alle kanten de dienstknechten van de Heer ten kwade gadeslaan, zal God over hen ten goede waken. Hij zal voor hen zijn als de schaduw van een grote rots in een vermoeid land. — *The Acts of the Apostles*, p. 431/NL: *Van Jeruzalem tot Rome*

### **Vrijdag 1 oktober: Voor verder lezen**

*Lift Him Up*, "He Represents the Father," p. 36;

*That I May Know Him*, "The Mystery of Sin," p. 15.

## **2. Mozes' geschiedenisles**

### **Sabbatmiddag 2 oktober**

De Here droeg Mozes op de kinderen Israëls te vertellen over Zijn handelen met hen bij hun bevrijding uit Egypte en hun wonderbaarlijke bescherming in de woestijn. Hij moest hen herinneren aan hun ongeloof en hun gemopper toen zij op de proef werden gesteld, en aan de grote barmhartigheid en liefdevolle goedheid van de Heer, die hen nooit had verlaten. Dit zou hun geloof stimuleren en hun moed versterken.



Terwijl zij ertoe gebracht zouden worden hun eigen zonde en zwakheid te beseffen, zouden zij ook beseffen dat God hun gerechtigheid en sterkte was.

Het is evenzeer van wezenlijk belang dat het volk van God in deze tijd voor ogen houdt hoe en wanneer het op de proef is gesteld, en waar zijn geloof heeft gefaald; waar het Zijn zaak in gevaar heeft gebracht door zijn ongeloof en ook door zijn vertrouwen in eigen kunnen. Gods barmhartigheid, Zijn ondersteunende voorzienigheid, Zijn nooit te vergeten bevrijdingen, moeten stap voor stap verhaald worden. Als Gods volk zo het verleden overziet, moeten zij zien dat de Heer steeds Zijn handelen herhaalt. Zij moeten de gegeven waarschuwingen begrijpen en zich ervoor hoeden hun fouten te herhalen. Afziend van alle onafhankelijkheid, moeten zij op Hem vertrouwen om hen te behoeden voor het opnieuw onteren van Zijn naam. — *Testimonies for the Church, vol. 7, p. 210.*

Het boek Deuteronomium moet zorgvuldig bestudeerd worden door hen die vandaag de dag op aarde leven. Het bevat een verslag van de instructies die aan Mozes werden gegeven om aan de kinderen van Israël te geven. Daarin wordt de wet herhaald.

De wet van God moest vaak aan Israël worden herhaald. Opdat de voorschriften ervan niet vergeten zouden worden, moest zij voor het volk worden bewaard, en altijd worden verheerlijkt en geëerd. Ouders moesten de wet aan hun kinderen voorlezen en hen regel na regel, voorschrift na voorschrift onderwijzen. En bij openbare gelegenheden moest de wet worden voorgelezen in het gehoor van het gehele volk.

Van gehoorzaamheid aan deze wet hing de welvaart van Israël af. Als zij gehoorzaam waren, zou het hun leven brengen; als zij ongehoorzaam waren, de dood. — *Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 1, p. 1117*

Satan is altijd aan het werk om te verdraaien wat God heeft gesproken, om het verstand te verblinden en het inzicht te verduisteren, en zo de mensen tot zonde te brengen. Daarom is de Heer zo duidelijk, Hij maakt Zijn geboden zo duidelijk, dat niemand zich hoeft te vergissen. God tracht voortdurend de mensen dicht onder Zijn bescherming te brengen, opdat Satan zijn wrede, bedrieglijke macht niet op hen kan uitoefenen. Hij heeft Zich verwaardigd tot hen te spreken met Zijn eigen stem, met Zijn eigen hand de levende orakels op te schrijven. En deze gezegende woorden, vol van leven en lichtend van waarheid, zijn aan de mensen gegeven als een volmaakte gids. Omdat Satan zo klaar staat om het verstand weg te voeren en de genegenheden af te leiden van de beloften en eisen van de Heer, is des te meer ijver nodig om ze in het verstand vast te leggen en ze op het hart te drukken. — *Patriarchs and Prophets, p. 503/ NL: Patriarchen en Profeten*

### **Zondag 3 oktober: De bediening van Mozes**

De Heer bevrijdde door Mozes de kinderen van Israël uit de Egyptische slavernij. Mozes was een bemiddelaar voor zijn volk, vaak staande tussen hen en de toorn van God. Toen de toorn van de Here zeer ontstoken was tegen Israël wegens hun ongeloof, hun gemopper en hun grove zonden, werd Mozes' liefde voor hen op de proef gesteld. God stelde voor hen te vernietigen en van hen een machtig volk te maken. Mozes toonde zijn liefde voor Israël door ernstig voor hen te pleiten. In zijn benauwdheid bad hij God zich te bekeren van zijn hevige toorn en Israël te vergeven, of zijn naam uit zijn boek te schrappen. — *Early Writings, p. 162*

Het leven van Christus was er een van onzelfzuchtige dienstbaarheid, en zijn leven is ons lesboek. Het werk dat Hij begon moeten wij voortzetten. Kunnen zij die Zijn naam belijden, met Zijn leven van zwoegen en opoffering voor zich, aarzelen om zichzelf te verloochenen, het kruis op te heffen en Hem te volgen? Hij vernederde Zich tot de diepste diepten opdat wij zouden worden opgeheven tot de hoogten van zuiverheid en heiligheid en volledigheid. Hij werd arm opdat Hij in onze arme zielen de volheid van Zijn rijkdom zou uitstorten. Hij verdroeg het kruis der schande, opdat Hij ons vrede en rust en vreugde zou geven en ons deelachtig zou maken aan de heerlijkheid van Zijn troon.

Moeten wij God niet alles teruggeven wat Hij heeft verlost, de genegenheden die Hij heeft gezuiverd, en het lichaam dat Hij heeft gekocht, om bewaard te worden tot heiliging en heiligheid?

Het ware christendom verspreidt liefde door het hele wezen. Het raakt elk vitaal deel: de hersenen, het hart, de helpende handen, de voeten, en stelt de mens in staat stevig te staan waar God van hem verlangt dat hij staat. Wij kunnen, wij kunnen de gelijkenis van onze goddelijke Heer openbaren. Wij kunnen de wetenschap van het geestelijk leven kennen. Wij kunnen God verheerlijken in ons lichaam en in onze geest, die van Hem zijn. —*In Heavenly Places, p. 43*

Zuivere liefde is eenvoudig in haar werking, en staat los van elk ander werkingsprincipe. Liefde moet gekoesterd en gecultiveerd worden, want haar invloed is goddelijk.

In Jezus mag u liefhebben met vurigheid, met ernst. Deze liefde zal in diepte toenemen en zich onbeperkt uitbreiden. Liefde tot God zal liefde tot uw naaste verzekeren, en u zult de plichten van het leven met een diepe, onbaatzuchtige belangstelling vervullen. Zuivere beginselen moeten aan uw handelingen ten grondslag liggen. Innerlijke vrede zal zelfs uw gedachten in een gezond kanaal brengen. ...

De sereniteit van geest die u kunt bezitten zal allen zegenen met wie u omgaat. Deze vrede en kalmte zullen na verloop van tijd natuurlijk worden, en zullen hun kostbare stralen weerkaatsen op allen om u heen, om weer op uzelf te worden weerkaatst.

Hoe meer u van deze hemelse rust en kalmte van de geest proeft, hoe meer het zal toenemen. Het is een beziel, levend genoeg dat niet alle morele energieën in een verbijstering werpt, maar ze opwekt tot verhoogde activiteit. Volmaakte vrede is een houding van de hemel die engelen bezitten. —*Lift Him Up, p. 94.*

#### **Maandag 4 oktober: Vervulde profetie**

God kan de kennis van Zijn wil en de wonderen van Zijn genade niet tentoonspreiden onder de ongelovige wereld, tenzij Hij getuigen heeft die over de gehele aarde verspreid zijn. Het is Zijn plan dat zij die deelhebben aan deze grote verlossing door Jezus Christus, Zijn zendelingen; lichamen van licht over de hele wereld, om als tekenen voor de mensen te zijn; levende brieven, bekend en gelezen door alle mensen; hun geloof en werken getuigend van de nabije wederkomst van de komende Verlosser en tonend dat zij de genade van God niet tevergeefs hebben ontvangen. De mensen moeten gewaarschuwd worden om zich voor te bereiden op het komende oordeel. Aan hen die slechts naar fabelen hebben geluisterd, zal God

gelegenheid geven om het zekere woord der profetie te horen, waartoe zij er goed aan doen acht te slaan als op een licht dat schijnt in een duistere plaats. Hij zal het zekere woord der waarheid voorleggen aan het verstand van allen die er acht op willen slaan; allen kunnen de waarheid vergelijken met de fabels die hun worden voorgehouden door mannen die beweren het woord van God te begrijpen en bevoegd te zijn om degenen die in duisternis verkeren, te onderrichten. —*Testimonies for the Church, vol. 2, p. 631.*

Wanneer de christen uitziet naar plichten en zware beproevingen waarvan hij verwacht dat ze hem zullen treffen, vanwege zijn christelijke geloofsbelijdenis, is het de menselijke natuur om de gevolgen te overdenken en terug te deinzen voor de vooruitzichten, en dit zal beslist zo zijn naarmate we het einde van de geschiedenis van deze aarde naderen. Wij mogen bemoedigd worden door de waarachtigheid van Gods woord, dat Christus Zijn kinderen nooit in de steek heeft gelaten als hun veilige Leidsman in het uur van hun beproeving; want wij hebben het waarheidsgetrouwe verslag van hen die onder de onderdrukkende machten van Satan zijn geweest, dat Zijn genade is naar hun dag. God is getrouw, die ons niet zal laten verzocht worden boven hetgeen wij aankunnen. —*Selected Messages, book 3, p. 398*

Meer dan achttienhonderd jaar (nu tweeduizend jaar) zijn voorbijgegaan sinds de Verlosser de belofte van Zijn komst gaf. Door de eeuwen heen hebben Zijn woorden de harten van Zijn getrouwen met moed vervuld. De belofte is nog niet vervuld, maar niet minder zeker is het woord dat gesproken is.

Christus zal komen in Zijn eigen heerlijkheid, in de heerlijkheid van Zijn Vader, en in de heerlijkheid van de heilige engelen. Tienduizend maal tienduizend en duizenden engelen, de schone, triomferende zonen van God, die een overtreffende lieflijkheid en heerlijkheid bezitten, zullen Hem op Zijn weg begeleiden. In plaats van een doornenkroon zal Hij een kroon van heerlijkheid dragen - een kroon in een kroon. In de plaats van dat oude purperen gewaad, zal Hij bekleed worden met een gewaad van het witste wit, "zo wit als geen wever op aarde het kan witten". En op Zijn gewaad en op Zijn dij zal een naam geschreven staan, "Koning der koningen, en Heer der heren." —*Our High Calling, p. 367*

### **Dinsdag 5 oktober: Duizendmaal talrijker**

De regering van Israël werd gekenmerkt door de meest grondige organisatie, wonderbaarlijk zowel door haar volledigheid als door haar eenvoud. De orde die zo treffend wordt getoond in de volmaaktheid en ordening van al Gods geschapen werken, kwam tot uiting in de Hebreeuwse economie. God was het centrum van gezag en regering, de soeverein van Israël. Mozes stond als hun zichtbare leider, door Gods aanstelling, om de wetten in Zijn naam te beheren. Uit de oudsten van de stammen werd daarna een raad van zeventig gekozen om Mozes bij te staan in de algemene zaken van het volk. Daarna kwamen de priesters, die de Heer in het heiligdom raadpleegden. Opperhoofden, of prinsen, regeerden over de stammen. Onder hen waren "aanvoerders over duizend, en aanvoerders over honderd, en aanvoerders over vijftig, en aanvoerders over tientallen", en ten slotte officieren die voor speciale taken konden worden ingezet. Deuteronomium 1:15.

Het kamp van de Hebreërs was nauwkeurig geordend. Het was verdeeld in drie grote divisies, elk met zijn aangewezen plaats in het kampement. In het midden stond

de tabernakel, de verblijfplaats van de onzichtbare Koning. Daaromheen waren de priesters en Levieten gelegerd. Daarachter waren alle andere stammen gelegerd. — *Patriarchs and Prophets, p. 374/ NL: Patriarchen en profeten*

Dezelfde beginselen van vroomheid en rechtvaardigheid die de heersers onder Gods volk in de tijd van Mozes en David moesten leiden, moesten ook worden gevolgd door hen die het toezicht kregen over de pas georganiseerde kerk van God in de evangeliebedeling. ...

De orde die in de eerste christelijke gemeente werd gehandhaafd, maakte het mogelijk dat zij solide voorwaarts konden gaan als een goed gedisciplineerd leger, bekleed met de wapenrusting van God. De groepen gelovigen, hoewel verspreid over een groot gebied, waren allen leden van één lichaam; allen bewogen zich in overleg en in harmonie met elkaar. Wanneer er verdeeldheid ontstond in een plaatselijke gemeente, zoals later in Antiochië en elders, en de gelovigen niet in staat waren onderling tot overeenstemming te komen, werd het niet toegestaan dat zulke zaken een splitsing in de gemeente veroorzaakten, maar werden zij verwezen naar een algemene raad van het gehele lichaam van gelovigen, bestaande uit aangewezen afgevaardigden van de verschillende plaatselijke gemeenten, met de apostelen en oudsten op leidinggevende posities. Op deze wijze werden de pogingen van Satan om de kerk op geïsoleerde plaatsen aan te vallen beantwoord door een gezamenlijk optreden van allen, en de plannen van de vijand om de kerk te ontwrichten en te vernietigen werden verijdeld. — *The Acts of the Apostles, p. 95/ NL: Van Jeruzalem tot Rome*

"God is geen God van wanorde, maar van Vrede zoals in alle gemeenten der heiligen" (1Kor.14:33). Hij eist dat niet minder dan in de dagen van weleer orde en systematiek in acht worden genomen in de gang van zaken in de kerk vandaag. Hij wil dat Zijn werk met grondigheid en nauwkeurigheid wordt uitgevoerd, zodat Hij er het zegel van Zijn goedkeuring op kan drukken. Christen moet worden verenigd met christen, kerk met kerk, het menselijke instrumentarium samenwerkend met het goddelijke, elke instantie ondergeschikt aan de Heilige Geest, en allen tezamen om aan de wereld de goede tijding van de genade van God te verkondigen — *The Acts of the Apostles, p. 96/ NL: Van Jeruzalem tot Rome*

### **Woensdag 6 oktober: Kadesh Barnea**

Nadat de verspieders over de vruchtbaarheid van het land hadden gesproken, spraken allen, op twee na, zeer ontmoedigend over hun vermogen om het in bezit te nemen. Zij zeiden, dat het volk, dat in het land woonde, zeer sterk was, en dat de steden met grote en hoge muren omringd waren, en, meer dan dit alles, dat zij daar de kinderen van de reus Anak zagen. Daarna beschreven zij, hoe de volkeren rondom Kanaän waren gelegen, en zij spraken de vrees uit, dat het hun onmogelijk zou zijn dit land ooit in bezit te nemen.

Toen het volk dit bericht hoorde, uitte het zijn teleurstelling in bittere verwijten en jammerklachten. Zij wachtten niet om na te denken en te redeneren dat God, die hen zo ver had gebracht, hun zeker het land zou geven. Zij lieten God buiten beschouwing. Zij deden alsof zij, bij het innemen van de stad Jericho, de sleutel tot het land Kanaän, alleen op de kracht van de wapens moesten vertrouwen. God had verklaard dat Hij hun het land zou geven, en zij hadden er ten volle op moeten

vertrouwen dat Hij Zijn woord zou vervullen. Maar hun onbeheerste harten waren niet in overeenstemming met Zijn plannen. Zij dachten er niet aan hoe wonderbaarlijk Hij voor hen had gewrocht, door hen uit hun Egyptische slavernij te brengen, een weg voor hen te banen door de wateren van de zee, en de achtervolgende schare van Farao te vernietigen. In hun ongeloof beperkten zij het werk van God en wantrouwden de hand die hen tot dan toe veilig had geleid.

In dit geval herhaalden zij hun vroegere dwaling door tegen Mozes en Aäron te klagen. "Dit is dan het einde van al onze hoge verwachtingen," zeiden zij. "Dit is het land waarvoor wij uit Egypte zijn gekomen." Zij verweten hun leiders dat zij Israël in moeilijkheden hadden gebracht en beschuldigden hen er opnieuw van het volk te misleiden en op een dwaalspoor te brengen. — *Testimonies for the Church, vol. 4, p. 148*

God had niet gewild dat Zijn volk Israël veertig jaar in de woestijn zou ronddwalen. Hij beloofde hen rechtstreeks naar het land Kanaän te leiden, en hen daar te vestigen als een heilig, gezond en gelukkig volk. Maar zij aan wie het eerst werd verkondigd, gingen er niet in "uit ongeloof" (Hebreeën 3:19). Hun harten waren vervuld van geklaag, opstandigheid en haat, en Hij kon Zijn verbond met hen niet vervullen.

Veertig jaar lang werd het oude Israël door ongeloof, gemopper en opstandigheid uit het land Kanaän geweerd. Dezelfde zonden hebben de toegang van het moderne Israël tot het hemelse Kanaän vertraagd. In geen van beide gevallen waren de beloften van God fout. Het zijn het ongeloof, de wereldsgezindheid, de onheiligheid en de twist onder het belijdend volk van de Heer, die ons al zovele jaren in deze wereld van zonde en smart hebben gehouden. — *Selected Messages, book 1, pp. 68, 69*

Het doel dat God vandaag door Zijn volk wil bereiken, is hetzelfde dat Hij door Israël wilde bereiken toen Hij hen uit Egypte bracht. Door het aanschouwen van de goedheid, de barmhartigheid, de gerechtigheid en de liefde van God, geopenbaard in de kerk, moet de wereld een afspiegeling krijgen van Zijn karakter. ...

Niet alleen aan deze wereld, maar aan het heelal moeten wij de beginselen van Zijn koninkrijk bekendmaken. — *Testimonies for the Church, vol. 6, pp. 12, 13.*

### **Donderdag 7 oktober: De ongerechtigheid van de Amorieten**

God vertelde de Israëlieten dat de ongerechtigheid van de Amorieten nog niet vol was, en dat hun verdrijving en uitroeiing niet gerechtvaardigd konden worden voordat zij de beker van hun ongerechtigheid hadden gevuld. Afgoderij en zonde kenmerkten hun loop, maar de maat van hun schuld was niet van dien aard dat zij aan de vernietiging konden worden overgeleverd. In Zijn liefde en medelijden liet God het licht in duidelijker stralen op hen schijnen; Hij gaf hun gelegenheid om de werking van Zijn wonderbare macht te aanschouwen, opdat er geen verontschuldiging zou zijn voor hun boze handelwijze. Zo handelt God met de volkeren. Gedurende een bepaalde proeftijd oefent Hij lankmoedigheid uit jegens naties, steden en individuen. Maar wanneer het duidelijk is dat zij niet tot Hem willen komen om het leven te hebben, worden zij door het oordeel getroffen. De tijd kwam dat het oordeel over de Amorieten werd uitgesproken, en de tijd zal komen dat alle overtreders van Zijn wet zullen weten dat God de schuldigen geenszins zal vrijspreken. — *The Review and Herald, May 2, 1893*

Velen vinden het wreed van de Heer dat Hij van Zijn volk verlangt oorlog te voeren tegen andere volken. Zij zeggen dat het in strijd is met Zijn welwillende karakter. Maar Hij die de wereld maakte en de mens vormde om op aarde te wonen, heeft onbepaalde macht over alle werken van Zijn handen, en het is Zijn recht te doen wat Hem behaagt, en wat Hij wil met het werk van Zijn handen. De mens heeft niet het recht om tegen zijn Maker te zeggen: Waarom doet Gij dit? Er is geen onrechtvaardigheid in Zijn karakter. Hij is de Heerser over de wereld, en een groot deel van Zijn onderdanen zijn in opstand gekomen tegen Zijn gezag, en hebben Zijn wet met voeten getreden. Hij heeft Zijn volk gebruikt als instrumenten van Zijn toorn, om goddeloze naties te straffen, die hen hebben geërgerd, en hen hebben verleid tot afgoderij. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 1, p. 1117.*

Iedere volgeling van Christus zal gelegenheid vinden om christelijke vriendelijkheid en liefde te betonen; en door dit te doen zal hij bewijzen dat hij een bezitter is van de godsdienst van Jezus Christus.

Deze godsdienst leert ons geduld en lankmoedigheid te oefenen wanneer wij op plaatsen worden gebracht waar wij hard en onrechtvaardig worden behandeld. "Vergeldt geen kwaad met kwaad of laster met laster, maar zegent integendeel, wijl gij hiertoe geroepen zijt, dat gij zegen zoudt beerven" (1 Petrus 3:9). Toen Christus beschimpt werd, heeft Hij niet weer beschimpt. Zijn godsdienst brengt een zachtmoedige en stille geest met zich mee.

Er is voortdurend behoefte aan geduld, zachtmoedigheid, zelfverloochening en zelfopoffering bij de uitoefening van de Bijbelse godsdienst. Maar als het woord van God tot een blijvend beginsel in ons leven wordt gemaakt, zal alles waarmee wij te maken hebben, elk woord, elke onbeduidende handeling, openbaren dat wij onderworpen zijn aan Jezus Christus. ... Als het woord van God in het hart wordt ontvangen, zal het de ziel ledigen van zelfgenoegzaamheid en onafhankelijkheid. Ons leven zal een kracht ten goede zijn, omdat de Heilige Geest onze geest zal vullen met de dingen van God. —*God's Amazing Grace, p. 248*

### **Vrijdag 8 oktober: Voor verdere bestudering**

*That I May Know Him, "Christ's Blessings Universal," p. 98;*

*Our High Calling, "The Highest Exercise of Our Powers," p. 61.*

## **3. Het eeuwigdurend verbond**

### **Sabbatmiddag, 9 oktober**

Levend te midden van afgoderij en corruptie, hadden de Israëlieten geen waar begrip van de heiligheid van God, van de buitengewone zondigheid van hun eigen hart, hun volslagen onvermogen in zichzelf om gehoorzaam te zijn aan de wet van God, en hun behoefte aan een Verlosser. Dit alles moest hen worden geleerd.

God bracht hun naar de Sinai; Hij openbaarde Zijn heerlijkheid; Hij gaf hun Zijn wet, met de belofte van grote zegeningen op voorwaarde van gehoorzaamheid: "Nu dan, indien gij aandachtig naar Mij luistert en mijn verbond bewaart, zult gij Mij een koninkrijk van priesters zijn en een heilig volk zijn" Exodus 19:5, 6. ... Zij waren getuige geweest van de verkondiging van de wet in ontzaglijke majesteit, en hadden met schrik voor de berg gestaan; en toch gingen er maar een paar weken voorbij



voordat zij hun verbond met God verbraken, en zich neerbogen om een beeld te aanbidden. Zij konden niet hopen op de gunst van God door het verbond dat zij verbroken hadden; en nu, hun zondigheid ziende en hun behoefte aan vergiffenis, werden zij ertoe gebracht om hun behoefte te voelen aan de Verlosser die geopenbaard was in het Abrahamitische verbond en waarvan de schaduw lag in de offerandes. Nu waren zij door geloof en liefde verbonden met God als hun verlosser uit de slavernij van de zonde. Nu waren zij voorbereid om de zegeningen van het nieuwe verbond te waarderen. — *Patriarchs and Prophets, p. 371/ NL: Patriarchen en profeten*

Aan de almacht van de Koning der Koningen voegt onze verbondssluitende God de zachtmoedigheid en zorg van een tedere herder. Niets kan Hem in de weg staan. Zijn macht is absoluut, en het is het onderpand van de zekere vervulling van Zijn beloften aan Zijn volk. Hij kan alle belemmeringen voor de voortgang van Zijn werk wegnemen. Hij heeft middelen om elke moeilijkheid uit de weg te ruimen, opdat zij die Hem dienen en de middelen die Hij gebruikt respecteren, bevrijd mogen worden. Zijn goedheid en liefde zijn oneindig, en Zijn verbond is onveranderlijk.

De plannen van de vijanden van Zijn werk mogen sterk en gevestigd schijnen, maar Hij kan de sterkste van deze plannen omverwerpen, en op Zijn eigen tijd en wijze zal Hij dit doen, wanneer Hij ziet dat ons geloof voldoende beproefd is en dat wij tot Hem naderen en Hem tot onze raadsman maken. — *Testimonies for the Church, vol. 8, p. 10*

God zal Zijn verbond niet verbreken, noch veranderen wat van Zijn lippen is uitgegaan. Zijn woord zal eeuwig standhouden; is zo onveranderlijk als Zijn troon. Bij het oordeel zal dit verbond naar voren worden gebracht, duidelijk geschreven met de vinger van God, en de wereld zal worden voorgeleid voor de rechterstoel van de Oneindige Gerechtigheid om hun vonnis te ontvangen.

Net als in de dagen van Elia wordt de scheidslijn tussen het volk dat zich aan Gods geboden houdt en de aanbidders van valse goden vandaag duidelijk getrokken. ... En de boodschap voor vandaag is: "Gevallen, gevallen is de grote (stad) Babylon. ... Gaat uit van haar, mijn volk, opdat gij geen gemeenschap hebt aan haar zonden en niet ontvangt van haar plagen. Want haar zonden hebben zich opgehoopt tot aan de hemel en God heeft aan haar ongerechtigheid gedacht" Openbaring 18:2,4,5. — *Prophets and Kings, p. 187/ NL: Profeten en koningen*

### **Zondag 10 oktober: Het verbond en het evangelie**

Abraham ... aan wie de verbondsbelofte voor het eerst was gegeven, was geroepen om uit zijn vaderland weg te gaan naar de gebieden aan gene zijde, opdat hij een lichtdrager zou zijn voor de heidenen. Hoewel de belofte aan hem een nageslacht omvatte zo talrijk als het zand bij de zee, toch was het niet voor een zelfzuchtig doel dat hij de stichter zou worden van een groot volk in het land Kanaän. Gods verbond met hem omvatte alle volken van de aarde. "Ik zal u zegenen", verklaarde Jehovah. "Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden" Genesis 12:2, 3.

Bij de vernieuwing van het verbond, kort voor de geboorte van Izaäk, werd Gods doel met de mensheid opnieuw duidelijk gemaakt. "Met hem zullen alle volken der aarde gezegend worden" (Genesis 18:18) was de verzekering van de Heer met betrekking tot het kind der belofte. En later verklaarde de hemelse bezoeker opnieuw: "En met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden, omdat gij naar mijn stem gehoord hebt" Genesis 22:18. —*Prophets and Kings, p. 367, 368/ NL: Profeten en koningen*

De beloften die aan Abraham waren gedaan en aan zijn zoon waren bevestigd, werden door Izaäk en Rebekka beschouwd als het grote voorwerp van hun verlangens en hun hoop. Esau en Jakob waren bekend met deze beloften. Hen werd geleerd het eerstgeboorterecht als een zaak van groot belang te beschouwen, omdat het niet alleen een erfenis van wereldse rijkdom inhield, maar ook geestelijke voorrang. Hij die het ontving zou de priester van zijn familie zijn, en in de lijn van zijn nageslacht zou de Verlosser van de wereld komen. Aan de andere kant rustten er verplichtingen op de bezitter van het eerstgeboorterecht. Hij die de zegeningen ervan zou beërven, moest zijn leven wijden aan de dienst van God. Net als Abraham moest hij gehoorzaam zijn aan de goddelijke eisen. In het huwelijk, in zijn familiebetrekkingen, in het openbare leven, moest hij de wil van God raadplegen. —*Patriarchs and Prophets, b. 177/ NL: Profeten en koningen*

Onder het nieuwe verbond zijn de voorwaarden waardoor het eeuwige leven kan worden verkregen dezelfde als onder het oude - volmaakte gehoorzaamheid. Onder het oude verbond waren er vele overtredingen van een vermetele, aanmatigende aard, waarvoor geen verzoening door de wet was vastgesteld. In het nieuwe en betere verbond heeft Christus de wet vervuld voor de overtreders van de wet, indien zij Hem door het geloof aannemen als een persoonlijke Verlosser. Genade en vergeving zijn het loon voor allen die tot Christus komen, vertrouwend op Zijn verdiensten om hun zonden weg te nemen. In het betere verbond worden wij gereinigd van zonde door het bloed van Christus. De zondaar is niet bij machte om voor één zonde te boeten. De kracht ligt in de vrije gave van Christus, een belofte die alleen gewaardeerd wordt door hen die zich bewust zijn van hun zonden en die hun zonden verzaken en hun hulpeloze zielen op Christus werpen, de zonde-verlossende Zaligmaker. Hij zal in hun hart Zijn volmaakte wet leggen, die "heilig, en rechtvaardig, en goed" is (Romeinen 7:12). —*That I May Know Him, p. 299*

### **Maandag 11 oktober: Het verbond en Israël**

De Heer bracht zijn volk uit Egypte op een zegevierende manier. Hij leidde hen door de woestijn om hen te testen en te beproeven. Hij openbaarde herhaaldelijk Zijn wonderbaarlijke macht in bevrijdingen van hun vijanden. Hij beloofde hen tot Zich te nemen als Zijn bijzondere schat, als zij Zijn stem zouden gehoorzamen en Zijn geboden zouden onderhouden. Hij verbood hun niet het vlees van dieren te eten, maar onthield het hun in grote mate. Hij voorzag hen van voedsel dat het meest gezond was. Hij liet hun brood uit de hemel regenen, en gaf hun zuiver water uit de rots. Hij sloot een verbond met hen, dat als zij Hem in alles zouden gehoorzamen, Hij hen zou behoeden voor ziekte. —*Selected Messages, book 2, p. 412*

Een nominaal geloof in Christus, dat Hem slechts aanvaardt als de Verlosser van de wereld, kan nooit genezing brengen aan de ziel. Het geloof dat tot zaligheid is, is niet

een louter verstandelijke instemming met de waarheid. Hij die wacht op volledige kennis voordat hij geloof zal uitoefenen, kan geen zegen van God ontvangen. Het is niet genoeg over Christus te geloven; wij moeten in Hem geloven. Het enige geloof dat ons zal baten is het geloof dat Hem omhelst als een persoonlijke Zaligmaker; dat Zijn verdiensten aan onszelf toe-eigent. Velen houden geloof als een mening. Verlossend geloof is een transactie waardoor zij die Christus aannemen zichzelf verbinden in een verbondsrelatie met God. Echt geloof is leven. Een levend geloof betekent een toename van kracht, een vertrouwend vertrouwen, waardoor de ziel een overwinnende kracht wordt. — *The Desire of Ages*, p. 347? *De Wens der eeuwen*

Van bijzondere waarde voor Gods kerk op aarde vandaag ... zijn de boodschappen van raad en vermaning gegeven door de profeten die Zijn eeuwig doel voor de mensheid duidelijk hebben gemaakt. In de leringen van de profeten worden Zijn liefde voor het verloren ras en Zijn plan voor hun verlossing duidelijk geopenbaard. Het verhaal van Israëls roeping, van hun successen en mislukkingen, van hun herstel in goddelijke gunst, van hun verwerping van de Meester van de wijngaard, en van de uitvoering van het plan der eeuwen door een goed overblijfsel aan wie alle verbondsbeloften moeten worden vervuld - dit is het thema geweest van Gods boodschappers aan Zijn kerk door de eeuwen heen. En vandaag is Gods boodschap aan Zijn kerk - aan hen die Zijn wijngaard als trouwe landlieden bezetten - niets anders dan wat gesproken werd door de profeten van weleer...

Laat Israël hopen op God. De Meester van de wijngaard is zelfs nu bezig uit de mensen van alle naties en volken de kostbare vruchten te verzamelen waarop Hij lang heeft gewacht. Spoedig zal Hij tot de Zijnen komen; en op die blijde dag zal Zijn eeuwig voornemen voor het huis Israëls eindelijk vervuld worden. "Hij zal hen, die uit Jakob komen, doen wortelen: Israël zal bloeien en ontluiken, en het aangezicht der wereld met vrucht vervullen." — *Prophets and Kings*, p. 22/ *NL: Profeten en koningen*

### **Dinsdag 12 oktober: Het Boek van het verbond**

Toen Mozes van de berg afdaalde, "kwam hij en vertelde het volk al de woorden des Heren, en al de oordelen; en het gehele volk antwoordde met één stem, en zeide: Al de woorden, die de Here gezegd heeft, zullen wij doen." Deze belofte, tezamen met de woorden van de Here die het hen verbond te gehoorzamen, werd door Mozes in een boek geschreven.

Daarna volgde de bekrachtiging van het verbond. ...

Nadat Mozes het altaar met het bloed van de offers had besprenkeld, nam hij "het boek des verbonds en las het voor aan het gehoor des volks". Aldus werden de voorwaarden van het verbond plechtig herhaald, en het stond allen vrij te kiezen of zij deze al dan niet wilden nakomen. In het begin hadden zij beloofd Gods stem te gehoorzamen; maar sedertdien hadden zij Zijn wet horen verkondigen; en de beginselen daarvan waren nauwkeurig omschreven, opdat zij zouden weten, hoeveel dit verbond inhield. Opnieuw antwoordde het volk eensgezind: "Alles wat de Here gezegd heeft, zullen wij doen, en gehoorzaam zijn." "Toen Mozes alle voorschriften volgens de wet tot het gehele volk gesproken had, nam hij het bloed en besprenkelde zowel het boek als het gehele volk, zeggende: Dit is het bloed van het testament, dat God u bevolen heeft. Hebreëen 9:19, 20. — *Patriarchs and Prophets*, pp. 311, 312/ *NL: Patriarchen en profeten*

Door de Tien Geboden met Zijn eigen stem aan de kinderen Israëls te verkondigen, toonde God hun belangrijkheid. In ontzaglijke grootsheid maakte Hij Zijn majesteit en gezag als Heerser over de wereld bekend. Dit deed Hij om het volk te doordringen van de heiligheid van Zijn wet en het belang om die te gehoorzamen. De kracht en de heerlijkheid waarmee de wet werd gegeven, onthullen het belang ervan. Het is het geloof dat eenmaal aan de heiligen is overgeleverd door Christus, onze Verlosser, sprekend vanaf de Sinai. — *Testimonies for the Church, vol. 8, p. 198*

Van een ras van slaven waren de Israëlieten verheven boven alle volkeren om de bijzondere schat te zijn van de Koning der koningen. God had hen afgezonderd van de wereld, opdat Hij hun een heilig vertrouwen zou schenken. Hij had hen gemaakt tot de bewaarders van Zijn wet, en Hij was van plan door hen de kennis van Zichzelf onder de mensen te bewaren. Zo moest het licht van de hemel schijnen naar een wereld die in duisternis was gehuld, en een stem moest worden gehoord die alle volken opriep zich te bekeren van hun afgoderij om de levende God te dienen. Als de Israëlieten trouw zouden blijven aan hun vertrouwen, zouden zij een macht in de wereld worden. God zou hun verdediging zijn, en Hij zou hen verheffen boven alle andere volken. Zijn licht en waarheid zouden door hen worden geopenbaard, en zij zouden onder Zijn wijze en heilige heerschappij naar voren treden als een voorbeeld van de superioriteit van Zijn aanbedding boven elke vorm van afgoderij. — *Patriarchs and Prophets, p. 314/ NL: Patriarchen en profeten*

### **Woensdag 13 oktober: Zijn speciale mensen**

De meest losbandige en afschuwelijke rituelen waren ... deel van de heidense eredienst. De goden zelf werden voorgesteld als onrein, en hun aanbidder gaven de teugels aan de laagste hartstochten. Onnatuurlijke ondeugden hadden de overhand en de religieuze feesten werden gekenmerkt door universele en openlijke onreinheid. ...

Vanaf het begin van de grote controverse is het Satans bedoeling geweest Gods karakter verkeerd voor te stellen en opstand tegen Zijn wet op te wekken, en dit werk schijnt met succes bekroond te worden. De massa's geven gehoor aan Satans misleidingen en stellen zich tegen God op. Maar te midden van de werking van het kwaad vorderen Gods doeleinden gestadig naar hun voltooiing; aan alle geschapen intelligenties openbaart Hij Zijn rechtvaardigheid en goedgunstigheid. Door Satans verzoeken is het gehele menselijke geslacht overtreders van Gods wet geworden, maar door het offer van Zijn Zoon is een weg geopend waardoor zij tot God kunnen terugkeren. Door de genade van Christus kunnen zij in staat worden gesteld gehoorzaam te zijn aan de wet van de Vader. Zo verzamelt God in iedere tijd, te midden van afvalligheid en opstandigheid, een volk dat trouw is aan Hem - een volk "in welks hart Zijn wet is". Jesaja 51:7. — *Patriarchs and Prophets, pp. 337, 338/ NL: Patriarchen en profeten*

Het doel van al Gods geboden is de plicht van de mens te openbaren, niet alleen tegenover God, maar ook tegenover zijn medemens. In dit late tijdperk van de wereldgeschiedenis moeten wij niet, vanwege de zelfzuchtigheid van onze harten, het recht van God om deze eisen te stellen in twijfel trekken of betwisten, of wij zullen onszelf misleiden en onze zielen beroven van de rijkste zegeningen van de genade van God. Hart en verstand en ziel moeten worden samengevoegd in de wil van God. Dan zal het verbond, opgesteld op grond van het dictaat van oneindige wijsheid, en

bindend gemaakt door de macht en het gezag van de Koning der koningen en de Heer der heren, ons welgevallig zijn. Het is genoeg dat Hij heeft gezegd dat gehoorzaamheid aan Zijn inzettingen en wetten het leven en de voorspoed van Zijn volk is.

De zegeningen van Gods verbond zijn wederzijds. God aanvaardt hen die zullen werken tot eer van Zijn naam, om Zijn naam tot een lof te maken in een wereld van afvalligheid en afgoderij. Hij zal door Zijn gebodsgetrouwe volk verhoogd worden, opdat Hij hen "hoog verheven moge maken boven alle volken, die Hij gemaakt heeft, in lof, en in naam, en in eer" (Deuteronomium 26:19). —*God's Amazing Grace, p. 150*

Elke dag maken wij onze geschiedenis. Gisteren is buiten ons bereik of controle; vandaag alleen is van ons. Laten wij dan vandaag de Geest van God niet bedroeven, want morgen zullen wij ons niet meer kunnen herinneren wat wij gedaan hebben. Vandaag zal dan gisteren zijn. —*Testimonies for the Church, vol. 6, p. 149*

### **Donderdag 14 oktober: Andere beelden**

De zwerftocht door de woestijn was niet alleen verordend als een oordeel over de rebellen en de mopperaars, maar het moest dienen als een tuchtiging voor het opkomende geslacht, ter voorbereiding op hun intocht in het Beloofde Land. Mozes verklaarde hun: "Gelijk een man zijn zoon kastijdt, also kastijdt de Here, uw God, u," "om u te verootmoedigen, en om u te beproeven, om te weten, wat in uw hart was, of gij Zijn geboden wilde onderhouden, of niet. En Hij ... liet u hongerlijden en voedde u met manna, dat gij niet kende en dat ook uw vaders niet kenden, opdat Hij u zou doen weten, dat de mens niet leeft van brood alleen, maar dat de mens leeft van ieder woord, dat uit de mond des Heren uitgaat." Deuteronomium 8:5, 2, 3.

"Hij vond hem in een woestijnland en in de woeste, huilende wildernis; Hij leidde hem rond, Hij onderwees hem, Hij bewaarde hem als zijn oogappel." "In al hun benauwdheid werd Hij benauwd, en de Engel Zijner tegenwoordigheid redde hen; in Zijn liefde en in Zijn medelijden verlost Hij hen; en Hij droeg hen en droeg hen al de dagen van oudsher." Deuteronomium 32:10; Jesaja 63:9. —*Patriarchs and Prophets, p. 407/ NL: Patriarchen en profeten*

Eén goed geordend, gedisciplineerd gezin zegt meer over het christendom dan alle preken die gepredikt kunnen worden.

Een lamp, hoe klein ook, kan, als zij gestadig brandend wordt gehouden, het middel zijn om vele andere lampen aan te steken. Onze invloedssfeer mag beperkt lijken, onze bekwaamheid gering, onze mogelijkheden gering, onze verworvenheden beperkt; toch zijn er wonderbaarlijke mogelijkheden voor ons door een getrouw gebruik van de mogelijkheden van ons eigen huis. Als wij ons hart en ons huis openstellen voor de goddelijke levensprincipes, zullen wij kanalen worden voor stromen van levengevende kracht. Uit onze huizen zullen stromen van genezing vloeien, die leven, schoonheid en vruchtbaarheid brengen. —*My Life Today, p. 124*

Zij die oprechte liefde tot God hebben, zullen een ernstig verlangen tonen om Zijn wil te kennen en die te doen. De apostel Johannes, wiens brieven zo uitvoerig over de liefde handelen, zegt: "Dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren" (1 Johannes 5:3). Het kind dat zijn ouders liefheeft, zal die liefde tonen door gewillige gehoorzaamheid; maar het zelfzuchtige, ondankbare kind tracht zo weinig mogelijk

voor zijn ouders te doen, terwijl het tegelijkertijd alle voorrechten wenst te genieten die aan de gehoorzame en getrouwe zijn verleend. Hetzelfde verschil wordt gezien bij hen die belijden kinderen Gods te zijn. Velen die weten dat zij de voorwerpen van Zijn liefde en zorg zijn, en die verlangen Zijn zegen te ontvangen, scheppen er geen behagen in Zijn wil te doen. Zij beschouwen Gods aanspraken op hen als een onaangename belemmering, Zijn geboden als een smartelijk juk. Maar wie werkelijk zoekt naar heiligheid van hart en leven, heeft behagen in de wet van God, en treurt alleen dat hij zo ver tekortschiet om aan de eisen ervan te voldoen. ...

Het is niet alleen het voorrecht, maar ook de plicht van iedere christen om een innige vereniging met Christus te onderhouden en een rijke ervaring te hebben in de dingen van God. Dan zal zijn leven vruchtbaar zijn in goede werken. Christus zei: "Hierin is mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt" (Johannes 15:8). —*Het geheiligde leven, blz. 81, 83.*

#### **Vrijdag 15 oktober: Voor verdere bestudering**

*In Heavenly Places, "A Work of Preparation," p. 347;*

*Prophets and Kings, "The Book of the Law," pp. 392–396.*

## **4. Om de Heer, uw God, lief te hebben**

### **Sabbatmiddag, 16 Oktober**

De mens wint alles door gehoorzaamheid aan de verbonds-getrouwe God. Gods eigenschappen worden de mens toebedeeld, en stellen hem in staat barmhartigheid en mededogen uit te oefenen. Gods verbond verzekert ons van Zijn onveranderlijk karakter. Waarom zijn er dan mensen die voorgeven in een veranderlijke God te geloven, die wispelturig en onbetrouwbaar is? Waarom dienen zij niet van harte, alsof zij verplicht zijn God te behagen en te verheerlijken? Het is niet voldoende als wij een algemene voorstelling hebben van Gods eisen. Wij moeten voor onszelf weten wat Zijn eisen en onze verplichtingen zijn. De voorwaarden van Gods verbond zijn: "Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand; en uw naaste als uzelf." Dit zijn de voorwaarden om te leven. "Doe dit," zei Christus, "en gij zult leven." —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 7, p. 932/ NL: Bijbelcommentaar Ellen G. White, in de ZDA Bijbelcommentaar, vol. 7, blz 596 / 931-932.*

De liefde van Christus is een gouden keten die eindige, menselijke wezens die in Jezus Christus geloven, bindt aan de Oneindige God. De liefde die de Heer heeft voor Zijn kinderen gaat de kennis te boven. Geen wetenschap kan haar definiëren of verklaren. Geen menselijke wijsheid kan haar doorgronden.

Zelfzucht en trots belemmeren de zuivere liefde die ons in de geest verenigt met Jezus Christus. Als deze liefde werkelijk wordt gecultiveerd, zal het eindige zich vermengen met het eindige, en zal alles zich centreren in het Oneindige. Menselijkheid zal zich verenigen met menselijkheid, en allen zullen verbonden zijn met het hart van Oneindige Liefde. Geheiligde liefde voor elkaar is heilig. In dit grote werk bewaart de christelijke liefde voor elkaar - veel hoger, constanter, hoffelijker, onbaatzuchtiger, dan ooit is gezien - christelijke tederheid, christelijke welwillendheid en beleefdheid, en omhult de menselijke broederschap in de omhelzing van God, de waardigheid



erkennend waarmee God de rechten van de mens heeft belegd. —Our High Calling, p. 173.

Hoogste liefde tot God en belangeloze liefde voor elkaar — dit is de grootste gave die onze hemelse Vader kan schenken. Deze liefde is geen impuls, maar een goddelijk beginsel, een blijvende macht. Het onbekeerde hart kan deze liefde niet voortbrengen. Ze is alleen te vinden in het hart waar Jezus heerst. "Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons heeft liefgehad". In het hart dat door goddelijke genade is vernieuwd, is liefde de heersende drijfveer. Ze vormt het karakter, beheerst de opwellingen, houdt de hartstochten onder bedwang en veredelt de genegenheid. Wanneer deze liefde in de ziel wordt gekoesterd, veraangenaamt zij het leven en oefent zij een zuiverende invloed uit op anderen om ons heen.

Johannes streefde ernaar de gelovigen te doen begrijpen welke verheven voorrechten hun deel zouden zijn door de uitoefening van de geest der liefde. Deze verlossende macht zou, als zij het hart vervulde, elk ander motief beheersen en de bezitter ervan verheffen boven de verderfelijke invloeden van de wereld. En wanneer deze liefde vrij spel werd gelaten en de stuwende macht in het leven zou worden, zou hun geloof en vertrouwen in God en in Zijn handelwijze met hen volledig zijn. Ze zouden dan tot Hem kunnen komen in volle geloofsverzekerdheid, wetende dat Hij hen alles zou geven wat ze voor hun tijdelijk en eeuwig welzijn nodig hadden. — *The Acts of the Apostles*, p. 551/NL: *Van Jerusalem tot Rome*, p. 402.

### **Zondag, 17 Oktober: God liefhebben**

Allen moeten leren . . . dat zij individueel vatbaar zijn voor God. Wanneer zij God liefhebben met heel hun hart, zullen zij wijs zijn tot zaligheid. Zij zullen Zijn wil doen, en hun licht zal altijd hun glorie zijn, en onverminderd zijn omdat zij hun Heer erkennen, vrezen en dienen. Het plechtige werk rust op iedere ziel om te bedenken dat hij een dienaar van Jezus Christus is. ...

De ene allerbelangrijkste zaak is de Heer te dienen met een volledig voornemen van hart, en te trachten van de Heer te worden, in hart en nieren. Allen die tot de Heiland komen om raad, zullen de hulp ontvangen die zij nodig hebben, als zij in nederigheid komen, en met zekerheid vasthouden aan de belofte: "Vraagt, en u zal gegeven worden; zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal opengedaan worden" (Mattheüs 7:7).

Hef de standaard op, beginnend met volledige overgave en voortgaand in de eenvoud van gehoorzaamheid aan al de geboden van de Heer, volgens Zijn speciale aanwijzingen. Geen van de belangrijke dingen die in Zijn Woord worden opgesomd, mag worden verwaarloosd. — *This Day With God*, p. 128.

God eist de gehele genegenheid van de mens op, het gehele hart, de gehele ziel, het gehele verstand, de gehele kracht. Hij maakt aanspraak op alles wat er van de mens is, omdat Hij de hele schat van de hemel heeft uitgestort door ons in één keer het Zijne te geven en niets groters voor te behouden dan de hemel kan doen.

Wanneer ik over dit onderwerp begin te schrijven, ga ik steeds verder, en probeer ik voorbij de buitenste rand te komen, maar ik faal. Wanneer wij de hemelse gewesten zullen bereiken, zal Jezus zelf de wit geklede mensen, wit gemaakt in het bloed van het Lam, tot de Vader leiden. "Daarom zijn zij voor Gods troon en dienen

Hem dag en nacht in Zijn tempel; en Hij, Die op de troon zit, zal in hun midden wonen." Openbaring 7:15. —*Our High Calling*, p. 12.

De atmosfeer van de kerk is zo kil, haar geest is van een zodanige orde, dat mannen en vrouwen het voorbeeld van primitieve en in de hemel geboren vroomheid niet kunnen volhouden of verdragen. De warmte van hun eerste liefde is bevroren, en tenzij zij worden bewaterd door de doop met de Heilige Geest, zal hun kandelaar van zijn plaats worden weggenomen, tenzij zij zich bekeren en hun eerste werken doen. De eerste werken van de gemeente werden gezien toen de gelovigen vrienden, familieleden en kennissen opzochten, en met harten die overliepen van liefde het verhaal vertelden van wat Jezus voor hen was en wat zij voor Jezus waren. ...

Onze Verlosser zegt: "Indien iemand Mij liefheeft, die zal Mijn woorden bewaren; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen tot hem komen en bij hem wonen." "Laat dat dan in u blijven, wat gij van den beginne gehoord hebt. Indien hetgeen gij van den beginne gehoord hebt, in u blijft, blijft gij ook in den Zoon, en in den Vader." Als wij God kennen, en Jezus Christus, die Hij gezonden heeft, zal onuitsprekelijke blijdschap in de ziel komen. O, hoe hebben wij de goddelijke tegenwoordigheid nodig! —*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, pp. 167, 169.

### **Maandag 18 Oktober: God vrezen**

Nederigheid en eerbied moeten het gedrag kenmerken van allen die in de tegenwoordigheid van God komen. In Jezus' naam mogen we vol vertrouwen tot hem naderen, maar we mogen Hem niet naderen met aanmatigende vrijmoedigheid alsof Hij onze gelijke was. Er zijn mensen die de grote en almachtige God, die een ontoegankelijk licht bewoont, naderen alsof ze een gelijke aanspreken, of zelfs een mindere. Er zijn mensen die zich in Zijn huis gedragen zoals ze dat niet zouden doen in de audiëntiezaal van een aards vorst. Zij moeten eraan denken dat ze in tegenwoordigheid zijn van Hem, die door Serafim wordt aanbeden, voor wie engelen hun gelaat bedekken. God moet grotelijks geëerd worden; allen die werkelijk zijn tegenwoordigheid beseffen, zullen zich nederig voor Hem buigen; evenals Jakob, die een visioen van God had, zullen ze uitroepen: "Hoe ontzagwekkend is deze plaats. Dit is niet anders dan het huis Gods, dit is de poort des hemels!" (Genesis 28:17). — *Patriarchs and Prophets*, p. 252/ NL: *Patriarchen en Profeten*, p. 207.

Een hart dat eenmaal de liefde van Christus heeft geproefd, roept voortdurend om diepere teugen. En omdat u doorgeeft, zult u nog rijker en overvloediger ontvangen. Elke openbaring van God aan uw ziel doet uw vermogen om te kennen en om lief te hebben toenemen. De voortdurende roep van uw hart is: "Meer van U." En het antwoord van de Geest is steeds: "Veel meer" (Romeinen 5: 9 – 10). Want onze God geniet er van om "te doen ver boven alles wat wij bidden of denken" (Efeze 3: 20) ...

God heeft Zijn liefde onbeperkt uitgestort, zoals regenbuien die de aarde opfrissen. Hij zegt: "Drupt, gij hemelen! van boven af, en dat de wolken vloeien van gerechtigheid; en de aarde opene zich, en dat allerlei heil uitwasse, en gerechtigheid te zamen uitspruiten; Ik, de HEERE, heb ze geschapen." (Jesaja 45:8 SV). —*Thoughts From the Mount of Blessing*, pp. 20, 21/ NL: *Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, p. 25.

De eerste engel uit Openbaring 14 roept mensen op: "Vreest God en geeft Hem eer" (vs. 7), en Hem te aanbidden als de Schepper van hemel en aarde. Om dit te kunnen

doen, moeten zij gehoorzaam zijn aan Zijn wet. . . . Zonder gehoorzaamheid aan Zijn geboden kan geen enkele aanbidding aangenaam zijn voor God; "want dit is de liefde Gods, dat wij Zijn geboden bewaren." (I Joh. 5: 3)

Veel gelovigen zeggen dat Christus ons, door Zijn dood, van de wet heeft bevrijd; maar niet iedereen denkt er zo over. ... De wet van God is – juist door wat ze is – onveranderlijk. Het is een openbaring van de wil en het karakter van Degene die haar heeft opgesteld. God is liefde, en Zijn wet is liefde. Haar beide grondbeginselen zijn liefde tot God en tot de mens. "Daarom is de liefde de vervulling der wet." (Rom. 13: 10) Het karakter van God is gerechtigheid en trouw, en zo is ook de aard van Zijn wet. De psalmist zegt: "Uw wet is waarheid"; "al Uw geboden zijn gerechtigheid." (Ps. 119: 142, 172) En de apostel Paulus spreekt: "Zo is dan de wet heilig, en ook het gebod is heilig en rechtvaardig en goed." (Rom. 7: 12) Zó'n wet, die de uitdrukking is van de gedachten en de wil van God, moet wel even blijvend zijn als Degene die haar heeft opgesteld. —*Reflecting Christ, p. 62/ NL: Christus weerspiegelen, p. 61*

### **Dinsdag 19 Oktober: Hij hield eerst van ons.**

God wilde zijn volk Israël tot lof en heerlijkheid doen zijn. Zij kregen elke geestelijke zegening. God onthield hen niets wat kon dienen om een karakter te vormen dat hen tot vertegenwoordigers van Hem zou maken. Hun gehoorzaamheid aan Gods wet zou hen tot wonderen van voorspoed maken ten aanschouwen van de volkeren op aarde. Hij die hun wijsheid en waardigheid in alle werk kon geven, zou hun leraar blijven en hen veredelen en verheffen door gehoorzaamheid aan zijn wetten. Als zij gehoorzaam zouden zijn, zouden zij gespaard blijven voor de ziekten, waardoor andere volken werden getroffen. Zij zouden gezegend worden met een helder verstand. Gods heerlijkheid, majesteit en macht moesten door hun voorspoed tot uiting komen. Zij moesten een koninkrijk van priesters en van vorsten zijn. God verschaftte hen elke mogelijkheid om het grootste volk op aarde te worden.

Op de duidelijkste wijze had Christus hen door Mozes Gods doel voorgehouden en de voorwaarden voor hun voorspoed duidelijk gemaakt. "Want gij zijt een volk dat de Here, uw God, heilig is," zei Hij. "U heeft de Here uw God uit alle volken op de aardbodem uitverkoren om zijn eigen volk te zijn ... opdat gij zoudt weten dat de Here uw God, de enige God is, de trouwe God, die het verbond en de goedertierenheid houdt jegens wie Hem liefhebben en zijn geboden onderhouden, tot in duizend geslachten" (Deut. 7:6,7). —*Christ's Object Lessons, p. 288/ NL: Lessen uit het Leven van Alledag, p.175.*

[God] vraagt niet, of wij Zijn liefde waardig zijn. Maar Hij stort de rijkdom van Zijn liefde over ons uit om ons waardig te maken. Hij is niet wraakzuchtig. Hij is er niet op uit om te straffen, maar om te verlossen. Zelfs de strengheid die Hij in Zijn voorzienigheid toont, wordt getoond voor het heil van koppige mensen. Hij hunkert met intens verlangen om de ellende van mensen weg te nemen en om Zijn balsem op hun wonden te doen. Het is waar, dat God "de *schuldige* zeker niet onschuldig houdt" (Exodus 34:7). Maar Hij wil de schuld wegnemen.

De barmhartigen hebben deel "aan de goddelijke natuur" (2 Petrus 1:4) en in hen komt de barmhartige liefde van God tot uitdrukking. Iedereen van wie het hart uitgaat naar het hart van de Oneindige Liefde, zal er op uit zijn om terug te winnen, niet om te veroordelen. Christus die in de ziel woont, is een bron die nooit opdroogt. Waar Hij

woont, zal een overvloed aan liefdadigheid zijn. —*Thoughts From the Mount of Blessing, p. 22/ NL: Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, p. 26.*

Het liefelijke karakter van Christus zal in Zijn volgelingen worden herkend. Het was voor Hem een vreugde om Gods wil te doen. Liefde voor God, een ijveren voor Zijn heerlijkheid was de overheersende kracht in het leven van de Zaligmaker. Liefde sierde en veredelde al zijn handelingen. Liefde is van God. Het hart, dat niet toegewijd is, kan hiervan niet de bron zijn en kan dit niet voortbrengen. Dit is alleen te vinden in het hart, waarin Jezus regeert. "Wij hebben lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad." 1 Johannes 4: 19. In het hart dat vernieuwd is door de goddelijke genade, is liefde het grondbeginsel van het handelen. Het karakter wordt erdoor gevormd, de hartstochten worden erdoor beheerst, vijandschap wordt erdoor onderdrukt, en de genegenheden worden veredeld. Wanneer deze liefde gekoesterd wordt, wordt het leven aangenaam en gaat er een veredelende invloed van uit. —*Steps to Christ, p. 59/ NL: Schreden naar Christus, p. 48.*

### **Woensdag 20 Oktober: Als u van Mij houdt, houd u dan aan Mijn geboden**

Houdt Jezus hoog. Wij zijn arbeiders samen met God. Wij zijn voorzien van geestelijke wapens, machtig om de bolwerken van de vijand neer te halen. Wij mogen in geen geval een verkeerde voorstelling van ons geloof geven door onchristelijke attributen in het werk te verweven. Wij moeten de wet van God verheerlijken, omdat die ons verbindt met Jezus Christus en allen die Hem liefhebben en Zijn geboden onderhouden. Wij moeten ook een liefde openbaren voor de zielen voor wie Christus is gestorven. Ons geloof moet getoond worden als een kracht waarvan Christus de Auteur is. En de Bijbel, Zijn woord, moet ons wijs maken tot zaligheid. —*This Day With God, p. 99.*

Wij moeten het karakter van Jezus weerspiegelen. Overal ... moeten we het lieflijke beeld van Jezus laten verschijnen. Dit kunnen wij niet doen tenzij wij vervuld zijn met Zijn volheid. Als wij Jezus beter willen leren kennen, moeten wij Hem liefhebben om Zijn goedheid en voortreffelijkheid en moeten wij ernaar verlangen zo gelijkvormig te worden aan Zijn goddelijk karakter, dat allen zouden weten dat wij bij Jezus geweest zijn en van Hem geleerd hebben. ...

Zondaren zullen gedwongen worden te bekennen dat wij geen kinderen der duisternis zijn, maar kinderen des lichts. Hoe zullen zij dit weten? Door de vruchten die wij dragen. ... Er moet een diep werk van genade zijn - Gods liefde in het hart, en deze liefde wordt uitgedrukt door gehoorzaamheid. ...

Onze harten kunnen vervuld zijn met al de volheid van God, maar er is iets voor ons om te doen. Wij moeten onze fouten en zonden niet aaien, maar ze wegdoen, en ons hart in orde brengen. Wanneer dit gedaan is, laat ons dan de sleutel van het geloof nemen, en het magazijn van Gods rijke zegeningen ontsluiten. —*Lift Him Up, p. 266*

Christus hecht een groot belang aan de gehoorzaamheid van Zijn volk aan de geboden van God. Zij moeten er een verstandige kennis van hebben, en ze in hun dagelijks leven brengen. De mens kan de geboden van God niet houden, alleen zoals hij in Christus is, en Christus in hem. En het is niet mogelijk voor hem om in Christus te zijn, met licht op Zijn geboden, terwijl hij de minste ervan veronachtzaamt. Door

standvastige, gewillige gehoorzaamheid aan Zijn woord, bewijzen zij hun liefde tot de Gezondene Gods.

De geboden van God niet te onderhouden is Hem niet lief te hebben. Niemand zal de wet van God houden, tenzij zij Hem liefhebben, die de eniggeborene van de Vader is. En niettemin, als zij Hem liefhebben, zullen zij die liefde tot uitdrukking brengen door gehoorzaamheid aan Hem. Allen die Christus liefhebben zullen geliefd worden door de Vader, en Hij zal Zich aan hen openbaren. In al hun noodgevallen en verwarringen zullen zij een helper hebben in Jezus Christus. —*This Day With God*, p. 142

### **Donderdag 21 oktober: Het eerste gebod**

Laten wij individueel nagaan wat er in de boeken van de hemel staat over ons leven en karakter, en onze houding tegenover God. Is onze liefde tot God in het afgelopen jaar toegenomen? Als Christus inderdaad in onze harten verblijft, zullen wij God liefhebben, al Zijn geboden gehoorzamen, en deze liefde zal zich voortdurend verdiepen en versterken. Als wij Christus vertegenwoordigen in de wereld, zullen wij zuiver zijn van hart, leven en karakter; wij zullen heilig zijn in onze gesprekken; er zal geen bedrog zijn in ons hart of op onze lippen. Laat ons ons vorig leven onderzoeken en zien of wij blijk hebben gegeven van onze liefde voor Jezus door te trachten als Hem te zijn, en door te werken, zoals Hij werkte, om hen te redden voor wie Hij stierf. —*Lift Him Up*, p. 325.

De dood en opstanding van Christus vervolmaakten Zijn verbond. Voordien werd het door zinnebeelden en schaduwen geopenbaard, die heenwezen naar het grote offer dat door de Verlosser van de wereld gebracht zou worden, naar belofte geofferd voor de zonden der wereld. In de oudheid werden gelovigen gered door dezelfde Verlosser als nu, maar God was toen verhuld. Zij zagen Gods genade in zinnebeelden. De belofte aan Adam en Eva in het paradijs gegeven, was het evangelie aan een gevallen mensdom. De belofte werd gedaan dat het zaad der vrouw de kop van de slang zou vermorzelen, en dat deze zijn hiel zou verbrijzelen. Het offer van Christus is de heerlijke vervulling van het gehele Joodse stelsel. De zon der gerechtigheid is opgegaan. Christus, onze gerechtigheid, straalt helder over ons. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 7, p. 932/ NL: Bijbelcommentaar Ellen G. White, in de ZDA Bijbelkommentaar, vol. 7, p. 596 /931-932.*

De reden waarom wij niet vreugdevoller zijn, is dat wij onze eerste liefde verloren hebben. Laten wij dus ijverig zijn en ons bekeren, opdat de kandelaar niet van zijn plaats wordt verplaatst.

De tempel Gods is geopend in de hemel, en de drempel is overvloeiende van de heerlijkheid, die is voor iedere gemeente, die God wil liefhebben en Zijn geboden bewaren. Wij moeten studeren, mediteren en bidden. Dan zullen wij een geestelijk gezichtsvermogen hebben om de binnenhoven van de hemelse tempel te onderscheiden. Wij zullen de thema's van gezang en dankzegging opvangen van het hemelse koor rond de troon. Wanneer Sion zal opstaan en stralen, zal haar licht zeer doordringend zijn, en zullen kostbare liederen van lof en dankzegging gehoord worden in de samenkomsten van de heiligen. ...

God leert ons dat wij in Zijn huis moeten samenkomen om de eigenschappen van volmaakte liefde te cultiveren. Dit zal de bewoners van de aarde geschikt maken voor

de woningen die Christus is gaan bereiden voor allen die Hem liefhebben. Daar zullen zij samenkomen in het heiligdom van sabbat tot sabbat, van de ene nieuwe maan tot de andere, om zich te verenigen in de hoogste tonen van gezang, in lof en dankzegging aan Hem die op de troon zit, en aan het Lam voor eeuwig en altijd. — *Testimonies for the Church, vol. 6, p. 368.*

### **Vrijdag 22 oktober: Voor verdere bestudering**

*Lift Him Up*, "The Principle of Love in the Law," p. 151;

*That I May Know Him*, "Rich Depths of Knowledge," p. 205.

## **5. De vreemdeling in uw poorten**

### **Sabbatmiddag, 23 oktober**

De Heiland was Degene die de Hebreërs in de woestijn onderricht had gegeven; vanuit de wolkkolom en de vuurkolom had Hij een les gegeven die zich geheel onderscheidde van de les die het volk nu van hun priesters en leraars ontving. De voorzieningen van de wet ten opzichte van de barmhartigheid hadden zelfs betrekking op de lagere dieren, die hun nood en lijden niet in woorden kunnen uitdrukken. Aan Mozes waren voor de kinderen Israëls aanwijzingen gegeven, ... Maar met de man (Sameritaan) die door rovers was gewond, gaf Jezus een beeld van een broeder die in lijden was. Hoeveel te meer zouden hun harten vervuld moeten zijn van medelijden voor hem dan voor een lastdier! Door Mozes was hun de boodschap gegeven, dat de Here hun God, "de grote, sterke en vreselijke God", "wees en weduwe recht doet en de vreemdeling liefde bewijst." Om die reden gaf Hij het bevel: "Daarom zult gij de vreemdeling liefde bewijzen." "Gij zult hem liefhebben als uzelf." (Deut.10:17-19; Lev.19:34) — *The Desire of Ages, p.500/ NL: Jezus, de Wens der Eeuwen, p. 415*

De geboden van God zijn veelomvattend en verstrekkend; in een paar woorden ontvouwen zij de hele plicht van de mens. "Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand en met geheel uw kracht. ... Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf" (Marcus 12:30, 31). In deze woorden ligt de lengte en de breedte, de diepte en de hoogte van de wet van God besloten; want Paulus verklaart: "De liefde is de vervulling van de wet" (Romeinen 13:10). De enige definitie die we in de Bijbel vinden voor zonde is dat "zonde de overtreding van de wet is" (1 Johannes 3:4). Het Woord van God verklaart, .... "Er is niemand die goed doet, neen, niet één" (Romeinen 3:12). Velen worden misleid met betrekking tot de toestand van hun hart. Zij beseffen niet dat het natuurlijke hart bedrieglijk is boven alle dingen, en wanhopig verdorven. Zij wikkelen zich in hun eigen gerechtigheid, en zijn tevreden met het bereiken van hun eigen menselijke standaard van karakter; maar hoe noodlottig falen zij wanneer zij de goddelijke standaard niet bereiken, en uit zichzelf kunnen zij niet voldoen aan de eisen van God. Wij kunnen onszelf meten, wij kunnen onszelf onderling vergelijken, wij kunnen zeggen dat wij het even goed doen als deze of gene, maar de vraag waarop het oordeel een antwoord zal vragen is: Voldoen wij aan de eisen van de hoge hemel? Bereiken wij de goddelijke norm? Zijn onze harten in harmonie met de God van de hemel? — *Selected Messages, book 1, pp. 320,321.*



Ik zag dat alles wat de genegenheden verdeelt, of de opperste liefde tot God uit het hart wegneemt, of een onbepert vertrouwen en volkomen vertrouwen in Hem verhindert, het karakter aanneemt en de gedaante aanneemt van een afgod. Ik werd gewezen op het eerste grote gebod: "Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand." Er is geen scheiding toegestaan tussen onze genegenheid en die voor God. Niets mag onze opperste liefde voor Hem of onze vreugde in Hem verdelen. Uw wil, wensen, plannen, verlangens en genoegens moeten allemaal in onderwerping zijn. —*Lift Him Up*, p. 142.

### **Zondag 24 oktober: Besnijdenis van uw hart**

Hij eiste toen van Abraham en zijn zaad de besnijdenis, een cirkel die in het vlees werd gesneden, als teken dat God hen had uitgesneden en hen van alle volken had afgezonderd als Zijn bijzondere schat. Door dit teken beloofden zij plechtig dat zij niet met andere volken zouden huwen, omdat zij daardoor hun eerbied voor God en Zijn heilige wet zouden verliezen, en gelijk zouden worden aan de afgodische volken om hen heen. Door de besnijdenis stemden zij er plechtig mee in om van hun kant te voldoen aan de voorwaarden van het verbond dat met Abraham was gesloten, om van alle volken gescheiden te zijn en volmaakt te zijn. Indien de nakomelingen van Abraham zich hadden afgezonderd van andere volken, zouden zij niet tot afgoderij zijn verleid. Door zich af te zonderen van andere volken, zou een grote verleiding om zich met hun zondige praktijken bezig te houden en tegen God in opstand te komen, van hen zijn weggenomen. Zij verloren in hoge mate hun eigen, heilige karakter door zich te vermengen met de volkeren rondom hen. Om hen te straffen bracht de Here een hongersnood over hun land, die hen dwong naar Egypte af te zakken om hun leven te behouden. Maar God liet hen niet in de steek toen zij in Egypte waren, vanwege Zijn verbond met Abraham. —*The Story of Redemption*, pp. 146, 147.

Het is God die het hart besnijdt. Het hele werk is van de Heer, van het begin tot het einde. De verloren zondaar kan zeggen: "Ik ben een verloren zondaar, maar Christus is gekomen om te zoeken en te redden wat verloren was. Hij zegt: "Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars tot bekering" (Markus 2:17). Ik ben een zondaar, en Hij stierf aan het kruis van Golgotha om mij te redden. Ik hoef geen moment langer ongered te blijven. Hij stierf en stond op voor mijn rechtvaardiging, en Hij zal mij nu redden. Ik aanvaard de vergeving die Hij heeft beloofd." —*Selected Messages, book 1*, p. 392.

Wanneer wij ons leven in volledige gehoorzaamheid brengen aan de wet van God, God beschouwen als onze hoogste Leidsman, en ons vastklampen aan Christus als onze hoop op gerechtigheid, zal God voor ons werken. Dit is een gerechtigheid van het geloof. De geboden van God ijverig bestudeerd en in praktijk gebracht, openen voor ons de communicatie met de hemel, en onderscheiden voor ons het ware van het valse. Deze gehoorzaamheid werkt voor ons de goddelijke wil uit, en brengt in ons leven de gerechtigheid en volmaaktheid die gezien werd in het leven van Christus. —*Sons and Daughters of God*, p. 66.

Elke oprechte terugkeer tot de Here brengt blijvende vreugde in het leven. Als een zondaar zich openstelt voor de invloed van de Heilige Geest, ziet hij zijn eigen schuld

en onreinheid in tegenstelling met de heiligheid van Hem, die de harten doorzoekt. Hij ziet zich veroordeeld als overtreder. Maar om deze reden hoeft hij niet toe te geven aan wanhoop; er is reeds gezorgd dat hij vergiffenis kan krijgen. Hij kan zich verblijden over het feit dat zijn zonden zijn vergeven, dat hij deelt in de liefde van een hemelse Vader, die gaarne vergeeft, Het is tot heerlijkheid van God om zondige, berouwvolle mensen te omringen met zijn liefde, hun wonden te helen, hen te reinigen van zonden en hen te bekleden met de klederen des heils.—*Prophets and Kings*, p. 668;- *Profeten en koningen*, p. 412.

### **Maandag 25 oktober: Heb de vreemdeling lief**

Bij de schepping van de mens werd de bemiddeling van een persoonlijk God openbaar. Toen God de mens naar Zijn beeld had gemaakt was de menselijke vorm volmaakt in de gehele uitvoering, maar er was geen leven in. Toen een persoonlijk, in Zichzelf bestaande God in die vorm de adem des levens blies, werd de mens een levend, verstandig wezen. Alle delen van het menselijk organisme werden in werking gezet. Het hart, de bloedvaten, de aderen, de tong, de handen, de voeten, dezintuigen, de verstandelijke vennogens, alles begon te werken, en alles functioneerde volgens wetten. De mens werd een levende ziel. Door Christus, het Woord, schiep een persoonlijk God de mens, en schonk hem verstand en macht.

Boven al de lager geschapen wezens bestemde God de mens tot de kroon op Zijn scheppingswerk, die zijn gedachten moest uitdrukken en Zijn heerlijkheid zou openbaren. Maar de mens mag zichzelf niet als God vereren. —*The Ministry of Healing*, p. 415/ *NL: De Weg tot Gezondheid*, p. 348.

De God die de val van een mus opmerkt, merkt uw houding en uw gevoelens; Hij merkt uw afgunst, uw vooroordeel, uw poging om uw handelen te rechtvaardigen in de minste zaak van onrechtvaardigheid. Wanneer u de woorden en daden van een ander verkeerd opvat en uw eigen gevoelens worden aangewakkerd, zodat u onjuiste uitspraken doet, en het bekend wordt dat u het oneens bent met uw broeder, brengt u anderen, door hun vertrouwen in u, ertoe hem net zo te beschouwen als u; en door de wortel van bitterheid die ontspringt, worden velen verontreinigd. ...

Nu eist God van u, die op deze wijze een ander het minste onrecht hebt aangedaan, dat u uw schuld belijdt, niet alleen aan degene die u hebt gekwetst, maar ook aan hen die door uw invloed ertoe zijn gebracht hun broeder in een verkeerd licht te zien, en het werk dat God hem heeft gegeven om te doen, zonder uitwerking te maken. . . en de zegen van de Heer zal op u rusten. Op deze manier sterft u aan uzelf, en Christus wordt in u gevormd. —*Sons and Daughters of God*, p. 309.

Christus erkende geen onderscheid in nationaliteit of stand of geloofsbelijdenis. De schriftgeleerden en Farizeeën wensten een plaatselijk en nationaal voordeel te trekken uit de zegeningen des hemels, en de rest van Gods gezin in de wereld daarbuiten te houden. Maar Christus kwam om iedere scheidsmuur neer te halen. Hij kwam om aan te tonen dat Zijn genadegaven en liefde even onbegrensd zijn als de lucht, het licht, of de regenbuien die de aarde verfrissen. Het leven van Christus vestigde een godsdienst waarin geen plaats is voor stand of rang, een godsdienst waarin Jood en Heiden, vrije of slaaf, verbonden zijn in een gemeenschappelijke broederschap - voor God gelijk. Geen politieke overwegingen beïnvloedden Zijn optreden, Hij maakte geen verschil tussen burenen en vreemdelingen, vrienden en vijanden. Dat wat tot Zijn hart sprak was

een ziel die naar het water des levens dorstte. —*The Ministry of Healing*, p. 25/ *NL: De Weg tot Gezondheid*, p. 18.

### **Dinsdag 26 oktober: Want u was vreemdelingen in Egypte**

Hoewel Gods uitverkoren volk apart en heilig moest staan, gescheiden van de volken die Hem niet kenden, moesten zij de vreemdeling vriendelijk behandelen. Er mocht niet op hem worden neergekeken omdat hij niet tot Israël behoorde. De Israëlieten moesten de vreemdeling liefhebben omdat Christus even waarachtig stierf om hem te redden als Hij deed om Israël te redden. Op hun dankfeesten, wanneer zij verhaalden over de barmhartigheden van God, moest de vreemdeling welkom worden geheten. In de oogsttijd moesten zij op het veld een deel laten voor de vreemdeling en de armen. Zo moesten ook de vreemdelingen delen in Gods geestelijke zegeningen. De Here God van Israël gebod dat zij moesten worden ontvangen als zij de gemeenschap kozen van hen die Hem kenden en erkenden. Op deze wijze zouden zij de wet van Jehovah leren kennen en Hem verheerlijken door hun gehoorzaamheid.

Zo verlangt God heden ten dage van Zijn kinderen, zowel in geestelijke als in wereldlijke dingen, zegeningen aan de wereld te geven. Voor elke discipel van Christus in elke tijd werden deze kostbare woorden van de Verlosser gesproken: Uit hem "zullen stromen van levend water vloeien."

Maar in plaats van de gaven Gods te verkondigen, zijn velen die belijden Christen te zijn, verwickeld in hun eigen enge belangen, en zij onthouden zelfzuchtig Gods zegeningen aan hun medemensen. —*Testimonies for the Church*, vol. 6, pp. 273, 274.

God zal geen enkel middel rechtvaardigen waardoor de mens in de geringste mate zijn medemens zal overheersen of onderdrukken. De enige hoop voor de gevallen mens is naar Jezus te kijken en Hem als de enige Verlosser aan te nemen. Zodra de mens een ijzeren heerschappij begint te voeren over andere mensen, zodra hij de mensen begint in te spannen en te drijven naar zijn eigen gedachten, onteert hij God, en brengt hij zijn eigen ziel en de zielen van zijn broeders in gevaar.

Hij [God] verwacht van Zijn werkers dat zij zachtmoedig zijn. Hoe barmhartig zijn de wegen van God! (Zie Deuteronomium 10:17-20; 2 Kronieken 20:5-7, 9; 1 Petrus 1:17.) Maar de regels die God gegeven heeft, zijn veronachtzaamd, en er is vreemd vuur voor de Here geofferd. —*The Publishing Ministry*, p. 139.

"Alles dan wat u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo" Mattheüs 7: 12.

Op grond van de verzekering van Gods liefde voor ons, drukt Jezus ons liefde voor elkaar op het hart, in één alomvattend principe, dat geldt voor alle verhoudingen, waarin sprake is van menselijke gemeenschap....

Stel uzelf in uw omgang met anderen in hun plaats. Verplaats u in hun gevoelens, in hun moeilijkheden, hun teleurstellingen, hun vreugde en hun verdriet. Vereenzelvig u met hen en handel dan zó met hen als u, wanneer u van plaats met hen zou moeten ruilen, zou wensen dat zij u zouden behandelen. Dat is de ware regel van de eerlijkheid. Het is een andere bewoording voor de wet: "U zult uw naaste liefhebben als uzelf" (Mattheüs 22: 39). En het is het wezen van de leer van de profeten. Het is een principe van de hemel. En het zal tot ontwikkeling komen in allen die geschikt gemaakt worden voor het heilige gezelschap daar. —*Thoughts From the Mount of Blessing*, p. 134/ *NL: Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, p. 119.

### **Woensdag 27 oktober: Oordeel rechtvaardig**

Mozes deelde de vergadering de woorden van de Here mee, en maakte bekend dat de zeventig oudsten gekozen zouden worden. De opdracht van de grote leider voor deze gekozen mannen zou zeer goed dienen als model van rechterlijke verantwoordelijkheid voor rechters en wetgevers van onze tijd: "Hoort (de geschillen) tussen uw broeders en oordeelt rechtvaardig tussen de één en de ander, of dit diens broeder is dan wel de vreemdeling die bij hem woont. Gij zult in de rechtspraak de persoon niet aanzien; gij zult de onaanzienlijke evenzeer horen als de aanzienlijke; gij zult voor niemand vrezen, want de rechtspraak is Godes." Deuteronomium 1:16,17. — *Patriarchs and Prophets, p. 381/ NL: Patriarchen en Profeten, p. 325.*

Het is vreemd dat belijdende Christenen de duidelijke, positieve leer van Gods woord negeren en geen gewetenswroeging voelen. God legt op hen de verantwoordelijkheid om te zorgen voor de ongelukkigen, de blinden, de lammen, de weduwen en de vaderlozen; maar velen doen geen moeite om dit in acht te nemen. Om hen te redden brengt God hen dikwijls onder de roede der verdrukking en plaatst hen in posities die vergelijkbaar zijn met die van de personen die hun hulp en medeleven nodig hadden, maar die het niet uit hun handen ontvingen. God zal de kerk ... verantwoordelijk houden, als een lichaam, voor de verkeerde handelwijze van haar leden. Als een zelfzuchtige en onsympathieke geest in één van zijn leden mag bestaan tegenover de ongelukkigen ... zal Hij Zijn aangezicht voor Zijn volk verbergen totdat zij hun plicht doen en het kwaad uit hun midden verwijderen. Als iemand die de naam van Christus belijdt, zijn Zaligmaker zozeer mispreeft dat hij zijn plicht jegens de bedroefden verzuimde, of als hij op enigerlei wijze zichzelf tracht te bevoordelen ten koste van de ongelukkigen en hen zo van middelen berooft, dan houdt de Here de kerk verantwoordelijk voor de zonde van haar leden totdat zij alles gedaan hebben wat zij kunnen om het bestaande kwaad te verhelpen. Hij zal niet luisteren naar het gebed van Zijn volk zolang de wees, de vaderloze, de lamme, de blinde en de zieke onder hen worden verwaarloosd. — *Testimonies for the Church, vol. 3, p. 517.*

Er moet een kracht zijn die van binnenuit werkt, een nieuw leven van boven, voordat mensen kunnen worden veranderd van zonde in heiligheid. Die kracht is Christus. Zijn genade alleen kan de levenloze vermogens van de ziel tot leven wekken, en haar aantrekken tot God, tot heiligheid.

Geen mens ontvangt heiligheid als geboorterecht, of als een geschenk van enig ander mens. Heiligheid is de gave van God door Christus. Zij die de Verlosser ontvangen worden zonen van God. Zij zijn Zijn geestelijke kinderen, wedergeboren, vernieuwd in gerechtigheid en ware heiligheid. Hun geest is veranderd. Met helderder zicht aanschouwen zij de eeuwige werkelijkheid. Zij worden aangenomen in Gods gezin, en zij worden gelijkvormig aan Zijn gelijkenis, veranderd door Zijn Geest van heerlijkheid tot heerlijkheid. Van het koesteren van opperste liefde voor zichzelf, komen zij tot het koesteren van opperste liefde voor God en voor Christus. Het aanvaarden van Christus als persoonlijke Verlosser, en het volgen van Zijn voorbeeld van zelfverloochening - dat is het geheim van heiligheid. — *God's Amazing Grace, p. 120.*

### **Donderdag 28 oktober: Zuivere religie voor God**

De wet, die via Mozes is gegeven, legde uiterst tedere zorg voor de armen op. Als een arm man zijn mantel als onderpand gaf, of als waarborg voor een schuld, dan was het de schuldeiser niet toegestaan om de woning te betreden om die mantel te krijgen. Hij moest op straat wachten, tot het onderpand naar hem werd toegebracht. En hoe de omstandigheden ook waren, het onderpand moest bij het vallen van de avond aan de eigenaar worden teruggegeven (Deuteronomium 24: 10 – 13). In de dagen van Christus werden deze barmhartige bepalingen weinig in acht genomen. Maar Jezus leerde Zijn discipelen om zich aan de beslissing van de rechtbank te onderwerpen; zelfs als deze méér eiste dan de wet van Mozes toestond. —*Thoughts From the Mount of Blessing, p. 72/ NL: Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, p. 66.*

Christus heeft aangetoond dat onze naaste niet alleen wil zeggen: een van de kerk of van het geloof waartoe wij behoren. De vraag verwijst niet naar ras of kleur, of naar standenverschil. Onze naaste is iedere persoon die onze hulp nodig heeft. Onze naaste is iedere ziel die gewond en gekwetst is door de vijand. Onze naaste is iedereen die het eigendom van God is. In de geschiedenis van de barmhartige Samaritaan geeft Jezus een beeld van Zichzelf en Zijn zending. De mens was misleid, gebeukt, beroofd en te gronde gericht door Satan, en achtergelaten om om te komen; maar de Heiland had deernis met ons in onze hulpeloze toestand. Hij verliet Zijn heerlijkheid om ons te komen redden. Hij vond ons op het moment van sterven, en heeft onze zaak op Zich genomen. Hij genas onze wonden. Hij bekleedde ons met Zijn mantel der gerechtigheid. Hij stelde voor ons een veilige schuilplaats open en trof volledige voorzieningen voor ons ten koste van Zichzelf. Hij stierf om ons te verlossen. Wijzend op Zijn eigen voorbeeld, zegt Hij tot Zijn volgelingen: "Dit gebied Ik u, dat gij elkander liefhebt." "Gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt." (Joh. 15: 17 en 13:34) —*The Desire of Ages, p. 503/ NL: Jezus, de Wens der Eeuwen, p. 417.*

Gods waarheid heeft weinig invloed in de wereld, terwijl deze juist veel invloed zou moeten hebben door onze daden. Het belijden van de godsdienst alleen heeft weinig te betekenen. Wij mogen beweren volgelingen van Christus te zijn. Wij mogen voorgeven elke waarheid in Gods Woord te geloven, maar dit alles zal onze naaste niet helpen, tenzij ons geloof in ons dagelijks leven zichtbaar is. Onze belijdenis mag nog zo hoogstaand zijn, wijzelf noch onze medemensen zullen erdoor gered worden, tenzij wij christenen zijn. Een juist voorbeeld betekent voor de wereld meer dan alles wat wij zeggen.

Het werk van Christus kan nooit door een zelfzuchtige manier van leven worden gediend. Zijn zaak is de zaak van de verdrukten en de armen. In de harten van zijn belijdende volgelingen moet de tedere medelevendheid gevonden worden van Christus — meer liefde voor hen, die Hij op zo hoge waarde stelt dat Hij zijn eigen leven voor hun zaligheid heeft gegeven. Deze zielen zijn oneindig veel kostbaarder dan enig offer dat wij God kunnen brengen. Bezig te zijn met een op het oog groot werk, terwijl wij de behoeftige veronachtzamen of de vreemdeling onthouden waarop hij recht heeft, is geen werk waarop zijn goedkeuring kan rusten. —*Christ's Object Lessons, p. 383? NL: Lessen uit het Leven van Alledag, p. 237*

**Vrijdag 29 oktober: Voor verdere bestudering**  
*This Day With God, "Imitating the Pattern," p. 291;*

*Patriarchs and Prophets*, "God's Care for the Poor," pp. 532–536/ *Patriarchen en Profeten*, "Gods zorg voor de armen," p.460.

## 6. Want welke natie is er zo groot?

### **Sabbatmiddag, 30 oktober**

Als zij Zijn geboden zouden onderhouden, beloofde God hun het fijnste van het koren te geven, en honing uit de rots te brengen. Met een lang leven zou Hij hen tevredenstellen, en hen Zijn heil tonen.

Door ongehoorzaamheid aan God waren Adam en Eva Eden kwijtgeraakt, en door de zonde was de hele aarde vervloekt. Maar als Gods volk Zijn instructies zou opvolgen, zou hun land weer vruchtbaar en mooi worden. God Zelf gaf hun aanwijzingen over het cultiveren van de bodem, en zij moesten met Hem samenwerken bij het herstel ervan. Zo zou het hele land, onder Gods controle, een aanschouwelijke les worden van geestelijke waarheid. Zoals in gehoorzaamheid aan Zijn natuurwetten de aarde haar schatten zou voortbrengen, zo moesten in gehoorzaamheid aan Zijn zedelijke wet de harten van de mensen de eigenschappen van Zijn karakter weerspiegelen. Zelfs de heidenen zouden de superioriteit erkennen van hen die de levende God dienden en aanbaden. —*Christ's Object Lessons*, p. 289/  
*NL: Lessen in het leven van alledag*

Waar zullen wij nobeler, reiner en rechtvaardiger wetten vinden dan in de boeken der wetten, waarin de onderwijzing staat opgetekend die Mozes aan de kinderen Israëls gaf? Uit welke andere bron kunnen wij zulk een kracht putten of zulk een edele wetenschap leren? Welk ander boek zal de mensen zo goed leren God lief te hebben, te vrezen en te gehoorzamen? Welk ander boek presenteert aan studenten meer veredelende wetenschap, meer wonderbaarlijke geschiedenis? Het geeft een duidelijk beeld van gerechtigheid en voorspelt de gevolgen van ontrouw aan de wet van Jehovah. —*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 428

De Heer heeft Zijn volk groot licht en grote voorrechten gegeven. "Zie, ik heb u inzetten en verordeningen geleerd," zegt Hij, ... Onderhoudt ze dan naarstig, want dat zal uw wijsheid en uw inzicht zijn in de ogen der volken, die bij het horen van al deze inzetten zullen zeggen: Waarlijk, dit grote volk is een wijze en verstandige natie" Deuteronomium 4:5,6.

Als volk moeten wij staan onder de banier van Jezus Christus. Wij moeten ons aan God wijden als een afzonderlijk, apart en bijzonder volk. Hij spreekt tot ons en zegt: "Neigt uw oor en komt tot Mij; hoort, opdat uw ziel leve; Ik zal met u een eeuwig verbond sluiten: de betrouwbare genadebewijzen van David" (Jesaja 55:3) —  
*Fundamentals of Christian Education*, p. 478

Er zou een intelligente kennis moeten zijn van hoe tot God te komen in eerbied en godvrezendheid met toegewijde liefde. Er is een groeiend gebrek aan eerbied voor onze Maker, een groeiende veronachtzaming van Zijn grootheid en Zijn majesteit. Maar God spreekt tot ons in deze laatste dagen ...

In deze gevaarlijke tijden moeten zij die belijden Gods gebodenhoudend volk te zijn, zich hoeden voor de neiging om de geest van eerbied en godvruchtige vrees te

verliezen. De Schriften leren de mensen hoe zij hun Maker moeten benaderen - met nederigheid en ontzag, door geloof in een goddelijke Middelaar. Laat de mens op de knieën komen, als een onderwerp van genade, een smekeling aan de voetbank van barmhartigheid. Zo moet hij getuigen dat de hele ziel, lichaam en geest in onderwerping zijn aan de Schepper. —*God's Amazing Grace, p. 91*

### **Zondag 31 oktober: Niets toevoegen of weghalen**

"Niet alleen van brood zal de mens leven, maar van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat" (Mattheus 4:4), zijn de woorden van onze Verlosser. Dwalingen in de leer vermenigvuldigen zich en kronkelen zich met slangachtige subtiliteit om de genegenheden van het volk. Er is geen leer van de Bijbel die niet wordt weersproken. De grote profetische waarheden, die onze positie in de wereldgeschiedenis laten zien, zijn van hun schoonheid en kracht ontdaan door de geestelijkheid, die tracht deze zo belangrijke waarheden duister en onbegrijpelijk te maken. In veel gevallen drijven de kinderen weg van de oude oriëntatiepunten. ...

Zij die de waarheid hebben gezien en het belang ervan hebben gevoeld, en ervaring hebben opgedaan in de dingen van God, moeten hun kinderen de gezonde leer onderwijzen. Zij moeten hen bekend maken met de grote pijlers van ons geloof, de redenen waarom wij Zevendedagsadventisten zijn, waarom wij geroepen zijn, net als de kinderen Israëls, om een bijzonder volk te zijn, een heilige natie, apart en onderscheiden van alle andere volken op de aarde. Deze dingen moeten aan de kinderen uitgelegd worden in eenvoudige taal, gemakkelijk te begrijpen; en naarmate zij ouder worden, moeten de lessen aangepast worden aan hun toenemende begrip, totdat de fundamenten van de waarheid breed en diep gelegd zijn. —*Testimonies for the Church, vol. 5, p. 330*

Het godsdienstige leven van de Joodse natie was een schijn geworden. Toen de wet op de berg Sinaï werd afgekondigd door de stem van God, beloofde heel het volk te gehoorzamen. Zij zeiden: "Ik ga, Heer," maar zij gingen niet. Toen Christus in eigen persoon kwam om hun de beginselen van de wet voor te houden, verwierpen zij Hem. Christus had de Joodse leiders van Zijn dagen overvloedig bewijs gegeven van Zijn gezag en goddelijke macht, maar hoewel zij overtuigd waren, wilden zij het bewijs niet aanvaarden. Christus had hun getoond, dat zij ongelovig bleven, omdat zij niet de geest hadden, die tot gehoorzaamheid leidt. Hij had tot hen verklaard: "Zo hebt gij het woord Gods van kracht beroofd ter wille van uw overlevering. ... Tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn" Mattheüs 15:6,9. —*Christ's Object Lessons, p. 276/ NL: Lessen uit het leven van alledag*

Christus was trouw aan Gods geboden en stelde de menselijke tradities en eisen, die in de plaats daarvan waren verheven, terzijde. Daarom werd Hij gehaat en vervolgd. Deze geschiedenis herhaalt zich. De wetten en tradities van de mensen worden verheven boven de wet van God, en zij die trouw zijn aan de geboden van God lijden onder smaad en vervolging. Christus werd, vanwege Zijn trouw aan God, beschuldigd als een Sabbatsbreker en godslasteraar. Hij werd van een duivel bezeten verklaard, en als Beëlzebub aan de kaak gesteld. Op dezelfde manier worden Zijn volgelingen beschuldigd en verkeerd voorgesteld. Zo hoopt Satan hen tot zonde te brengen, en God oneer aan te doen. —*Christ's Object Lessons, p. 170/ NL: Lessen uit het leven van alledag*

### **Maandag 1 november: Baal Peor**

Tegen het einde van de zwerftocht door de woestijn werden de voorwaarden van het verbond herhaald. Bij Baal Peor, aan de grenzen van het Beloofde Land, waar velen ten prooi vielen aan subtiele verleiding, hernieuwden zij die trouw bleven hun gelofte van trouw. Door Mozes werden zij gewaarschuwd voor de verleidingen die hen in de toekomst zouden overvallen; en zij werden ernstig aangemaand om gescheiden te blijven van de omringende volken en God alleen te aanbidden. ...

Mozes wees op de kwade gevolgen van afwijking van de inzettingen van Jehovah. Hij riep hemel en aarde ten getuige en verklaarde dat als het volk, na lang in het land van belofte te hebben gewoond, valse vormen van aanbidding zou invoeren en zich zou buigen voor gesneden beelden en zou weigeren terug te keren tot de aanbidding van de ware God, de toorn van de Here zou worden gewekt en zij gevangen zouden worden genomen en verstrooid onder de heidenen. —*Prophets and Kings, pp. 293, 295/ NL: Profeten en koningen*

Satan legde onmiddellijk een valstrik waardoor Israël betoverd zou worden door de schone Moabitische vrouwen, die hen ertoe zouden brengen Gods wet te overtreden. Zo zou ongerechtigheid in hen worden gevonden, en Gods zegen zou niet op hen rusten. Hun strijdkrachten zouden zeer verzwakt worden, en hun vijanden zouden hun macht niet meer vrezen, omdat de tegenwoordigheid van de Here der heerscharen niet bij hun leger was.

Dit is bedoeld als een waarschuwing voor het volk van God dat in de laatste dagen leeft. Als zij gerechtigheid en ware heiligheid nastreven, als zij al de geboden van God onderhouden, zullen Satan en zijn trawanten niet in staat zijn hen te overwinnen. Alle tegenstand van hun bitterste vijanden zal machteloos blijken om de wijnstok van Gods eigen planting te vernietigen of te ontwortelen. Satan begrijpt wat Israël door droevige ervaring heeft geleerd, dat er geen betovering is tegen Jakob, noch waarzeggerij tegen Israël, zolang ongerechtigheid niet onder hen wordt gekoesterd; daarom zullen zijn macht en invloed altijd worden aangewend om hun eenheid te verbreken en de zuiverheid van hun karakters te bezoedelen. Zijn strikken worden op duizend manieren gelegd om hun kracht ten goede te verzwakken. —*Testimonies for the Church, vol. 5, pp. 598, 599*

Het is een gevaarlijke zaak om een onchristelijke eigenschap in het hart te laten voortleven. Eén gekoesterde zonde zal, beetje bij beetje, het karakter degraderen en al zijn edelere krachten ondergeschikt maken aan het kwade verlangen. Het wegnemen van één bescherming van het geweten, het toegeven aan één slechte gewoonte, één verwaarlozing van de hoge eisen van de plicht, breekt de verdediging van de ziel af en opent de weg voor Satan om binnen te komen en ons op een dwaalspoor te brengen. De enige veilige weg is om onze gebeden dagelijks te laten voortgaan uit een oprecht hart, zoals David zei: "Mijn treden hielden uw spoor, mijn schreden wankelden niet" Psalm 17:5. —*Patriarchen en Profeten, p. 452/ NL: Patriarchen en profeten*

### **Dinsdag 2 november: Verbind u aan de Heer, uw God**

Het oude Israël werd door God speciaal opgedragen een volk te zijn en te blijven dat gescheiden was van alle volken. Zij mochten niet getuige zijn van de afgoderij van



degenen om hen heen, opdat hun eigen hart niet bedorven zou worden, opdat de vertrouwdeheid met goddeloze praktijken hen niet minder slecht zou doen lijken in hun ogen. Weinigen beseffen hun eigen zwakheid en dat de natuurlijke zondigheid van het menselijk hart maar al te vaak hun edelste pogingen verlamt.

De verderfelijke invloed van de zonde vergiftigt het leven van de ziel. Onze enige veiligheid ligt in de afscheiding van hen die in de duisternis van de zonde leven. De Heer heeft ons bevolen uit hun midden weg te trekken en afgezonderd te zijn, en het onreine niet aan te raken, en Hij zal ons aannemen en een Vader voor ons zijn, en wij zullen Zijn zonen en dochters zijn. Als wij aangenomen willen worden in het gezin van God, om kinderen te worden van de hemelse Koning, moeten wij voldoen aan Zijn voorwaarden; wij moeten in de wereld als een bijzonder volk voor de Heer staan, Zijn voorschriften gehoorzamen en Hem dienen. —*Testimonies for the Church, vol. 4, p. 109.*

De ware volgelingen van Christus zullen offers moeten brengen. Zij zullen plaatsen van werelds vermaak mijden, omdat zij daar geen Jezus vinden - geen invloed die hen hemelsgezind zal maken en hun groei in genade zal doen toenemen. Gehoorzaamheid aan het woord van God zal hen ertoe brengen al deze dingen te mijden en afgezonderd te zijn.

"Aan hun vruchten zult gij hen kennen" (Mattheüs 7:20), verklaarde de Heiland. Alle ware volgelingen van Christus dragen vruchten tot Zijn eer. Hun leven getuigt dat een goed werk in hen is gedaan door de Geest van God, en hun vrucht is tot heiligheid. Hun leven is verheven en zuiver. Juiste daden zijn de onmiskenbare vrucht van ware godsvrucht, en zij die geen vrucht van deze soort dragen, openbaren dat zij geen ervaring hebben in de dingen van God. Zij zijn niet in de Wijnstok. Jezus zei: "Blijft in Mij en Ik in u. Zoals een tak uit zichzelf geen vrucht kan dragen, tenzij hij in de wijnstok blijft; zo kunt gij ook geen vrucht dragen, tenzij gij in Mij blijft. Ik ben de Wijnstok, gij zijt de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die brengt veel vrucht voort; want zonder Mij kunt gij niets doen." Johannes 15:4, 5. —*Counsels to Parents, Teachers, and Students, pp. 328, 329.*

Hoewel wij ons bewust moeten zijn van onze zondige toestand, moeten wij vertrouwen op Christus als onze gerechtigheid, onze heiliging en onze verlossing. Wij kunnen de aanklachten van Satan tegen ons niet beantwoorden. Christus alleen kan in onze naam een effectief pleidooi houden. Hij is in staat de aanklager het zwijgen op te leggen met argumenten die niet op onze verdiensten zijn gebaseerd, maar op de Zijne. ...

Wij moeten elke energie van de ziel aanwenden in het werk om te overwinnen, en naar Jezus kijken voor kracht om te doen wat wij uit onszelf niet kunnen doen. Geen zonde kan worden getolereerd in hen die met Christus in het wit zullen wandelen. ... Hun aandacht is op Hem gericht, hun hoop, hun geloof, zijn op Hem gecentreerd. —*Testimonies for the Church, vol. 5, pp. 471, 472.*

### **Woensdag 3 november: Want welke natie is er zo groot?**

Het doel dat God vandaag door Zijn volk wil bereiken is hetzelfde dat Hij door Israël wilde bereiken toen Hij hen uit Egypte voerde. Door het aanschouwen van de goedheid, de barmhartigheid, de gerechtigheid en de liefde van God, geopenbaard in de kerk, moet de wereld een voorstelling krijgen van Zijn karakter. En wanneer de wet

van God aldus in het leven wordt geïllustreerd, zal zelfs de wereld de superioriteit erkennen van hen die God liefhebben, vrezen en dienen boven ieder ander volk op aarde. De Heer heeft Zijn oog op eenieder van Zijn volk; Hij heeft Zijn plannen met eenieder van hen. Het is Zijn bedoeling dat zij die Zijn heilige voorschriften in praktijk brengen een voornaam volk zullen zijn. ... "En welk groot volk is er, dat inzettingen en verordeningen heeft zo rechtvaardig, als heel deze wet, die ik u heden voorleg?" Deuteronomium 4:8.

Zelfs deze woorden schieten tekort om de grootheid en de heerlijkheid uit te drukken van Gods doel dat door Zijn volk moet worden bereikt. Niet alleen aan deze wereld, maar aan het heelal moeten wij de beginselen van Zijn koninkrijk openbaarmaken. — *Testimonies for the Church, vol. 6, pp. 12, 13.*

Onze plicht kan alleen worden onderscheiden en gewaardeerd in het licht dat straalt van het leven van Christus. Zoals de zon opgaat in het oosten en doorgaat naar het westen, de wereld vullend met licht, zo zal de ware volgeling van Christus een licht voor de wereld zijn. Hij zal de wereld ingaan als een helder en stralend licht, opdat zij die in duisternis zijn, verlicht en verwarmd worden door de stralen die van hem uitgaan. Christus zegt van Zijn volgelingen: "Gij zijt het licht der wereld." ...

Wanneer de genade van Christus tot uitdrukking komt in de woorden en werken van de gelovigen, zal het licht schijnen voor hen die in duisternis verkeren; want terwijl de lippen spreken over lof aan God, zal de hand worden uitgestrekt in weldadigheid voor de hulp van de verlorenen. — *Sons and Daughters of God, p. 276/ NL: Zonen en Dochters van God*

We hebben meer zonnenschijn nodig ... meer christenen. We zijn te veel in onszelf opgesloten. Te vaak worden de vriendelijke, bemoedigende woorden, de vrolijke lach, onthouden aan onze kinderen en aan de verdrukten en ontmoedigen. ...

Uit elk christelijk huis moet een heilig licht schijnen. Liefde moet geopenbaard worden in actie. Zij moet uitvloeien in alle omgang thuis, zich tonen in bedachtzame vriendelijkheid, in zachte, onbaatzuchtige beleefdheid. Er zijn huizen waar dit principe wordt uitgevoerd - huizen waar God wordt aanbeden en waar de ware liefde heerst. Uit deze huizen stijgt het ochtend- en avondgebed op naar God als zoete wierook, en zijn barmhartigheden en zegeningen dalen neer op de smekelingen als de ochtenddauw. — *The Adventist Home, p. 37/ NL: Bijbels gezin*

#### **Donderdag 4 november: Uw wijsheid en uw begrip**

Degenen aan wie de Heer vandaag groot licht heeft gegeven, zullen hun enige veiligheid vinden in het wandelen op de weg van de Heer, door zichzelf daar te plaatsen waar Hij Zijn wil door hen kan uitvoeren. God zal grote dingen doen voor hen die van Hem zullen leren, door niet de raad van zichzelf te nemen, maar van Hem die nooit een fout maakt. Onze veiligheid, onze wijsheid, ligt in het herkennen van en gehoor geven aan Gods aanwijzingen. De meest waardevolle kennis die wij kunnen verkrijgen is de kennis van God. Zij die ootmoedig voor Hem wandelen, Hem boven alles liefhebben en Zijn Woord gehoorzamen, zullen gezegend worden met wijsheid. Hun zal de kennis van de hemel gegeven worden om aan anderen door te geven. Wijsheid is Gods geschenk, dat zuiver bewaard moet worden van alle besmetting. Het bezit ervan legt eenieder aan wie het geschonken is een bijzondere verplichting op om God te verheerlijken door zijn medemensen te zegenen. Hij moet altijd de vreze Gods

voor zich houden, bij elke stap vragend: "Is dit de weg des Heren?" —Ellen G. White Commentaar, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 2, p. 1032.

Wij moeten in geloof tot God komen en onze smeekbeden voor Hem uitstorten, in het geloof dat Hij zal werken in onze naam en in die van hen die wij willen redden. Wij moeten meer tijd besteden aan ernstig gebed. Met het vertrouwend geloof van een klein kind moeten wij tot onze hemelse Vader komen en Hem vertellen wat wij nodig hebben. Hij is altijd bereid te vergeven en te helpen. De voorraad van goddelijke wijsheid is onuitputtelijk, en de Heer moedigt ons aan er veel uit te putten. Het verlangen dat wij zouden moeten hebben naar geestelijke zegeningen wordt beschreven in de woorden: "Gelijk een hinde die naar waterbeken smacht, zo smacht mijn ziel naar U, o God" (Psalm 42:2). Wij hebben een dieper zielsverlangen nodig naar de rijke gaven die de hemel te schenken heeft. Wij moeten hongeren en dorsten naar gerechtigheid. —Ellen G. White Commentaar, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 3, p. 1146.

Zout wordt gewaardeerd om zijn conserverende eigenschappen; en wanneer God Zijn kinderen zout noemt, wil Hij hen leren dat het Zijn doel is hen tot onderwerp van Zijn genade te maken, opdat zij middelaars worden in het redden van anderen. Het doel van God in het verkiezen van een volk in de gehele wereld was niet alleen dat Hij hen zou aannemen als Zijn zonen en dochters, maar ook dat de wereld door hen de genade zou ontvangen die redding brengt. Titus 2:11. ...

De smaak van het zout vertegenwoordigt de vitale kracht van de christen - de liefde van Jezus in het hart, de gerechtigheid van Christus die het leven doordringt. De liefde van Christus is doordringend en agressief. Als het in ons woont, zal het naar anderen uitvloeien. Wij zullen dicht bij hen komen tot hun harten verwarmd zijn door onze onzelfzuchtige belangstelling en liefde. De oprechte gelovigen verspreiden vitale energie, die doordringend is en nieuwe morele kracht geeft aan de zielen voor wie zij werken. Het is niet de kracht van de mens zelf, maar de kracht van de Heilige Geest die het omvormende werk doet. —*Thoughts From the Mount of Blessing*, pp. 35, 36/  
NL: *Gedachten van de berg der zaligsprekingen*

### **Vrijdag 5 november: Voor verdere bestudering**

*Spiritual Gifts*, "The Law of God," vol. 3, pp. 261–304;

*Reflecting Christ*, "Wait, Watch, and Pray," p. 119

## **7. Wet en genade**

### **Sabbatmiddag 6 november**

De zonen en dochters van God zijn geleid om te volharden in het werk van de overwinning door het dagelijks besef dat het nodig is door de Heilige Geest te denken aan de goede en rechtvaardige weg.

Geen schijnwerk komt in hun dienst. Iedere dag realiseren ze zich dat ze tot aan het eind sterk vast moeten houden aan het begin van hun overtuiging. Als iemand afdwaalt van de juiste weg, werkt de Heilige Geest aan zijn geest en leidt hem tot het bekennen van zijn dwaling, zodat anderen gewaarschuwd worden niet dezelfde fouten te maken.

Nooit zou een mens te trots moeten zijn, te bekennen, "Ik heb een fout gemaakt." Het minste wat hij kan doen, nadat hij gezondigd heeft is het tonen van zijn zorg en bekennen.

De mens die dit doet, wordt door God geëerd, ook al maakt hij fouten. -- *The Upward Look*, p. 248.

De wet van God keert terug tot deze geheime bedoelingen, welke, ofschoon ze zinvol mogen zijn, vaak lichtvaardig zijn en in werkelijkheid de basis zijn voor de test van het karakter. Het is de spiegel waar de zondaar in moet kijken als hij een juiste kennis wil hebben van zijn morele karakter. En als hij zichzelf veroordeeld ziet door de grote standaard van gerechtigheid, moet zijn volgende stap zijn, het belijden van de zonden en het zoeken van vergeving door Christus. Falend om dit te doen, trachten velen de spiegel te breken, die hun gebreken openbaren. Ze maken de wet ongeldig die de vlekken in hun leven en karakter aanwijst.

We leven in een eeuw van grote goddeloosheid. Velen zijn verslaafd door zondevolle gewoonten en slechte aanwensels, en de boeien die hen binden zijn moeilijk te verbreken. Zonde stroomt gelijk een vloed, over de aarde. ... En nog verklaart de mens een wachter te zijn op de muren van Sion, lerende dat de wet alleen aan de Joden was gegeven, en hij rekent af met de glorieuze voorrechten geuit in de evangelie eeuw. Is er geen relatie tussen de heersende wetteloosheid en de criminaliteit en het feit dat predikanten en het volk zich houden en leren dat de wet niet langer een bindende factor is? -- *Selected Messages, book 1*, p.219.

De zondaar kan niet op zijn eigen goede werken vertrouwen als middel tot rechtvaardiging. Hij moet daar komen, waar hij al zijn zonden zal prijsgeven, en het licht, naarmate het zijn weg beschijnt, geleidelijk aannemen. Door het geloof aanvaardt hij de vrije en overvloedige voorziening, getroffen door het bloed van Christus. Hij gelooft Gods beloften, die hem door Christus tot heiligmaking, rechtvaardiging en verlossing gemaakt worden. En als hij Jezus volgt ... leeft hij blijmoedig zijn gehele leven in gehoorzaamheid. Vrede met God is het resultaat van hetgeen Christus voor hem betekent. Zij die zich aan God onderwerpen, die Hem eren en Zijn Woord naleven, zullen door God worden verlicht. In het kostbare Woord van God is zowel zuiverheid en verhevenheid als schoonheid, die de hoogste menselijke vermogens zonder Gods hulp nooit kunnen bereiken. -- *Ellen G. White ZDA Bijbel Commentaar*, vol, 6, p.463.

### **Zondag 7 november: De wet in de hemel**

De zonde verschijnt in een perfect universum. De reden van haar begin of ontwikkeling is nooit verklaart en dat zal ook nooit gebeuren, zelfs op de laatste grote dag als het godsgericht zitting heeft en de boeken worden geopend. Op die dag is het bewijs van alles, dat het er niet is en er nooit enige oorzaak voor de zonde was. Op de uiteindelijke veroordeling van Satan en zijn engelen en van alle mensen die ten slotte zichzelf hebben geïdentificeerd met de overtreders van Gods wet, zal iedere mond gestopt worden. Als de menigte van opstandelingen, van de eerste grote rebel tot de laatste overtreder, wordt gevraagd waarom ze de wet van God gebroken hebben, zullen ze sprakeloos zijn. Er zal geen antwoord zijn om te geven. -- *That I May Know Him*, p. 15.

De Schepper van mensen, de Wetgever, verklaart, dat het niet Zijn bedoeling is de voorschriften van de wet opzij te zetten. Alles in de natuur, van het stofje in een zonnestraal tot de werelden daarboven, is aan wetten onderworpen. En de orde en harmonie in de wereld van de natuur is afhankelijk van gehoorzaamheid aan deze wetten. Zo zijn er ook belangrijke beginselen van gerechtigheid om het leven van alle intelligente wezens te controleren. En het welzijn van het heelal hangt af van het zich conformeren aan deze beginselen. Gods wet bestond al, voordat deze aarde tot aanzijn werd geroepen. Engelen worden geregeerd door zijn beginselen. En wil de aarde in harmonie met de hemel zijn dan moet ook de mens de goddelijke verordeningen gehoorzamen. Christus maakte aan de mens in de hof van Eden de

voorschriften van de wet bekend." Terwijl de morgensterren tezamen juichten, en al de zonen Gods Jubelden." Job 38:7 NBG. De zending van Christus op aarde was niet de wet nietig te verklaren, maar om door Zijn genade de mens terug te voeren tot gehoorzaamheid aan zijn voorschriften. -- *Berg der Zaligsprekingen*, p.43.

Het is geen lichte zaak te zondigen tegen God, en het zetten van de verdorven wil van de mens tegenover de wil van zijn Maker. Het is voor de mens van het grootste belang, zelfs in deze wereld, om Gods wetten te gehoorzamen. En het is zeker voor hun eeuwig belang zich aan God te onderwerpen en zij zullen vrede met Hem hebben. De dieren op het veld gehoorzamen de wet van de Schepper, het instinct leidt hen. Hij spreekt tot de trotse oceaan, 'tot hiertoe mag u komen en niet verder' Job 38:11, en prompt gehoorzamen de wateren Zijn woord. De planeten zijn in een perfecte orde opgesteld, gehoorzamen de wetten welke God heeft vastgesteld. Van al de schepselen die God gemaakt heeft op aarde, is alleen de mens in opstand. Nochtans bezit hij redelijke kracht om de eis van de wet te begrijpen en een verstand om de schuld te voelen en de vrede en vreugde van gehoorzaamheid. God maakte hem een vrij moraal wezen om te gehoorzamen of ongehoorzaam te zijn. De beloning van eeuwig leven - een eeuwig gewicht van glorie - is beloofd aan hen die Gods wil doen, terwijl de bedreigingen van Zijn wraak over allen hangt die Zijn wet tarten. -- *The Sanctified Live*. p.76.

### **Maandag 8 november: De wet in Deuteronomium**

Maar hebben goede werken geen waarde? De Schrift antwoordt: "Zijn maaksel zijn wij, in Christus geschapen om goede werken te doen die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen." De Here heeft in Zijn goddelijke schikking door Zijn onverdiende gunst verordeneerd dat goede werken hun loon zullen vinden. Wij worden alleen door de verdiensten van Christus aanvaard; de daden van barmhartigheid die wij verrichten zijn de vruchten van het geloof. Deze worden ons ten zegen, want de mensen worden vergolden overeenkomstig hun werken. Het is de geur van de verdiensten van Christus die onze goede werken voor God aanvaardbaar maakt en genade stelt ons in staat de werken te doen waarvoor Hij ons beloont. Onze werken hebben van zichzelf geen verdienste. Als wij alles hebben gedaan wat wij mogelijkwerwijze konden doen, moeten wij onszelf beschouwen als nutteloze dienstknechten. Wij verdienen geen dank van God. Wij hebben alleen maar gedaan wat onze plicht was om te doen en onze werken konden niet zijn gedaan in de kracht van onze zondige natuur. -- *Ellen G. White ZDA Bijbel Commentaar* vol 5 p.376.

Een wettische godsdienst kan niemand tot Christus brengen, want het is een liefdeloze godsdienst zonder Christus. Vasten of bidden, dat ingegeven is eigengerechtigde geest is in Gods oog een gruwel. Heel plechtig samenkomen voor aanbidding, godsdienstige plechtigheden, uiterlijke verootmoediging, het indrukwekkend offeren verkondigen dat degene die dit doet, zich als rechtvaardig beschouwd en recht meent te hebben op de hemel. Dit is bedrog. Onze eigen werken kunnen ons niet zalig maken. "De offeranden Gods zijn een verbroken geest; een verbroken en verbrijzeld hart veracht Gij niet o God." Ps. 51:17. De mens moet ontledigd zijn van zichzelf eer hij in de ware zin van het woord in Jezus kan geloven. Als het eigen ik is verloochend kan de Here van de mens een nieuwe schepping maken. Nieuwe vaten kunnen de nieuwe wijn bevatten. De liefde van Christus zal de gelovige bezielen met nieuw leven. Het karakter van Christus zal openbaar worden in hem, die naar Hem opziet als de Leidsman en Voleinder van het geloof. -- *Wens der Eeuwen*, p. 225.

Christus heeft ons geen hulp beloofd bij het vandaag dragen van de lasten van morgen. Hij heeft gezegd: "Mijn genade is u genoeg" 2 Kor.12:9. Maar, net als het manna dat in de woestijn gegeven werd, wordt Zijn genade dagelijks gegeven, voor de behoefte van die dag.

Net als de legerscharen van Israël op hun pelgrimstocht mogen wij morgen na morgen brood uit de hemel vinden voor onze dagelijkse behoefte.

Als u de Heer zult zoeken en u elke dag zult laten bekeren, als u op grond van eigen geestelijke keuze vrij en vreugdevol in God bent; als u blijmoedig en van harte instemt met Zijn genadevolle oproep om het juk van Christus te dragen - het juk van gehoorzaamheid en dienst - dan zal uw klagen ophouden, al uw moeilijkheden zullen uit de weg geruimd worden, alle verwarrende problemen waarmee u nu geconfronteerd wordt, zullen dan worden opgelost. -- *Berg der Zaligsprekingen*, pp.80,81.

### **Dinsdag 9 november: De wet liefhebben**

Gehoorzaamheid aan de wet is essentieel, niet alleen voor onze redding, maar voor ons geluk en voor het geluk van allen waarmee we in contact komen. "Wie Uw wet liefhebben, hebben diepe vrede, voor hen ligt er geen struikelblok," Ps119:165 zegt het Geïnspireerde Woord. Maar de eindige mens wil aan het volk deze heilige, rechtvaardige en goede wet, deze wet van vrijheid, welke de Schepper Zelf heeft bewerkt voor de behoefte van de mens, voostellen als een juk van slavernij, een juk dat geen mens kan dragen. Maar het is de zondaar die de wet als een grievend juk aanziet, het is de overtreder die geen schoonheid kan zien in haar voorschriften.

Het is door de wet dat de mens overtuigd wordt van zonde en ze moeten zichzelf als zondaars voelen, blootgesteld aan het oordeel van God, voordat ze zich hun nood voor een Redder realiseren. Satan is voortdurend aan het werk 's mensen beoordeling van het karakter van de zonde te verkleinen. En degenen die de wet van God met voeten treden, doen het werk van de grote verleider, want zij weerstaan de enige regel bij welke ze de zonde kunnen definiëren, en hun opstand zet zich vast in hun gedachten. -- *Selected Messages*, book 1, pp. 218,219.

De wet die op de Sinai gegeven werd, was de uitdrukkingsvorm van het beginsel van de liefde, een openbaring aan de aarde van de wet van de hemel. Hij werd aan een Middelaar ter hand gesteld - uitgesproken door Hem wiens macht in staat was de harten van de mensen in harmonie te brengen met de principes van deze wet. God had de bedoeling van de wet geopenbaard, toen Hij tegenover Israël verklaarde: "U moet voor Mij geheiligde mensen zijn" Ex. 22:31.

Maar Israël had het geestelijke karakter van de wet niet begrepen De gehoorzaamheid die ze zeiden te hebben, was te vaak niet meer dan het in acht nemen van vormen en rituelen, in plaats van overgave van het hart aan de heerschappij van de liefde. Toen Jezus in Zijn karakter en werk aan de mensen de heilige, welwillende en vaderlijke eigenschappen van God

presenteerde - en het waardeloze van louter rituele gehoorzaamheid liet zien - namen de Joodse leiders Zijn woorden niet aan en ze begrepen ze niet. Zij dachten, dat Hij te lichtvaardig omging met de eisen van de wet. Hij hield hun precies de waarheden voor, die de kern uitmaakten van het werk, dat God hun had opgedragen. Zij beschuldigden Hem ervan, dat Hij de wet overboord zette, omdat ze alleen naar de buitenkant keken. -- *Berg der Zaligsprekingen*, pp.41,42.

Christus' geliefd onderwerp was de vaderlijke tederheid en de overvloedige genade van God. Hij stond veel stil bij de heiligheid van zijn karakter en zijn wet. Hij maakte Zich aan de mensen bekend als de Weg, de Waarheid en het Leven. Dit moeten de onderwerpen zijn van Christus' dienstknechten. Breng de waarheid zoals deze is in Christus. Maak de eisen van de wet en van het evangelie duidelijk. Spreek met de mensen over Christus' leven van zelfverloochening en opoffering, over zijn vernedering en dood, de opstanding en hemelvaart. Spreek over zijn Middelaarswerk bij de Vader en over zijn belofte: 'Ik kom weer om u tot Mij te nemen.' Joh. 14:3. -- *Lessen Leven Alledag*, p. 19.

### **Woensdag 10 november: Een slaaf in Egypte**

De Here wilde de belangen van dienstknechten beschermen. Hij gebod de Israëlieten om barmhartig te zijn en te bedenken dat ze zelf slaven waren geweest. Er werd hun gezegd, dat ze moesten denken aan de rechten van de slaven. In geen geval mochten ze hen misbruiken. Ze mochten in hun behandeling niet veel eisend zijn, zoals de Egyptische slavendrijvers tegenover hen waren geweest. Ze moesten tederheid en medeleven beoefenen bij de behandeling van hun slaven. God wilde dat ze zich konden inleven in de positie van hun slaven en hen zouden behandelen, zoals zij zouden wensen dat anderen hen in gelijke omstandigheden zouden behandelen, --*Ellen G. White ZDA Bijbel Commentaar*, vol. 1, p. 44.

De godsdienst van Jezus Christus werkt een reformatie in leven en karakter. De ware christen zoekt voortdurend naar de genade die het laakbare in het natuurlijke karakter verandert. In plaats van scherp te spreken, gebiedende woorden, spreekt hij woorden van bemoediging die Jezus zou spreken als Hij in zijn plaats stond. Hij toont weldadigheid aan allen, niet alleen de weinigen die hem vleien en zijn wijsheid verheerlijken. De zuiverheid en heiligheid geopenbaard in het leven van Christus, straalt af van het leven van de trouwe Christen. --*The Upward look*, p. 75.

De vergiffenis van de koning stelt Gods vergiffenis van alle zonde voor. Math. 18:21-35. Christus wordt voorgesteld door de koning, die door medelijden bewogen de schuld aan de slaaf kwijtschold. De mens staat onder het vonnis van de verbroken wet. Hij kan zichzelf niet redden en daarom is Christus naar deze wereld gekomen. Hij bekleedde zijn goddelijkheid met menselijkheid en gaf zijn leven; Hij als rechtvaardige voor de onrechtvaardigen. Hij heeft zich voor onze zonden gegeven en aan iedereen biedt Hij om niet de met bloed gekochte vergiffenis. "Bij de Here is goedertierenheid, bij Hem is veel verlossing. Ps. 130:7.

Dit is de basis waarop wij medelijden moeten betonen jegens medezondaars. "Indien God ons zo heeft liefgehad, behoren ook wij elkander lief te hebben." 1 Joh. 4:11. "Gij hebt het om niet ontvangen." zegt Christus, "geeft het om niet." Math.10:8. --*Lessen Leven Alledag*, p. 144.

Wij hebben alles te danken aan Gods vrije genade. De genade van het verbond maakt dat wij werden aangenomen. Genade in de Heiland bewerkte onze verlossing, onze wedergeboorte en onze verheffing tot mede-erfgenamen van Christus. Laat deze genade aan anderen geopenbaard worden.

Een onverzoenlijke geest is nooit te rechtvaardigen. Wie jegens anderen onbarmhartig is, laat zien dat hijzelf niet deelheeft aan Gods vergevende genade. In Gods vergeving wordt het hart van de dwalende mens dicht tot het liefdevolle hart van de Oneindige liefde getrokken. Het getij van goddelijk medelijden stroomt in de ziel van de zondaar en via hem in het hart van anderen. De tederheid en barmhartigheid die Christus in zijn leven heeft geopenbaard, zal zichtbaar zijn in hen die deelhebben aan zijn genade. Maar als iemand de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hen niet toe. Rom.8:9. Hij is van God vervreemd en slechts geschikt om voor altijd van Hem te worden gescheiden. -- *Lessen Leven Alledag*, pp. 147,148.

### **Donderdag 11 november: Niet voor uw gerechtigheid**

Er zijn twee dwalingen waarvoor Gods kinderen zich moeten hoeden - vooral als ze er pas toe zijn gekomen om op Zijn genade te vertrouwen. Over de eerste is reeds gesproken, namelijk het zien op eigen werken en het vertrouwen, dat zij zelf iets kunnen doen om in harmonie te zijn met God. Wie probeert heilig te worden door de wet te houden in eigen kracht, probeert het onmogelijke. Alles wat een mens zonder Christus kan doen, is besmeurd met zelfzucht en zonde. Alleen de genade van Christus kan ons, door het geloof, heiligen.

De daaraan tegenovergestelde dwaling, maar daarom niet minder gevaarlijke, is dat het geloof in Christus de mens ontslaat van de verplichting om wet de te houden. Want, zo zegt

men, omdat we alleen door het geloof deel krijgen aan de genade van Christus, hebben onze werken niets te maken met onze verlossing.

Houd hierbij echter voor ogen, dat gehoorzaamheid niet alleen maar een uiterlijke aangelegenheid is. -- *De weg naar Christus*, p. 58.

Het geheim van ons succes ligt niet in onze kennis of positie, in het aantal talenten dat ons is toevertrouwd of in de wil van de mens. In het besef van onze onbekwaamheid moeten wij stilstaan bij Christus en door Hem, die de kracht van onze kracht en de voornaamste van onze gedachten is, zullen zij die gewillig en gehoorzaam zijn, de ene overwinning na de andere behalen.

Hoe kort onze dienst en hoe nederig ons werk ook moge zijn, als wij in eenvoudig geloof Christus volgen, zullen wij niet teleurgesteld zijn over het loon. Wat de grootsten en verstandigsten niet kunnen verdienen, mogen de zwaksten en nederigsten ontvangen. De gouden poort van de hemel gaat niet open voor de mens die zichzelf verheft. Hij gaat niet open voor hen die trots van geest zijn. De eeuwige poorten zullen wijd geopend worden voor de bevende aanraking van een kind. Zalig zal het loon der genade zijn voor hen, die voor God hebben gewerkt in de eenvoud van geloof en liefde. -- *Lessen Leven Alledag*, p.251.

We zouden nooit de betekenis van het woord "genade" geleerd hebben als we niet gevallen waren. God heeft de zondeloze engelen die Zijn dienst doen en gehoorzaam zijn aan al Zijn geboden lief, maar Hij geeft hen geen genade. Deze hemelse wezens weten niets van genade; ze hebben het nooit nodig, omdat ze nooit gezondigd hebben. Genade is een kenmerk van God getoond aan niet-verdienende menselijke wezens. We zochten er niet naar, maar het was gezonden om ons op te zoeken. God verheugt zich om deze genade te schenken aan eenieder die ernaar hongert, niet omdat we het waardig zijn, maar omdat we zo volsagen onwaardig zijn. Onze nood is de vereiste. Deze geeft ons de verzekering dat we deze gave zullen ontvangen.

Maar God gebruikt deze genade niet om Zijn wet waardeloos te maken of de plaats van de wet in te nemen. "De Heer is wel voldaan over Zijn zaak van gerechtigheid." Hij wil de wet verheffen en deze eerbaar maken." Zijn wet is waarheid. -- *My Live Today*, p. 100.

### **Vrijdag 12 november: Voor Verdere Studie**

*De weg naar Christus*, "De Toets van het Discipel schap," pp. 55-63.

*That I May Know Him*, "Reaching the Stature of Christ," p. 162.

## **8. Kies Leven**

### **Sabbatmiddag 13 november**

De geschiedenis der volkeren spreekt tot ons. Aan ieder volk en ieder mens heeft God een plaats gewezen in Zijn grote plan. Mensen en volken worden heden getoetst met het paslood in de hand van Hem, die geen vergissingen begaat. Allen bepalen hun eigen bestemming door de keus die ze doen, en God leidt alles om zijn doel in vervulling te doen gaan. De profetieën, die de grote Ik Ben in zijn Woord heeft gegeven, en die schakel met schakel verbinden in de keten der gebeurtenissen van de eeuwigheid uit het verleden met de eeuwigheid in de toekomst, zeggen ons waar we nu zijn in het tijdverloop, en wat we in de toekomst kunnen verwachten. Alles wat de profetie heeft voorzien en wat nu toe is uitgekomen, kunnen we nagaan in de geschiedenis, en we kunnen er zeker van zijn dat alles wat nog moet gebeuren, op zijn tijd werkelijkheid zal worden.

Onze tijd is van de grootste betekenis voor allen die leven. Heersers en staatslieden, mannen die posities van vertrouwen en gezag bekleden, denkende mannen en vrouwen uit



alle klassen, houden zich bezig met de dingen die om ons heen plaatsvinden. Ze letten op de verhoudingen die tussen de volken bestaan. Ze zien de intensiteit die bezitneemt van alle aardse elementen, en ze erkennen dat er iets groots en beslissends staat te gebeuren, - dat de wereld zich bevindt aan de rand van een enorme crisis. --*Profeten en Koningen*, p. 327.

De grote Veldheer van onze redding heeft gestreden voor ons, zodat wij door Hem mogen overwinnen. Maar Christus redt niemand tegen zijn keus, Hij dwingt niemand tot gehoorzaamheid. Hij bracht een oneindig offer zodat ze mogen overwinnen in Zijn naam en Zijn gerechtigheid wordt aan hen toegeschreven. ...

De ziel volledig die geheel op God vertrouwt, zal nooit teleurgesteld worden. --*Testimonies for the Church*, vol. 3, pp. 456,457.

Iedere ziel heeft een hemel te winnen, en een hel te schuwen. En de engelen staan klaar om de beproefde en verzochte ziel te komen helpen. Hij, de Zoon van de oneindige God, verdroeg de toets in onze plaats. Het kruis van Golgotha staat levendig voor iedere ziel. Wanneer de zaak van allen in het gericht komt, en zij (de verlorenen) overgegeven zijn om te lijden voor hun minachting van God en hun veronachtzaming van Zijn eer in hun ongehoorzaamheid, zal niet één een excuus hebben, niet één hoeft om te komen. Het is hun eigen keus wie hun prins zal zijn, Christus of Satan. Elke hulp die Christus ontving, mag ieder mens ontvangen in de grote proef. Het kruis staat als een borg, zodat niemand verloren hoeft te gaan, er is overvloedige hulp beschikbaar voor iedere ziel. We kunnen Satans agenten bestrijden, of we kunnen onszelf verblijden met de kracht die we zoeken in het tegenwerken van het werk van God in onze wereld. --*Selected Messages, book 1, p. 96*.

### **Zondag 14 november: De boom des levens**

Hoewel onschuldig en heilig geschapen, waren onze stamouders toch niet geplaatst buiten de mogelijkheid om kwaad te doen. God zou hun kunnen hebben geschapen zonder het vermogen om Zijn geboden te overtreden; maar in dat geval zou er van een karakterontwikkeling geen sprake geweest kunnen zijn; hun dienen zou dan niet vrijwillig, maar gedwongen geweest zijn. Daarom gaf Hij hun het vermogen om te kiezen - het vermogen om te gehoorzamen of ongehoorzaam te zijn. En alvorens zij ten volle de zegeningen konden ontvangen die Hij hun wilde toebedelen, moest hun liefde en trouw op de proef gesteld worden.

Het was de wil van God dat Adam en Eva het kwaad niet zouden kennen. De kennis van het goede was hun overvloedig geschonken; maar de kennis van het kwade - van de zonde en haar gevolgen, van vermoeiende arbeid, van kwellende zorgen, van teleurstelling en smart, van pijn en dood - dat alles was in liefde achtergehouden. --*Karaktervorming, p. 22*.

De vruchten van de boom des levens in het Paradijs bezaten een bovennatuurlijke kracht. Het eten daarvan betekende eeuwig leven. Deze vruchten vormden het tegengif tegen de dood. De bladeren dienden tot ondersteuning van leven en onsterfelijkheid. Maar door de ongehoorzaamheid van de mens kwam de dood in de wereld. Adam at van de boom der kennis van goed en kwaad, van de vrucht die hij niet mocht aanraken. Zijn overtreding opende de sluizen van ellende over ons geslacht.

Na de komst van de zonde verplante de Hemelse Tuinman de boom des levens naar het hemelse paradijs; maar de takken hangen over de muur naar de wereld hier beneden. Wij kunnen door de verlossing, bewerkstelligd door het bloed van Christus, nog eten van de levengevende vruchten.

Van Christus staat geschreven: "In Hem was het leven en het leven was het licht der mensen." Hij is de bron van het leven. Gehoorzaamheid aan Hem is de levengevende kracht die de ziel verblijdt. --*Ellen G. White ZDA Bijbel Commentaar, vol. 7 p. 691*.

Alles hangt af van het juiste gebruik van de wil. God heeft de mens de mogelijkheid gegeven om te kiezen. Die mogelijkheid moet de mens gebruiken. U kunt uw hart niet veranderen. U kunt niet uit uzelf uw gevoelens aan God wijden. Maar u kunt kiezen om Hem te dienen. U kunt uw wil aan Hem geven. Hij zal dan het willen en het volbrengen in u bewerkstelligen naar Zijn welbehagen. Zo komt u geheel binnen de invloedssfeer van de Geest van Christus. Uw gevoelens zullen op Hem gericht zijn en uw gedachten zullen met Hem in overeenstemming zijn.

Goed en heilig te willen zijn is uiteraard juist. Maar als u daar ophoudt, is dat waardeloos. Velen zullen verloren gaan, terwijl zij de hoop en het verlangen hebben om Christen te worden. Maar zij komen er niet toe de wil aan God te onderwerpen. Zij komen er niet toe nu te kiezen christen te worden. --*De Weg naar Christus*, p. 45.

### **Maandag 15 november: Geen tussenweg**

Het loon van de zonde is de dood; maar de gave van God is eeuwig leven door Jezus Christus onze Heer. Rom. 6:23.

De mens was oorspronkelijk begiftigd met edele krachten en een uitgebalanceerde geest. Hij was perfect in zijn wezen, en in harmonie met God. Zijn gedachten waren puur, Zijn doel heilig. Maar door ongehoorzaamheid, werden zijn krachten bedorven en zelfzucht kwam in de plaats van liefde. Zijn natuur werd zo verzwakt door opstand, dat het voor hem onmogelijk werd in zijn eigen sterkte de kracht van het kwaad te weerstaan. Hij was een gevangene van Satan geworden, en dat zou zo gebleven zijn, had God niet speciaal ingegrepen. Het was de bedoeling van de verzoeker om het goddelijke plan met de schepping van de mens te dwarsbomen, en de aarde te vullen met diepe smart en verwoesting.

God dwingt de wil van Zijn schepselen niet. Hij kan geen hulde accepteren die niet vrijwillig en met het verstand gegeven wordt. ... Hij wenst dat de mens, het kroonstuk van Zijn scheppende macht, zal reiken naar de hoogst mogelijke ontwikkeling. Hij toont ons de hoogste zegening die Hij ons wenst te schenken door Zijn genade. Hij nodigt ons uit om onszelf aan Hem te geven, zodat Zijn wil in ons kan werken. Dit betekent voor ons kiezen voor de bevrijding van de gebondenheid van de zonde, om te delen in de glorieuze vrijheid van de zonen van God. --*Gods Amazing Grace*, p. 313

Iedere mens heeft de vrijheid van keus gekregen. Het is zijn beslissing of hij staan wenst onder de zwarte banier van de opstand, of onder de met bloed beplekte banier van Prins Emmanuel. Met diepe belangstelling ziet de Hemel naar het conflict tussen goed en kwaad. Niemand enkel de gehoorzame kan de poorten van de stad van God binnengaan. Zij die voortdurend de opstand van het doodoordeel kiezen worden ten slotte veroordeeld. De aarde zal gezuivert worden van haar fouten, haar verzet tegen God.

De regels van het leven die de Heer gegeven heeft zal hen zuiver gelukkig en heilig maken. Alleen zij die deze regels gehoorzamen horen van de lippen van Christus de woorden, "Kom hoger op." -- *In Heavenly Places*, p. 361.

Satan gebod zijn engelen om een speciale poging in het werk te stellen om de leugen, die voor het eerst tot Eva gesproken werd in de hof van Eden, "Gij zult de dood niet sterven," te verspreiden. En toen de dwaling door het volk aangenomen was, en zij ertoe geleid werden te geloven dat de mens onsterfelijk was, bracht Satan hen ertoe om te geloven dat de zondaar in eeuwigdurende ellende zou leven. Toen was de weg voor Satan gebaad om door middel van zijn vertegenwoordigers te werken en God aan de mensen voor te stellen als een wraakzuchtige tiran, iemand, die al degenen, die Hem niet welgevallig zijn, in de hel werpt ... Hij wordt voorgesteld alsof Hij daar met voldoening op neerziet. Satan wist, dat indien deze dwaling werd aangenomen, God door velen gehaat zou worden, in plaats dat zij Hem liefhadden en aanbaden; en dat velen ertoe geleid zouden worden om te geloven, dat de waarschuwingen in Gods woord niet letterlijk zouden worden vervuld; want het zou strijdig

zijn met Zijn karakter van goedertierenheid en liefde, om de schepselen, die Hij geschapen heeft, in eeuwigdurende marteling te storten. --*Eerste Geschriften*, p. 259.

### **Dinsdag 16 november: Leven en goed, dood en kwaad, zegen en vloek**

Het eeuwige leven is het erfdeel van de rechtvaardigen en de eeuwige dood is het deel van de goddelozen. Mozes sprak tot de Israëlieten: "Zie ik houd u heden het leven en het goede voor, maar ook de dood en het kwade." Deut. 30:15. De dood waar het in deze teksten om gaat is niet de dood die over Adam is uitgesproken, want de hele mensheid ondergaat de straf die op de overtreding stond. Het is "de tweede dood," die tegenover het eeuwige leven wordt gesteld.

Door de zonde van Adam is de dood op alle mensen overgegaan. Allen dalen af in het graf. Dankzij het verlossingsplan zullen allen echter ook uit het graf verrijzen. "Er zal een opstanding van rechtvaardigen en onrechtvaardigen zijn." Hand. 24:15; 1Kor. 15:22.

Maar er wordt een onderscheid gemaakt tussen de twee groepen die opstaan. "Allen, die in de graven zijn, zullen naar zijn stem horen, en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot een opstanding ten oordeel." Joh. 5:28,29. Zij die "waardig geacht" zijn tot de opstanding ten leven worden "zalig en heilig" genoemd. "Over hen heeft de tweede dood geen macht." Opb. 20:6. --*Grote Strijd*, pp.498, 499.

Gods handelwijze met zijn volk openbaart naast zijn liefde en barmhartigheid strikte en onpartijdige rechtvaardigheid. Dit komt tot uitdrukking in de geschiedenis van het Hebreeuwse volk. God had Israël rijke zegeningen geschonken. Zijn goedertierenheid tegenover hen wordt op treffende wijze beschreven: "Als een arend, die zijn broedsel opwekt, over zijn jongen zweeft, zijn wieken uitspreidt, er één opneemt en draagt op zijn vlerken, zo heeft hem de Here alleen geleid." En hoe direct en zwaar werden hun overtredingen aan hen bezocht.

De oneindige liefde van God is geopenbaard in het leven van zijn eniggeboren Zoon om het gevallen mensdom te verlossen. Christus kwam op aarde om aan de wereld het karakter van zijn Vader te openbaren, en zijn leven was vol daden van goddelijke tederheid en medeleven. En toch zegt Christus: "Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota of één titel vergaan van de wet." Math. 5:18. De stem die geduldig en vol liefde de zondaar uitnodigt om tot Hem te komen en genade en vrede deelachtig te worden, zal in het oordeel tot hen die zijn genade hebben veracht, spreken: "Gaaf weg van Mij, gij vervloekten.

Math. 25:41. In heel de Bijbel wordt God niet alleen voorgesteld als een teder vader, maar ook als een rechtvaardig rechter. Hoewel Hij zich verlustigt in barmhartigheid, en "ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft," zal Hij de schuldige "zeker niet onschuldig" houden. Ex. 34:7 -- *Patriarchen en Profeten*, p.424.

God heeft ons de macht tot kiezen gegeven; het ligt aan ons om die te gebruiken. Wij kunnen onze harten niet veranderen, wij kunnen onze gedachten niet beheersen, onze opwellingen, en genegenheden. Wij kunnen onszelf niet reinigen en geschikt maken voor de dienst van God. Maar wij kunnen kiezen om God te dienen, wij kunnen Hem onze wil geven; dan zal Hij in ons werken om te willen en te doen naar Zijn welbehagen. Zo zal onze gehele natuur onder het bestuur van Christus worden gebracht. --*De Weg Tot Gezondheid*, pp. 142,143

### **Woensdag 17 november: Niet te hard voor uzelf**

Niemand is zo zondig, dat hij geen kracht, reinheid en gerechtigheid zou kunnen vinden in Jezus, Die ook voor hem gestorven is. Jezus staat klaar om de zondaar van zijn kleren, die besmet zijn door de zonde, te ontdoen en hem met de witte klederen der gerechtigheid te bekleden. Hij smeekt hen te leven in plaats van te sterven.

God behandelt ons niet op dezelfde manier als waarop wij, beperkte mensen, elkaar behandelen: Hij koestert gedachten van genade, liefde en het tederste medeleven. Hij zegt: "De goddeloze verlate zijn weg en de ongerechte man zijn gedachten en hij bekere zich tot de Here, dan zal Hij zich over hem ontfermen - en tot onze God, want hij vergeeft veelvuldig." Jes. 55:7; 44:22. -- *De Weg naar Christus, p. 51.*

Het geloof dat tot verlossing is, is niet een toevallig geloof, het is niet slechts instemmen van het intellect, het is geloof dat rust in het hart, dat Christus omvat als een persoonlijke Redder, verzekerd dat Hij tot het uiterste kan redden allen die door Hem tot God komen. Te geloven dat Hij anderen wil redden maar u niet, is geen echt geloof, maar als de ziel zich geeft aan Christus als de enige hoop op redding, is het ware geloof duidelijk. Dit geloof leidt zijn bezitter ertoe om al de afhankelijkheid van de ziel op Christus te plaatsen; zijn begrip is onder de controle van de Heilige Geest, en zijn karakter is gevormd naar de goddelijke gelijkenis. Zijn geloof is niet een dood geloof, maar een geloof dat werkt door liefde, en leidt hem tot het verkrijgen van de schoonheid van Christus, en het aannemen van het goddelijke karakter. Deut. 30:11-14 -- *Selected Messages, book 1, p.391.*

Laat God over uw hart waken en vertrouw op Hem. Spreek over Jezus en denk aan Hem. Laat uw eigen ik in Hem opgaan. Laat alle twijfel varen. Zet uw vrees van u af. Zeg met de apostel Paulus: "Voor zover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven." Gal. 2:20. Vind uw rust in God. Hij is in staat om hetgeen u aan Hem hebt toevertrouwd, te bewaren. Als u uzelf in Zijn hand laat, zal Hij u "meer dan een overwinnar doen zijn, door Hem die u heeft liefgehad."

Toen Christus de menselijke natuur aannam, verbond Hij zich met de mensheid door een liefdesband, die nimmer verbroken kan worden door enige macht, uitgezonderd de eigen keuze van de mens. Satan zal ons steeds verzoekingingen voorhouden en ons ertoe aanzetten deze band te verbreken - om de keus te maken ons te scheiden van Christus. Op dit punt moeten wij op onze hoede zijn, moeten wij ons inspannen en bidden, dat niets ons zal verleiden een andere meester te kiezen, want het staat ons altijd vrij om dit te doen. Laat ons onze ogen gevestigd houden op Christus, dan zal Hij ons behoeden. Als we op Jezus zien zijn we veilig. Niets kan ons uit Zijn hand rukken. -- *De Weg naar Christus, p 70.*

### **Donderdag 18 november: Een kwestie van dienen**

Er zijn velen die op een zwakke manier tot de Redder komen. Zij ontvangen de doop maar er is geen duidelijke verandering in hun karakter. We willen allen uitnodigen om te komen, allen om in Christus te blijven, om dagelijks te stijgen in de perfectie van het karakter door in Christus te blijven. Als ze dit doen vinden ze de rust die alleen komt door perfecte gehoorzaamheid.

Maar ik waarschuw u, wees voorzichtig hoe u wandelt tussen geestelijkheid en wereldgezindheid. "U kan niet God dienen en de mammon" Math. 6:24. Uw wil moet volledig op de ene zijde of de andere staan. Christus trekt naar Zijn kant, Satan hangt zijn aantrekkelijke uithangborden uit om te trekken naar zijn kant. Welke zullen we kiezen? Onder wiens banier willen we staan? -- *In Heavenly Places, p. 277*

De eerste vier geboden zijn voor de plicht van de mens voor de dienst aan de Here onze God met geheel zijn hart, en met geheel zijn ziel, en met zijn gehele geest en met al zijn sterkte. Dit vraagt de hele mens.

Dit vordert een liefde zo innig, zo intens, dat de mens niets anders kan koesteren in zijn geest of voorkeur wat rivaliteit met God staat. En zijn werk zal het teken van de hemel dragen. Alles is ondergeschikt aan de glorie van God. Onze hemelse Vader moet altijd de

eerste zijn, de vreugde en voorspoed, het licht en de voldoening van ons leven, en ons deel voor altijd.

Laat men de Here God vereren en dienen, en Hem alleen. Laat geen zelfzuchtige trots zichzelf verhogen en dienen als een god. Maak het geld niet tot een god. Als wellust niet onder controle is van de hogere machten of hogere krachten van de geest, zullen lage hartstochten het wezen regeren. Alles wat onderworpen is aan overmatige gedachten en verering, de gedachten in beslag neemt, is een god die voor de Here wordt gesteld. -- *Sons and Daughters of God, p. 56*

Jehova, de Eeuwige, in Zichzelf Bestaande, de Ongeschapene, de Bron en Onderhouder van alles, heeft alleen recht op volkomen eerbied en aanbidding. De mens mag geen enkel ander voorwerp de eerste plaats geven in zijn genegenheid of in zijn dienen. Alles wat door ons gekoesterd wordt en de neiging heeft onze liefde tot God te verminderen of wat verhindert dat we Hem de dienst waarop Hij recht heeft, van dat alles maken we een god. -- *Patriarchen en Profeten, p. 270*

De Heer wil dat zij, die Hem komen aanbidden, kostbare gedachten over Zijn zorg en liefde met zich meenemen, dat zij vreugde ontvangen bij alle dagelijkse bezigheden en dat zij de genade mogen ondervinden eerlijk en trouw te zijn in alle opzichten.

We moeten ons verzamelen rondom het kruis. Christus, en Die gekruisigd, behoort het onderwerp te zijn van onze overdenking, onze gesprekken, onze gevoelens en onze grootste vreugde. We moeten elke zegen, die we van God ontvangen, in gedachten houden, en als we beseffen hoe groot Zijn liefde is, moeten we bereid zijn om alles over te laten in de hand, die voor ons aan het kruis genageld werd.

Op vleugels van lofprijzing kan onze geest opstijgen naar de hemel. Hierboven wordt God geëerd door zang en muziek. Wanneer wij onze dank uiten, benaderen wij de eredienst van de hemelse legerscharen. ...

Laten we met eerbiedige vreugde tot onze Schepper gaan, met "loflied en geklank van gezang." Jes.51:3. --*De Weg naar Christus, p. 103.*

### **Vrijdag 19 november: Voor verdere studie**

*The Upward Look, "Right or Wrong Side -- Which?" p. 140*

*Het geloof waardoor ik leef, "Leven of Dood?" p.71*

## **9. Verander hun harten**

### **Sabbatmiddag 20 november**

Wij hebben een duurzaamheid nodig, innige afhankelijkheid op de Zoon van God voor verlossing en voor al de wijsheid en geestelijke invloeden. Tenzij er meer liefde is voor God en voor de mens, en een voortdurende afhankelijkheid op de vernieuwende heiligende genade van Christus om te werken aan een verandering van karakter door een goddelijke greep op het hart, dit zal gezien worden in woord, geest en werk, zullen we falen in ons werk.

Wij hebben een groeiend geloof nodig, veel minder vertrouwen en zekerheid in wat wij kunnen doen, en in een veel groter vertrouwen in wat de Heer verlangt om voor ons persoonlijk te doen, als we de weg voor Hem willen voorbereiden. Wij hebben het nodig, O zo veel meer dan we nu hebben, het verlangen van de ziel voor gemeenschap met God. Onze nood is om zeer ernstig met Hem te pleiten. Als u de

Heer uw God zal zoeken zult u Hem vinden, als u Hem zult zoeken met geheel uw hart en geheel uw ziel. -- *The Upward Look*, p.333.

Het is noodzakelijk dat er een reactie is naar God, niet zo nu en dan maar voortdurend en ernstig, hartbrekend bekenend en nederig van ziel voor God. Gods volk moet op audiëntie van de Allerhoogste komen. God weet en begrijpt dat u Hem nodig heeft, en als u vraagt zult u hulp krijgen als u verzocht en beproefd wordt. Uw verzoek is alleen bij God bekend die het hart doorzoekt. Hij zal horen en antwoorden. -- *Letter 45, 15 november, 1897, to A.G. Daniels and "my ministering brethren, and the church in Melbourne."*

Zij die de Zaligmaker aannemen, worden kinderen van God. Zij zijn Zijn geestelijke kinderen, wedergeboren, vernieuwd in gerechtigheid en ware heiligheid. Hun denken is veranderd. Met helderder inzicht zien zij eeuwige werkelijkheden. Zij zijn opgenomen in Gods gezin en worden gelijkvormig aan Zijn beeld, door Zijn Geest veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid. In plaats van bovenal liefde voor zichzelf te koesteren, gaan ze in de eerste plaats liefde voor God en voor Christus koesteren.

De heiligmaking van de ziel vindt plaats door in geloof steeds te zien op Christus als de eniggeboren Zoon van God, vol van genade en waarheid. De macht der waarheid moet hart en karakter veranderen. De uitwerking ervan is niet zoals hier en daar een lik verf op het doek; het hele karakter moet worden veranderd, het beeld van Christus moet in woord en daad openbaar worden. Er wordt een nieuwe natuur meegedeeld. De mens wordt vernieuwd naar het beeld van Christus in gerechtigheid en ware heiligheid. ... De genade van Christus is elke dag en elk uur essentieel. Als deze niet blijvend in ons is, zal de tegenstrijdigheid van het natuurlijke hart opkomen en het leven zal een gedeelde dienst vertonen. Het karakter moet vol van genade en waarheid zijn. Waar de godsdienst van Christus werkzaam is, zal deze elk detail van het leven veraangenamen met meer dan aardse blijdschap en groter dan aardse vrede. -- *Ellen G. White, ZDA Bijbel Commentaar, vol 6, p. 541.*

### **Zondag 21 november: Mijn houvast**

Zelfs één verkeerde karaktereigenschap, één zondig verlangen, dat met steeds blijft koesteren, zal uiteindelijk alle kracht van het evangelie neutraliseren. Elke zondige gewoonte sterkt de mens in zijn afkeer van God.

Wie ongelovigheid en hardheid of een onwrikbare onverschilligheid voor de goddelijke waarheid toont, oogst wat hij zelf heeft gezaaid. Nergens in de Bijbel is er een ernstiger waarschuwing tegen het spelen met het kwaad dan in de woorden van de spreuken-dichter, die van de zondaar zei: "in de strikken zijner zonde raakt hij vast." Spr. 5:22.

Christus staat klaar om ons van de zonde te bevrijden, maar Hij dwingt ons niet. En wanneer door voortdurende overtreding de wil helemaal in de richting van het kwade is omgebogen en we niet verlangen om bevrijd te worden en Zijn genade niet willen aanvaarden, wat kan Hij dan nog doen? Wij hebben dan onszelf vernietigd doordat wij bewust Zijn liefde hebben verworpen. "Zie, nú is het de tijd des welbehagen, zie, nú is het de dag des heils." "Heden, indien gij Mijn stem hoort, verhardt uw harten niet." 2 Kor. 6:2; Heb. 3: 7,8. -- *De Weg Naar Christus, pp. 30,31.*

De beginselen uit het boek Deuteronomium, gegeven voor het onderricht van Israël, moeten door Gods volk tot het einde toe gehoorzaamd worden. Ware voorspoed is afhankelijk van het bestaan van de verbondsverhouding met God. We kunnen ons niet veroorloven een compromis te sluiten met mensen die Hem niet vrezen.

Er is een gedurig gevaar dat belijdende christenen zullen menen dat ze om invloed uit te oefenen op wereldse mensen, tot op zekere hoogte aan de wereld gelijkvormig moeten worden. Hoewel zulk een handelwijze schijnbaar grote voordelen biedt, eindigt het echter altijd in geestelijk verlies. Gods volk moet voor elke sluwe invloed, die ingang zoekt door vleeiende verleidingen van de vijanden der waarheid op zijn hoede zijn. Ze zijn pelgrims en vreemdelingen in deze wereld, en reizen op een weg die door gevaren is omgeven. Ze mogen geen acht slaan op de listige draaierijen en verleidingen die hen willen overhalen tot een samengaan. -- *Profeten en Koningen, pp. 347, 348*

Om de ziel opnieuw te scheppen, om licht te brengen uit de duisternis, liefde uit vijandschap, heiligheid uit onzuiverheid is alleen het werk van de Almachtige. Het werk van de Oneindige, als Hij de mens uitnodigt om het leven compleet te maken in Christus, perfectie te brengen in het karakter, is de kennis van de eeuwigheid.

Wat is de eer die verleend is aan Christus? Zonder gebruik van enig geweld, vermengt Hij de wil van de menselijke onderdaan met de wil van God. Dit is de kennis van alle ware kennis; want door haar is een machtige verandering gebracht in geest en karakter. - de verandering die gebracht moet worden in het leven van eenieder die zal ingaan door de poorten van de stad van God. -- *My Live Today, p. 340.*

### **Maandag 22 november: Zoek Mij en vindt mij**

Het uitoefenen van geweld is in strijd met de beginselen van Gods bestuur. Hij wil alleen uit liefde gediend worden en liefde kan niet afgedwongen worden, kan niet verkregen worden door geweld of gezag. Liefde wordt alleen gewekt door liefde. God kennen betekend God liefhebben. Zijn karakter moet geopenbaard worden in tegenstelling tot Satans karakter. ...

Het plan voor onze verlossing werd niet eerst gemaakt na de val van Adam. Het was een openbaring van "het geheimenis, eeuwenlang verzwegen." Rom.16:25. Het was een openbaring van de beginselen van de beginselen die altijd de grondslag hebben gevormd van Gods troon. Van de beginne wisten God en Christus van de afval van Satan en van de val van de mens door de misleidende macht van de afvallige. God had niet bepaald dat zonde moest bestaan, maar Hij had het bestaan ervan voorzien en had maatregelen getroffen voor die onvoorziene gebeurtenis. Zijn liefde voor de wereld was zo groot, dat Hij beloofde Zijn eniggeboren Zoon te zullen geven "opdat eenieder, die in Hem geloofd, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe." Joh. 3:16. -- *Wens de Eeuwen, p.13.*

Jezus kent de omstandigheden van ieder mens. U kunt zeggen: Ik heb heel zwaar gezondigd. Dat is mogelijk. Maar hoe slechter u bent, des te meer hebt u Jezus nodig. Hij stuurt geen enkele wenende, berouwvolle mens weg. Hij vertelt niemand wat Hij zou kunnen openbaren, maar zegt dat elk bevende hart moed kan scheppen. Hij zal allen die tot Hem komen om vergeving en herstel om niet vergeving schenken. ...

Wie zich tot Jezus wendt om een schuilplaats, heeft Hij boven beschuldiging en twist. Geen mens of boze engel kan deze zielen in staat van beschuldiging stellen. Christus verenigt hen met Zijn goddelijk-menselijke natuur. Zij staan naast de grote in het licht dat straalt van Gods troon. Wie zal de uitverkorenen Gods beschuldigen? God is het die rechtvaardigt. Wie zal veroordelen? Christus Jezus de gestorvene, wat meer is, de opgewekte, die ter rechterhand Gods is, die ook voor ons pleit. Rom. 8:33,34. - *Wens der Eeuwen, p.468.*

Het gebed dat opstijgt uit een oprecht hart, waarin de eenvoudige behoeften van de ziel tot uitdrukking komen - zoals een aardse om een gunst zouden vragen, in de verwachting dat die zal worden ingewilligd - dat is een gelovig gebed. God verlangt niet naar onze rituele complimenten. Maar de onuitgesproken roep van een gebroken hart, dat overweldigd is door schuldbewust zijn en zijn volkomen zwakheid, vindt de weg tot de Vader van alle barmhartigheid Gods gebod aan Israël was: "Scheur uw hart en niet uw kleren. Bekeer u tot de Here, uw God" Joël 2:13.

Berouw is je afkeren van je eigen ik naar Christus en wanneer wij Christus zó aannemen, dat Hij door het geloof Zijn leven in ons kan leven dan zullen goede werken zichtbaar worden. --*Gedachten Berg der Zaligsprekingen, pp.70,71.*

### **Dinsdag 23 november: Jehova**

Satan werkt voortdurend om de mens ertoe te brengen om het licht te ontkennen. Het is slechts één stap van het rechte pad naar een afwijkende, waar Satan de weg leidt en waar licht duisternis is en duisternis licht. Het is gevaarlijk je hart te openen voor ongeloof, want het drijft de Geest van God weg van het hart, en Satans suggesties komen erin. We moeten de eerste toelating van twijfel en ongeloof vermijden.

"Wat de mens zaait, zal hij ook oogsten," Gal.6:7.

God vernietigt geen mens. Ieder mens die vernietigd is heeft zichzelf vernietigd. Als een mens de vermaning van zijn geweten verstikt, zaait hij de zaden van ongeloof en deze produceren een zekere oogst. --*Our High Calling, p. 26.*

Allen die het Woord bestuderen met het doel om al de zonden in het leven weg te doen, en die de Schrift bestuderen om te leren wat waarheid is, zullen deze waarheid van het Woord verwelkomen als een Zo zegt de Here. Zij zullen berouw hebben door de sterke berispingen van de Bijbelwaarheid. Als een mens waar berouw zaait, zal hij daardoor goede werken oogsten. Als hij voortgaat in het geloof, oogst hij vrede. Als hij geheiligd wordt en gezuiverd van zijn eetlust, voor bedrog en dwaasheid zal hij gerechtigheid oogsten en perfecte liefde. Voortdurend het goede te doen in overwinningen, maakt hem tot een dagelijkse overwinnaar, omdat hij de perfectie van Christus altijd voor ogen heeft. -- *That I May Know Him, p. 281.*

God wil niet bespot worden. Er is een koers van Hem die altijd met goede resultaten gevolgd zal worden. De opdracht tot een handeling die God zal mishagen, tenzij vastbesloten berouw en verzaken van zonde, in plaats te zoeken om hen te rechtvaardigen, leidt de kwaaddoener stap voor stap in bedrog, tot vele zonden straffeloos gepleegd zijn. Allen die een karakter willen ontwikkelen die hen tot medewerkers met God zullen maken en tot het ontvangen van de lof van God, moeten zich afscheiden van de vijanden van God en de waarheid verdedigen welke



Christus gaf aan Johannes (van de Openbaring) om het door te geven aan de wereld.  
-- *The Upward Look*, p. 310.

Nadat Adam en Eva hadden gegeten van de verboden vrucht, hadden ze een gevoel van schaamte en angst. Hun eerste gedachte was hoe ze een verontschuldiging konden vinden voor hun zonde, en hoe ze aan het doodvonnis, dat dreigde, konden ontkomen. ... Deze geest van zelfrechtvaardiging vond zijn oorsprong bij de vader van alle bedrog en is te zien in alle zonen en dochters van Adam. Zulke bekentenissen worden niet ingegeven door de goddelijke Geest en zijn voor God niet aanvaardbaar. Echt berouw brengt een mens ertoe om zelf zijn schuld te dragen en er zonder bedrog of huichelarij voor uit te komen. Net als de arme tollenaar roept hij uit, zonder zelfs zijn ogen op te slaan: "O God, wees mij zondaar genadig." Wie zijn schuld erkent, wordt gerechtvaardigd, want Jezus' bloed pleit ten gunste van wie berouw heeft. -- *De weg naar Christus*, pp.38, 39.

### **Woensdag 24 november: Met geheel ons hart**

Voor één spijze, voor een ogenblik toegeven voor een ogenblik toegeven aan eetlust die nooit beteugeld was, verkocht Esau zijn eerstgeboorterecht; maar toen hij zijn dwaasheid inzag was het voor hem te laat om gezegend te worden. "Hij vond geen plaats voor berouw, hoewel hij het onder tranen zocht." Hebr.12:16,17. Esau werd niet buiten de mogelijkheid geplaatst om te delen in Gods gunst wanneer hij zich zou bekeren, maar er was voor hem geen kans het eerstgeboorterecht terug te winnen. Zijn verdriet was niet het gevolg van een overtuiging van zonde; hij zocht geen verzoening met God. Hij had verdriet over de gevolgen van de zonde, niet over de zonde zelf. -- *Patriarchen en Profeten*, p. 153.

Evenals Nicodemus moeten wij bereid zijn het leven binnen te gaan als de voornaamste zondaars. ...

Maar wij kunnen onszelf niet bekeren zonder de hulp van Gods Geest. De Schrift zegt van Christus: "Deze heeft God door zijn rechterhand verhoogd tot een leidsman en Heiland om Israëlbekering en vergeving van zonden te schenken." Hand. 5:31. Evenals vergeving komt bekering van Christus.

Hoe worden we dan gered? ... Het licht van het kruis openbaard Gods liefde. Die liefde trekt ons tot Hem. Als we geen weerstand bieden aan die liefde, zullen we naar de voet van het kruis worden geleid, vol berouw over de zonden die de dood van de Heiland veroorzaakt hebben. Dan wekt Gods Geest door het geloof nieuw leven in de ziel. Ons denken en willen wordt ondergeschikt aan de wil van Christus. Het hart en het verstand worden herschapen naar het beeld van Hem, die in ons werkt om alles aan Zich te onderwerpen. -- *Wens der Eeuwen*, pp. 137,138.

De Bijbel leert niet dat de zondaar eerst berouw moet tonen, voordat hij de uitnodiging van Christus aan kan nemen: "Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven." Math. 11:28. Het is de genade van Christus, die leidt tot echt berouw. ... We kunnen evenmin tot berouw komen zonder dat de Geest van Christus ons geweten wakker schudt, dan dat we zonder Christus vergeving kunnen ontvangen.

Christus is de bron waaruit elke goede impuls voortkomt. Hij is de Enige, Die onze harten vijandig gezind kan maken jegens de zonde. Elk verlangen naar waarheid en

reinheid, elk besef van onze eigen zondigheid is er een bewijs van, dat Zijn Geest Zich met onze harten bezighoudt.

Jezus heeft gezegd: "als Ik van de aarde verhoogd ben, zal Ik allen tot Mij trekken." Joh.12:32. Christus moet aan de zondaar geopenbaard worden als de zaligmaker, stervende voor de zonden van de wereld. Wanneer we het Lam Gods zien aan het kruis van Golgotha, begint het geheim van de verlossing zich in onze geest te ontvouwen en leidt Gods goedheid ons tot berouw. Door voor zondaars te sterven, openbaarde Christus een liefde, die niet te bevatten is, en als de zondaar op deze liefde acht slaat, wordt zijn hart verzacht, zijn geest komt ervan onder de indruk en in zijn binnenste ontwikkelt zich berouw. --*De Weg tot Christus, pp 22,23.*

### **Donderdag 25 november: Heb berouw en bekeer u**

Ondanks dat de Farizeeën en de Sadduceeën tot Johannes de Doper kwamen, hadden ze toch niet de juiste drijfveer en de juiste motieven. Ze waren verdorven in principes en praktijk; en ze hadden geen idee van hun ware conditie. Gevuld met trots en ambitie, aarzelden ze niet elk middel te baat te nemen dat hen kon verhogen om hun invloed op het volk te versterken. En de doop door deze populaire jonge prediker mocht, dachten zij, hen helpen in het vermogen deze plannen succesvoller te maken.

Hun motieven waren niet verborgen voor Johannes, en hij kwam hen tegemoet met de zoekende vraag, "Wie heeft u laten weten dat u moet vluchten voor de komende toorn?" Hadden ze de stem van God gehoord sprekende tot hun harten, dan zouden zij vruchten van berouw voortgebracht hebben. Maar zulke vruchten werden niet gezien. Ze hadden de waarschuwing meer gezien als de stem van een mens. Ze waren gecharmeerd over de kracht en moed waarmee Johannes sprak; maar de Geest van God zond geen overtuiging tot hun harten, en als een zeker resultaat bracht het gesproken woord geen vrucht voort voor het eeuwige leven. -- *This Day With God, p. 197.*

Niemand is verder van het koninkrijk der hemelen dan de zelfgerechtigde formalist, zij zijn misschien vervuld met trots op hun eigen kundigheid, terwijl zij volledig gebrek hebben aan de Geest van Christus, en zijn vervuld met afgunst, jalouzie, en liefde voor lof en populariteit. Ze behoren tot een klasse die Johannes noemt als een generatie van adderen, kinderen van de goddelozen. Zij dienen de zaak van Satan meer effectief dan de laagste losbandige; want de laatste verbergt niet zijn ware karakter, hij toont wat hij werkelijk is.

Niets kort een verbeterd leven-- vruchten zijn geschikt voor berouw-- ze krijgen de vereisten van God. Zonder zulke vruchten, heeft het getuigenis van de waarheid geen waarde. -- *The Signs of the Times, July 7, 1887.*

Er zijn veel mensen die dezelfde vraag stellen als eens de menigte op de Pinksterdag, toen ze overtuigd van hun zonden uitriepen: "Wat moeten we doen?" Het eerste dat Petrus antwoordde was: "Bekeert u." "komt tot berouw opdat uw zonden uitgedelgd worden ..." Hand. 2:37,38; Hand. 3:19.

Berouw houdt in dat men spijt heeft van de zonde en de zonde de rug toekeert. We keren ons niet van de zonde af, als we de zondigheid er niet van inzien. Er vindt geen verandering in ons leven plaats, als wij ons niet van harte van de zonden afwenden.

Er zijn veel mensen, die de ware betekenis van "berouw" niet begrijpen. Velen hebben er spijt van, dat ze verkeerde dingen deden en brengen zelfs een uitwendige hervorming aan, omdat ze bang zijn, dat ze door hun verkeerde daden onheil over zichzelf zullen brengen. Maar dit is geen berouw in de Bijbelse betekenis van het woord. Zij hebben meer spijt van de nadelige gevolgen dan over de zonde. ...

Wanneer echter het hart zich onderwerpt aan de invloed van de Geest van God, wordt het geweten wakker geschut ...

Zowel het verstand als het hart raken overtuigd. De zondaar krijgt een besef van de rechtvaardigheid van God, en wordt er zich van bewust hoe vreselijk het is om schuldig en onrein voor Hem te verschijnen, Die de harten doorzoekt. Hij ziet de liefde van God, de schoonheid van heiligheid en de vreugde van reinheid. Hij verlangt ernaar gereinigd te worden en opnieuw in contact te komen met de hemel. -- *De Weg naar Christus*, pp. 19-21

### **Vrijdag 26 november: Voor Verdere Studie**

*Selected Messages*, "The Significance

Christa's Birth." book 1, pp 250, 251;

Het geloof waardoor ik leef, "De Zaaityd van het leven," p. 155.

## **10. Denk eraan, vergeet niet**

### **Sabbatmiddag, 27 november**

Met grote ernst bestudeerde [David] de wegen van God, door Christus verwoord toen Hij gehuld was in de wolkkolom, en aan Mozes gegeven om getrouw te worden herhaald aan geheel Israël. Hij herinnerde zich wat God had gewrocht om voor Zichzelf een volk veilig te stellen aan wie Hij heilige en vitale waarheid kon toevertrouwen voor toekomstige eeuwen. God had op wonderbaarlijke wijze meer dan een miljoen mensen bevrijd; en toen David Zijn beloften en toezeggingen aan hen overwoog, wetende dat zij voor allen waren die ze evenzeer nodig hadden als voor Israël, eigende hij ze zichzelf toe, zeggende: "Ik zal gedenken de werken des Heren; voorzeker, ik zal gedenken Uw wonderen van oudsher. Ik zal ook uw werk overdenken, en over uw doen spreken."

Zijn geloof legde zich op God vast, en hij werd gesterkt en bemoedigd; hoewel hij Gods wegen als geheimzinnig erkende, wist hij toch dat zij genadig en goed waren; want dit was Zijn karakter zoals geopenbaard aan Mozes. ...

Toen David zich deze beloften en voorrechten eigen maakte, besloot hij dat hij niet langer overhaast zou oordelen, ontmoedigd zou raken en zich in hulpeloze wanhoop zou neerwerpen. Zijn ziel kreeg moed toen hij het algemene karakter van God overwoog, zoals dat blijkt uit Zijn onderwijs, Zijn verdraagzaamheid, Zijn overtreffende grootheid en barmhartigheid. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 3, p. 1149.*

Grote dingen liggen voor ons, en wij willen de mensen oproepen uit hun onverschilligheid, om zich gereed te maken voor die dag. Wij moeten nu niet ons vertrouwen wegwerpen, maar een vaste zekerheid hebben, vaster dan ooit tevoren. Tot nu toe heeft de Heer ons geholpen, en Hij zal ons helpen tot het einde. Wij zullen

kijken naar de monumentale pilaren, die herinneren aan wat de Heer voor ons heeft gedaan, om ons te troosten en te redden uit de hand van de vernietiger. Wij willen elke traan die de Heer van onze ogen heeft afgewist, elke pijn die Hij heeft verzacht, elke angst weggenomen, elke vrees weggenomen, in elk gebrek voorzien, elke genade geschonken, vers in ons geheugen hebben en ons sterken voor alles wat ons nog te wachten staat tijdens de rest van onze pelgrimstocht.

Wij kunnen slechts uitzien naar nieuwe moeilijkheden in het komende conflict, maar wij kunnen goed kijken naar wat voorbij is en wat komen gaat, en zeggen: "Tot nu toe heeft de Heer ons geholpen" (1 Samuël 7:12). ... . De beproeving zal niet groter zijn dan de kracht die ons gegeven zal worden om haar te dragen. — *This Day With God, blz. 58.*

De dingen die wij zelf hebben ervaren van de zegeningen van God door Zijn genadige beloften mogen wij ophangen in de zalen van de herinnering, en of wij nu rijk of arm, geleerd of ongeletterd zijn, wij mogen kijken en mogen deze tekenen van Gods liefde beschouwen. Elk teken van Gods zorg en goedheid en barmhartigheid moet als onvergankelijk aandenken in de zalen van de herinnering worden gehangen. God wil Zijn liefde, Zijn beloften, geschreven hebben op de tafelen van het verstand. Bewaar de kostbare openbaringen van God, opdat geen letter uitgewist of verduisterd wordt. — *Our High Calling, p. 135.*

### **Zondag 28 november: Herdenken van de regenboog**

Wat een mededogen met de dwalende mens, om de prachtige, bonte regenboog in de wolken te plaatsen, een teken van het verbond van de grote God met de mens! Deze regenboog moest voor alle geslachten het bewijs leveren dat God de bewoners van de aarde door een zondvloed had vernietigd, vanwege hun grote goddeloosheid. Het was Zijn bedoeling dat wanneer de kinderen van de volgende geslachten de boog in de wolken zouden zien en zouden vragen naar de reden van deze heerlijke boog die de hemelen omspande, hun ouders hun de vernietiging van de oude wereld door een vloed zouden kunnen uitleggen, omdat de mensen zich overgaven aan allerlei goddeloosheid, en dat de handen van de Allerhoogste de boog hadden gebogen en in de wolken hadden geplaatst als een teken dat Hij nooit meer een vloed van wateren over de aarde zou brengen.

Dit symbool in de wolken is om het geloof van allen te bevestigen, en hun vertrouwen in God te vestigen, want het is een teken van goddelijke barmhartigheid en goedheid voor de mens. — *The Story of Redemption, pp. 70, 71.*

God Zelf kijkt naar de boog in de wolken, en gedenkt Zijn eeuwigdurend verbond tussen Zichzelf en de mens. Terwijl wij naar dit prachtige gezicht staren, mogen wij blij zijn in God, verzekerd van het feit dat Hijzelf naar dit teken van Zijn verbond kijkt, en dat Hij, terwijl Hij ernaar kijkt, de kinderen van de aarde gedenkt, aan wie het gegeven was. Hun verdrukkingen, gevaren en beproevingen zijn niet verborgen voor Hem. Wij mogen ons hoopvol verheugen, want de boog van Gods verbond is over ons. Hij zal de kinderen van Zijn zorg nooit vergeten. — *God's Amazing Grace, p. 159.*

In Zijn Bergrede onderwees Christus Zijn discipelen kostbare lessen met betrekking tot de noodzaak om op God te vertrouwen. Deze lessen waren bedoeld om de kinderen van God door alle tijden heen te bemoedigen, en zij zijn vol van onderricht

en troost tot in onze tijd gekomen. De Heiland wees Zijn volgelingen op de vogels in de lucht, terwijl zij hun lofliederen zingen, onbelast met gedachten aan zorg, want "zij zaaien niet, noch oogsten." En toch voorziet de grote Vader in hun behoeften. De Heiland vraagt: "Zijt gij niet veel beter dan zij?" Mattheüs 6:26. ... Bent u, als intelligente, geestelijke aanbidders, niet van meer waarde dan de vogels van de lucht? Zal de Schepper van ons bestaan, de Behouder van ons leven, Degene die ons gevormd heeft naar Zijn goddelijk beeld, niet in onze behoeften voorzien als wij maar op Hem vertrouwen? . . .

De Heer wil dat al Zijn zonen en dochters gelukkig, vredig en gehoorzaam zijn. Jezus zegt: "Mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld geeft, geef Ik u. Laat uw hart niet verontrust, noch bevreesd zijn." "Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat Mijn blijdschap in u moge blijven, en uw blijdschap vol moge zijn." Johannes 14:27; 15:11. —*Steps to Christ*, pp. 123, 124.

### **Maandag 29 november: Denkend aan de dagen die voorbij zijn**

Het was geen lichte beproeving die aldus op Abraham werd afgewenteld, geen klein offer dat van hem werd verlangd. Er waren sterke banden die hem bonden aan zijn land, zijn bloedverwantschap en zijn thuis. Maar hij aarzelde niet om aan de oproep te gehoorzamen. ...

Velen worden nog beproefd zoals Abraham. Zij horen niet de stem van God rechtstreeks uit de hemel spreken, maar Hij roept hen door de leringen van Zijn woord en de gebeurtenissen van Zijn voorzienigheid. ... Hij roept hen weg van menselijke invloeden en hulp, en brengt hen ertoe de behoefte aan Zijn hulp te voelen, en van Hem alleen afhankelijk te zijn, opdat Hij Zichzelf aan hen openbaart. Wie is bereid om op de roep van de Voorzienigheid afstand te doen van gekoesterde plannen en vertrouwde associaties? Wie zal nieuwe taken aanvaarden en onbeproefde velden betreden, Gods werk doen met een vast en gewillig hart, om Christus' wil zijn verliezen als winst beschouwend? Wie dit wil doen heeft het geloof van Abraham, en zal met hem delen in dat "veel groter en eeuwig gewicht der heerlijkheid", waarmee "het lijden van deze tegenwoordige tijd het niet waard is vergeleken te worden". 2 Korintiërs 4:17; Romeinen 8:18. —*Patriarchen en Profeten*, p. 126.

Zou God ons een groter bewijs van Zijn liefde kunnen geven dan door Zijn Zoon te geven om door dit lijdentoneel [op Golgotha] te gaan? En zoals de gave van God aan de mens een vrije gift was, Zijn liefde oneindig, zo zijn Zijn aanspraken op ons vertrouwen, onze gehoorzaamheid, ons hele hart, en de rijkdom van onze genegenheden navenant oneindig. Hij eist alles wat de mens kan geven. De onderwerping van onze kant moet in verhouding staan tot de gave van God; zij moet volledig zijn en aan niets ontbreken. Wij zijn allen schuldenaars van God. Hij heeft aanspraken op ons waaraan wij niet kunnen voldoen zonder onszelf een volledig en gewillig offer te geven. Hij eist snelle en gewillige gehoorzaamheid, en niets minder dan dit zal Hij aanvaarden. We hebben nu de kans om de liefde en gunst van God veilig te stellen. Dit jaar kan het laatste jaar zijn in het leven van sommigen die dit lezen. Zijn er onder [u] die deze oproep leest, die de genoegens van de wereld zouden verkiezen boven de vrede die Christus geeft aan de ernstig zoeker en de blijmoedige dader van Zijn wil? —*Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 369.

Door de gemeenschap met God worden wij verfijnd, verbreed en verheven. Voor hem die de kennis van goddelijke dingen verlangt, zal God verborgen wonderen openen die het bevattingvermogen te boven gaan van hen die niet verlicht zijn door de Geest van God.

De grootheid, de breedte, van het verlossingsplan verleent het een onvergelykbare grootsheid, maar het kan alleen geestelijk worden waargenomen, en het neemt in grootsheid toe naarmate we het aanschouwen. Kijkend naar Jezus die aan het kruis sterft, en wetend dat het onze zonde was die de onschuldige Lijder daar plaatste, buigen wij ons voor Hem neer in verwondering en liefde. — *That I May Know Him*, p. 205.

### **Dinsdag 30 november: Let op, opdat gij niet vergeet**

Naast Mozes en Aäron hadden Nadab en Abihu de hoogste positie in Israël. Zij waren door de Heer bijzonder geëerd, omdat zij met de zeventig oudsten Zijn heerlijkheid op de berg hadden mogen aanschouwen. Maar hun overtreding moest daarom niet worden verontschuldigd of lichtvaardig worden opgevat. Dit alles maakte hun zonde nog smartelijker. Omdat de mensen groot licht hebben ontvangen, omdat zij, zoals de vorsten van Israël, zijn opgevaren naar de berg, en bevoorrecht zijn geweest om gemeenschap te hebben met God, en te vertoeven in het licht van Zijn heerlijkheid, laten zij zichzelf niet wijsmaken dat zij daarna ongestraft kunnen zondigen, dat God, omdat zij zo geëerd zijn, niet streng zal zijn om hun ongerechtigheid te straffen. Dit is een fatale misleiding. Het grote licht en de voorrechten die geschonken zijn, vereisen een terugkeer van deugdzaamheid en heiligheid die overeenstemt met het geschonken licht. Alles wat hieraan ontbreekt, kan God niet aanvaarden.

Grote zegeningen of voorrechten mogen nooit verleiden tot zekerheid of achteloosheid. Zij mogen nooit vrijbrief geven tot zonde of de ontvangers het gevoel geven dat God niet nauwkeurig met hen zal zijn. Alle voordelen die God heeft gegeven zijn Zijn middelen om vurigheid in de geest te brengen, ijver in inspanning, en kracht in het volbrengen van Zijn heilige wil. — *Patriarchen en Profeten*, blz. 359.

Daar de Israëlieten in bijzondere zin de hoeders en bewaarders van Gods wet moesten zijn, moesten de betekenis van haar voorschriften en het belang van gehoorzaamheid speciaal op hen worden gedrukt, en door hen op hun kinderen en kindskinderen. De Here gebood met betrekking tot Zijn inzettingen: "Gij zult ze uw kinderen naarstig leren, en erover spreken, wanneer gij in uw huis zit, en wanneer gij onderweg zijt, en wanneer gij nederligt, en wanneer gij opstaat. En gij zult ze schrijven op de palen van uw huis en op uw poorten."

Wanneer hun kinderen in de toekomst zouden vragen: "Wat betekenen de getuigenissen en de inzettingen en de oordelen, die de Here, onze God, u geboden heeft?" dan moesten de ouders de geschiedenis van Gods genadig handelen met hen herhalen, hoe de Here voor hun bevrijding had gewrocht, opdat zij Zijn wet zouden gehoorzamen, en hun verklaren: "De Here gebood ons al deze inzettingen te doen, om de Here, onze God, te vrezen, voor ons welzijn te allen tijde, opdat Hij ons in leven zou bewaren, zoals het nu is. En het zal onze gerechtigheid zijn, indien wij in acht nemen al deze geboden te doen voor het aangezicht van de Here, onze God, zoals Hij ons geboden heeft." — *Patriarchs and Prophets*, p. 468.

Onze belijdenis van Zijn trouw is het door de Hemel gekozen middel om Christus aan de wereld te openbaren. Wij moeten Zijn genade erkennen zoals die bekend is gemaakt door de heilige mannen van weleer; maar wat het meest effectief zal zijn is het getuigenis van onze eigen ervaring. Wij zijn getuigen voor God als wij in onszelf de werking van een goddelijke kracht openbaren. Ieder individu heeft een leven dat verschilt van dat van alle anderen, en een ervaring die wezenlijk verschilt van die van hen. God verlangt dat onze lof tot Hem opstijgt, getekend door onze eigen individualiteit. Deze kostbare erkentissen tot lof van de heerlijkheid van Zijn genade hebben, wanneer zij ondersteund worden door een Christusgelijkvormig leven, een onweerstaanbare kracht die werkt voor de redding van zielen. — *The Desire of Ages*, p. 347.

### **Woensdag 1 december: Volgegeten**

Gedenk de Here, uw God, want Hij is het, die u macht geeft om rijkdom te verkrijgen. Deuteronomium 8:18.

Het is God die de mens de adem van het leven geeft. Wij kunnen niet scheppen; wij kunnen alleen verzamelen wat God heeft geschapen. ... Alles wat u bezit is Zijn geschenk, want u had niets waarmee u het kon scheppen of kopen. Het is u gegeven, niet om een wig te worden om u van Hem te scheiden, maar om u te helpen in het doen van Zijn dienst.

God roept degenen aan wie Hij Zijn goederen heeft toevertrouwd op om er getrouw mee om te gaan, om aan de wereld te tonen dat zij arbeiden voor de redding van zondaars. Hij doet een beroep op hen die beweren onder Zijn toezicht te staan, om Hem in karakter niet te misleiden. Hij overlaadt ons dagelijks met weldaden. Laten wij Hem verheerlijken door de overvloed die Hij ons heeft geschonken aan anderen door te geven. — *In Heavenly Places*, p. 302.

Alles wat wij bezitten is van de Heer, en wij zijn Hem verantwoording schuldig voor het gebruik dat wij ervan maken. In het gebruik van elke cent zal blijken of wij God in de hoogste mate liefhebben en onze naaste als onszelf.

Geld heeft grote waarde, omdat het veel goeds kan doen. In de handen van Gods kinderen is het voedsel voor de hongerige, drank voor de dorstige en kleding voor de naakten. Het is een verdediging voor de onderdrukten en een middel tot hulp voor de zieken. Maar geld heeft niet meer waarde dan zand, alleen als het gebruikt wordt om in de levensbehoeften te voorzien, anderen te zegenen en de zaak van Christus te bevorderen.

Opgepotte rijkdom is niet alleen nutteloos, het is een vloek. In dit leven is het een strik voor de ziel, het trekt de genegenheden weg van de hemelse schat. — *Christ's Object Lessons*, pp. 351, 352.

Sommigen hebben deze wereld zo lief dat zij hun liefde voor de waarheid opslokt. Naarmate hun schatten hier toenemen, neemt hun belangstelling voor de hemelse schat af. Hoe meer zij van deze wereld bezitten, hoe dichter zij haar omhelzen, alsof zij bang zijn dat hun begeerde schat van hen zou worden weggenomen. Hoe meer zij bezitten, des te minder hebben zij om aan anderen te schenken, want hoe meer zij hebben, des te armer zij zich voelen. O, de bedrieglijkheid van rijkdom! Zij zien en voelen de noden van Gods zaak niet.

Ik zag dat God middelen uit de hemel kon laten regenen om Zijn werk voort te zetten, maar Hij zou dit nooit doen. Het is in strijd met Zijn plan. Hij heeft de mensen op aarde voldoende middelen toevertrouwd om zijn werk voort te zetten, en als allen hun plicht doen zal er geen gebrek zijn. Maar sommigen geven geen gehoor aan de roep om hun middelen. Zij willen het werk van God vooruit zien gaan. Zij zijn begerig om de zaak te zien bloeien, op voorwaarde dat zij hun rijkdommen kunnen behouden, en geen offer brengen, alleen nu en dan een kleinigheid schenken, waarvoor zij zich zouden moeten schamen, omdat het zo weinig is, en zo aarzelend geschonken wordt. Zei de engel: "God heeft een blijmoedige gever lief." —*Spiritual Gifts vol. 2, p. 267.*

### **Donderdag 2 december: Vergeet niet dat je een slaaf was**

[Christus en Zijn discipelen] waren bijeengekomen om het Pascha te vieren. De Verlosser wenste dit feest alleen met de twaalf te houden. Hij wist dat Zijn uur gekomen was; Hijzelf was het ware Pascha-lam, en op de dag dat het Pascha gegeten werd zou Hij geofferd worden. Hij stond op het punt de beker des toorns te drinken; Hij moest spoedig het laatste doopsel van lijden ontvangen. Maar een paar stille uren bleven Hem nog, en deze moesten worden doorgebracht ten behoeve van Zijn geliefde discipelen. ...

Hij was nu in de schaduw van het kruis, en de pijn kwelde Zijn hart. ... Hij wist hoe groot het offer was dat Hij moest brengen, en voor hoevelen het tevergeefs zou zijn. Alles wetende wat voor Hem lag, zou Hij natuurlijk overweldigd kunnen zijn door de gedachte aan Zijn eigen vernedering en lijden. Maar Hij keek naar de twaalf, die bij Hem waren geweest als de Zijnen, en die, nadat Zijn schaamte, verdriet en pijnlijk gebruik voorbij waren, zouden worden achtergelaten om te worstelen in de wereld. Zijn gedachten over wat Hijzelf moest lijden waren altijd verbonden met Zijn discipelen. Hij dacht niet aan Zichzelf. Zijn zorg voor hen was het allerhoogste in Zijn gedachten. —*The Desire of Ages, blz. 642, 643.*

God kon geen grotere liefde uiten dan Hij heeft gedaan door de Zoon van Zijn boezem aan deze wereld te geven. Deze gave werd aan de mens gegeven om hem ervan te overtuigen dat God niets ongedaan heeft gelaten dat Hij zou kunnen doen, dat er niets achter de hand wordt gehouden, maar dat de hele hemel is uitgestort in één grote gave. Het huidige en eeuwige geluk van de mens bestaat in het ontvangen van Gods liefde en in het onderhouden van Gods geboden.

Christus is onze Verlosser. Hij is het Woord dat vlees is geworden en onder ons heeft gewoond. Hij is de fontein waarin wij gewassen en gereinigd kunnen worden van alle onreinheid. Hij is het kostbare offer dat gegeven is voor de verzoening van de mens. Het universum van de hemel, de ongevallen werelden, de gevallen wereld en het verbond van het kwaad kunnen niet zeggen dat God meer zou kunnen doen voor de verlossing van de mens dan Hij heeft gedaan. Nooit kan Zijn gave worden overtroffen, nooit kan Hij een rijkere diepte van liefde tonen. Golgotha vertegenwoordigt Zijn bekronende werk. De Heer wil Zijn volgelingen in vervoering brengen met God door de kennis van Zijn vaderlijk karakter. —*Our High Calling, p. 13.*

Bij het overzien van onze voorgeschiedenis, na elke stap van vooruitgang tot onze huidige positie te hebben afgelegd, kan ik zeggen: Loof God! Als ik zie wat de Heer tot stand heeft gebracht, ben ik vervuld van verbazing, en van vertrouwen in Christus als



leider. Wij hebben niets te vrezen voor de toekomst, behalve dat wij de weg zullen vergeten die de Heer ons heeft geleid, en Zijn onderwijs in onze voorgeschiedenis.

Wij zijn God verschuldigd elk voordeel dat Hij ons heeft toevertrouwd te gebruiken om de waarheid te verfraaien door heiligheid van karakter, en de boodschappen van waarschuwing en troost, van hoop en liefde te zenden aan hen die in de duisternis van dwaling en zonde verkeren. —*Life Sketches*, p. 196.

### **Vrijdag 3 december: Voor verder lezen**

*My Life Today*, "Niet één woord van zijn belofte is mislukt," p. 337;

*This Day With God*, "Hemelse Uitnodiging," p. 132.

## **11. Deuteronomium in de latere geschriften**

### **Sabbatmiddag 4 december**

De Bijbel is van de hoogste waarde omdat het het woord van de levende God is. Van alle boeken in de wereld verdient het de meeste studie en aandacht, want het is eeuwige wijsheid. De Bijbel is een geschiedenis die ons vertelt over de schepping van de wereld en die de voorbije eeuwen voor ons opent. Zonder de Bijbel hadden wij ons moeten beperken tot gissingen en fabels met betrekking tot de gebeurtenissen in het verre verleden. De Bijbel openbaart ons de Schepper van de hemelen en de aarde, met het universum dat Hij tot stand heeft gebracht, en werpt een heerlijk licht op de wereld die komen zal.

De Bijbel is een veld waar hemelse schatten verborgen liggen, en ze zullen verborgen blijven totdat ze door ijverig zoeken ontdekt en aan het licht gebracht worden. De Bijbel is een kistje met juwelen van onschatbare waarde, die zo gepresenteerd moeten worden dat hun intrinsieke glans zichtbaar wordt. —*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 421.

De Psalmist zegt: "De ingang van Uw woorden geeft licht; zij geeft de eenvoudigen inzicht." Als opvoedende macht is de Bijbel zonder rivaal. Geen enkel wetenschappelijk werk is zo geschikt om het verstand te ontwikkelen als een beschouwing van de grote en vitale waarheden en praktische lessen van de Bijbel. Geen ander boek is ooit gedrukt dat zo goed berekend is om geestelijke kracht te geven. Mannen met het grootste intellect raken, als zij zich bij hun onderzoek niet laten leiden door het woord van God, verbijsterd; zij kunnen de Schepper of Zijn werken niet begrijpen. Maar stel het verstand in staat om de eeuwige waarheid te vatten en te meten, roep het op tot inspanning door te graven naar de juwelen van waarheid in de rijke mijn van het woord van God, en het zal nooit verkleinen en verzwakken, zoals wanneer het wordt overgelaten om zich bezig te houden met alledaagse onderwerpen. —*Fundamentals of Christian Education*, blz. 84.

De leringen van Christus waren bedoeld om hun gedachten naar het Oude Testament te leiden en de grote thema's die daar aan de orde kwamen in een duidelijker licht te stellen. Eeuwenlang had het volk Israël zich van God afgescheiden, en zij hadden de kostbare waarheden die Hij hun had toevertrouwd, uit het oog

verloren. Deze waarheden werden bedekt met bijgelovige vormen en ceremoniën die hun ware betekenis verborgen.

Christus kwam om de rommel te verwijderen die hun glans had verduisterd. Hij plaatste ze, als kostbare edelstenen, in een nieuwe zetting. Hij toonde aan dat Hij, verre van de herhaling van oude, vertrouwde waarheden te minachten, gekomen was om ze in hun ware kracht en schoonheid te doen verschijnen, waarvan de heerlijkheid door de mensen van Zijn tijd nooit was onderscheiden. Zelf de Auteur van deze geopenbaarde waarheden, kon Hij voor het volk hun ware betekenis openen, hen bevrijden van de verkeerde interpretaties en valse theorieën die door de leiders waren aangenomen om aan te sluiten bij hun eigen ongewijde toestand, hun gebrek aan spiritualiteit en de liefde van God. Hij heeft datgene terzijde geschoven wat deze waarheden van leven en levenskracht had beroofd, en heeft ze aan de wereld teruggegeven in al hun oorspronkelijke frisheid en kracht. —*Testimonies for the Church, vol. 5, p. 709.*

### **Zondag 5 december: Het boek der wet**

Josia ... stelde voor dat de hoogste gezagsdragers zich met het volk zouden verenigen in een plechtig verbond ten overstaan van God om met elkaar samen te werken in een poging om besloten veranderingen tot stand te brengen. "De koning stond bij een pilaar en sloot een verbond voor het aangezicht des Heren om de Here na te volgen en Zijn geboden, Zijn getuigenissen en zijn inzettingen te onderhouden met heel hun hart en heel hun ziel, om de woorden van dit verbond uit te voeren die in dit boek geschreven staan." De reactie was hartelijker dan de koning had durven hopen: "Het hele volk stond achter het verbond."

In de hervorming die volgde, richtte de koning zijn aandacht op de vernietiging van elk overblijfsel van afgoderij dat was overgebleven. Zo lang hadden de inwoners van het land de gewoonten van de omringende naties gevolgd door zich neer te buigen voor beelden van hout en steen, dat het bijna onmogelijk scheen voor de mens om elk spoor van deze kwaden uit te wissen. Maar Josia volhardde in zijn poging om het land te zuiveren. Streng trad hij op tegen de afgodendienst door "alle priesters van de hoge plaatsen" te doden; "bovendien deed Josia afstand van de werkers met de bekende geesten, en van de tovenaars, en van de beelden, en van de afgoden, en van al de gruwelen die men in het land Juda en in Jeruzalem had gezien, opdat hij de woorden der wet zou uitvoeren, die geschreven waren in het boek dat Hilkia, de priester, in het huis des Heren gevonden had". —*Prophets and Kings, pp. 400, 401.*

God eist dat wij onze zonden belijden en onze harten voor Hem verootmoedigen; maar tegelijkertijd moeten wij vertrouwen in Hem hebben als een tedere Vader, die degenen die hun vertrouwen in Hem stellen, niet in de steek zal laten. ...

God geeft ons niet op vanwege onze zonden. Wij kunnen fouten maken en Zijn Geest bedroeven, maar als wij berouw hebben en met een berouwvol hart tot Hem komen, zal Hij ons niet afwijzen. Er zijn belemmeringen die weggenomen moeten worden. Verkeerde gevoelens zijn gekoesterd, en er zijn hoogmoed, zelfgenoegzaamheid, ongeduld en gemompel geweest. Dit alles scheidt ons van God. Zonden moeten beleden worden; er moet een dieper werk van genade in het hart zijn. Zij die zich zwak en ontmoedigd voelen, kunnen sterke mannen Gods worden en nobel werk voor de Meester doen. —*Faith and Works, blz. 35.*

Belijdenis zal voor God niet aanvaardbaar zijn zonder oprecht berouw en reformatie. Er moeten beslissende veranderingen in het leven zijn; alles wat God beledigt moet worden weggedaan. Dit zal het resultaat zijn van oprechte droefheid over de zonde. Het werk dat wij van onze kant moeten doen wordt duidelijk voor ons gesteld: "Was u, maak u rein; doe het kwade van uw doen van voor Mijn ogen weg; staak het kwade te doen; leer goed te doen; zoek het oordeel, verlicht de verdrukten, richt het oordeel over de vaderloze, pleit voor de weduwe." Jesaja 1:16, 17. —*Steps to Christ*, p. 39.

### **Maandag 6 december: De hemel der hemelen**

Toen Satan tot Christus verklaarde: Het koninkrijk en de heerlijkheid der wereld zijn mij overgeleverd, en aan wie ik wil geef ik het, verklaarde hij wat slechts ten dele waar was, en hij verklaarde het om zijn eigen doel van misleiding te dienen. Satans heerschappij was die welke van Adam was afgepakt, maar Adam was de plaatsvervanger van de Schepper. Zijn heerschappij was niet onafhankelijk. De aarde is van God, en Hij heeft alle dingen aan Zijn Zoon toevertrouwd. Adam moest heersen, onderworpen aan Christus. Toen Adam zijn soevereiniteit verraadde in Satans handen, bleef Christus nog steeds de rechtmatige Koning. ... Satan kan zijn toegeëigend gezag alleen uitoefenen zoals God het toestaat.

Toen de verleider Christus het koninkrijk en de heerlijkheid van de wereld aanbood, stelde hij voor dat Christus het echte koningschap van de wereld zou opgeven, en de heerschappij aan Satan zou onderwerpen. ... Christus verklaarde aan de verleider: "Ga achter Mij staan, Satan, want er staat geschreven: Gij zult de Here, uw God, aanbidden, en Hem alleen zult gij dienen." —*The Desire of Ages*, blz. 129, 130.

De Levieten zongen in hun lofzang, opgetekend door Nehemia: " Gij toch zijt alleen de Here, Gij hebt de hemel, de hemel der hemelen en al zijn heer gemaakt, de aarde en al wat daarop is, ... Gij geeft hun allen het leven..." Nehemia 9:6. ... De hand van God leidt de planeten en houdt ze op hun plaats in hun ordelijke mars door de hemelen. Hij " die het heer daarvan in groten getale uitleidt en elk daarvan bij name roept door de grootheid zijner sterkte en omdat Hij geweldig van kracht is; er blijft niet één achter." Jesaja 40:26. ...

God is de grondslag van alles. Alle ware wetenschap is in harmonie met Zijn werken; alle ware opvoeding leidt tot gehoorzaamheid aan Zijn regering. Wetenschap opent nieuwe wonderen voor onze ogen; zij stijgt hoog op en verkent nieuwe diepten; maar zij brengt niets uit haar onderzoek voort dat in strijd is met de goddelijke openbaring. Onwetendheid kan trachten valse opvattingen over God te ondersteunen door een beroep op de wetenschap, maar het boek der natuur en het geschreven woord werpen licht op elkaar. Zo worden wij ertoe gebracht de Schepper te aanbidden en een intelligent vertrouwen in Zijn woord te hebben. —*Patriarchs and Prophets*, blz. 115.

Wij staan allen onder de ene of de andere van twee grote aanvoeders. De ene, de Schepper van de mens en van de wereld, is de grootste van allen. Allen zijn Hem de trouw van hun hele wezen verschuldigd, de toewijding van hun hele genegenheid. Als het verstand aan Zijn controle wordt overgegeven, en als God het vormen en ontwikkelen van de krachten van het verstand in handen heeft, zal dagelijks nieuwe morele kracht worden ontvangen van de Bron van alle wijsheid en alle kracht. Morele

zegeningen en goddelijke schoonheden zullen de inspanningen belonen van eenieder wiens geest hemelsgezind is. Wij kunnen openbaringen bevatten - hemelse schoonheden - die het korte gezichtsvermogen van de wereldling te boven gaan, die de verbeelding van het grootste verstand te boven gaan. — *Our High Calling, blz. 80.*

### **Dinsdag 7 december: Deuteronomium in Jeremia**

God zal voor ons zijn alles wat wij Hem laten zijn. Onze lome, halfslachtige gebeden zullen ons geen terugkeer uit de hemel brengen. Oh, we moeten onze petitie drukken! Vraag in geloof, wacht in geloof, ontvang in geloof, verheug u in hoop, want eenieder die zoekt, vindt. Wees serieus in deze zaak. Zoek God met heel je hart. De mensen leggen hun ziel en ernst in alles wat zij in wereldlijke dingen ondernemen, totdat hun inspanningen met succes worden bekroond. Leer met intense ernst het vak van het zoeken naar de rijke zegeningen die God heeft beloofd, en met volhardende, vastberaden inspanning zult u Zijn licht en Zijn waarheid en Zijn rijke genade hebben.

In oprechtheid, in zielenhonger, roep naar God. Worstel met de hemelse instanties totdat u de overwinning hebt. Leg uw hele wezen in de handen van de Heer, ziel, lichaam en geest, en neem u voor om Zijn liefhebbende, toegewijde instantie te zijn, bewogen door Zijn wil, beheerst door Zijn geest, doordrenkt door Zijn Geest.

Vertel Jezus uw wensen in de oprechtheid van uw ziel. U wordt niet geacht een lange controverse met God te voeren, of een preek tot God te houden, maar met een hart van smart over uw zonden te zeggen: "Red mij, Heer, of ik ga ten onder." Er is hoop voor zulke zielen. Zij zullen zoeken, zij zullen vragen, zij zullen kloppen, en zij zullen vinden. Wanneer Jezus de last van de zonde heeft weggenomen die de ziel verplettert, zult u de zegening van de vrede van Christus ervaren. — *Our High Calling, p. 131*

Onze eerste en hoogste plicht is te weten dat wij in Christus verblijven. Hij moet het werk doen. Wij moeten trachten te weten "Wat zegt de Heer", en ons leven overgeven aan Zijn leiding. Wanneer wij de Geest van een blijvende Christus hebben, zal alles een veranderd aspect aannemen. De Verlosser alleen kan ons de rust en vrede geven die wij zo hard nodig hebben. En in elke uitnodiging die Hij ons geeft om de Heer te zoeken opdat Hij van ons gevonden wordt, roept Hij ons op om in Hem te blijven. Dit is een uitnodiging, niet alleen om tot Hem te komen, maar om in Hem te blijven. Het is de Geest van God die ons beweegt om te komen. Wanneer wij deze rust en vrede hebben, zullen onze dagelijkse beslommeringen ons er niet toe brengen om grof en ruw en onbeleefd te zijn. Wij zullen niet langer onze eigen weg en wil volgen. Wij zullen de wil van God willen doen, in Christus blijvend als de takken in de wijnstok. — *This Day With God, p. 140*

Er is niets, na de erkenning van de aanspraken van God, dat de door Mozes gegeven wetten meer onderscheidt dan de liberale, tedere en gastvrije geest die ten opzichte van de armen wordt bevolen. Hoewel God beloofd had Zijn volk grotelijks te zegenen, was het niet Zijn bedoeling dat armoede onder hen geheel onbekend zou zijn. Hij verklaarde dat de armen nooit uit het land zouden verdwijnen. Er zouden altijd mensen onder Zijn volk zijn die hun sympathie, tederheid en welwillendheid zouden oproepen. Toen, evenals nu, waren mensen onderhevig aan tegenspoed, ziekte en verlies van bezittingen; maar zolang zij de door God gegeven instructies

volgden, waren er geen bedelaars onder hen, noch iemand die leed om voedsel. — Patriarchs and Prophets, p. 530.

### **Woensdag 8 december: Wat verlangt de Heer?**

"Want Ik verlangde barmhartigheid, en geen offerande; en de kennis Gods, meer dan brandofferen. 6:7 Maar zij hebben als mensen het verbond geschonden; daar hebben zij verraderlijk tegen Mij gehandeld." Hosea 6:6, 7.

De vele offers van de Joden en het vloeien van bloed als verzoening voor zonden waarvoor zij geen waar berouw voelden, was altijd afkeurenswaardig voor God. ...

Kostbare gaven en een schijn van heiligheid kunnen de gunst van God niet winnen. Hij verlangt voor Zijn barmhartigheden een berouwvolle geest, een hart dat openstaat voor het licht der waarheid, liefde en mededogen voor onze medemensen, en een geest die weigert zich door hebzucht of eigenliefde te laten omkopen. De priesters en regeerders ontbrak het aan deze essentiële voorwaarden voor Gods gunst, en hun kostbaarste geschenken en prachtige ceremoniën waren een gruwel in Zijn ogen. — *Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 4, p. 1174.*

Door Mozes, toen zij op het punt stonden het Beloofde Land binnen te gaan, was het woord van de Here geweest: "En nu, Israëel, wat eist de Here, uw God, van u anders dan de Here, uw God, te vrezen, in al zijn wegen te wandelen en Hem lief te hebben, en de Here, uw God, te dienen met geheel uw hart en met geheel uw ziel, om de geboden des Heren en zijn inzettingen te onderhouden, die ik u heden gebiede voor uw bestwil?" Deuteronomium 10:12, 13. Van tijd tot tijd werden deze raadgevingen door de dienaren van Jehovah herhaald tot hen die het gevaar liepen te vervallen in gewoonten van formalisme en te vergeten barmhartigheid te bewijzen. Toen Christus Zelf, tijdens Zijn aardse bediening, door een advocaat werd benaderd met de vraag: "Meester, welk is het grote gebod in de wet?" Jezus zei tot hem: "Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand. Dit is het eerste en grote gebod. En het tweede is daaraan gelijk: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangen de hele wet en de profeten." Mattheüs 22:36-40.

Deze duidelijke uitspraken van de profeten en van de Meester zelf, moeten door ons worden ontvangen als de stem van God tot iedere ziel. Wij mogen geen gelegenheid voorbij laten gaan om daden van barmhartigheid te verrichten, van tedere voorbedachtheid en christelijke beleefdheid, voor de bezwaarden en de verdrukten. Als wij niet meer kunnen doen, kunnen wij woorden van moed en hoop spreken tot hen die God niet kennen, en die het gemakkelijkst kunnen worden benaderd door de weg van sympathie en liefde.

Rijk en overvloedig zijn de beloften die gedaan worden aan hen die waakzaam zijn voor gelegenheden om vreugde en zegen te brengen in het leven van anderen. "Indien gij uw ziel uitstrekt naar de hongerige, en de bedroefde ziel tevredenstelt, zo zal uw licht opgaan in de duisternis, en uw duisternis zal zijn als de morgenstond; en de Here zal u geduriglijk leiden, en uw ziel bevredigen in de droogte, en uw beenderen vet maken; en gij zult zijn als een gewaterde tuin, en als een waterbron, welks wateren niet falen." Jesaja 58:10, 11. — *Prophets and Kings, pp. 326, 327*

### **Donderdag 9 december: Daniëls gebed**

De wijsheid die God [Daniël] had geschonken was even ver verheven boven de wijsheid van de groten der aarde als het licht van de zon, die bij dageraad aan de hemel schijnt, helderder is dan de zwakste ster. Maar overdenk het gebed van de lippen van deze man, zo hoog begunstigd door de Hemel. Met diepe vernedering, met tranen en verscheuring van hart, pleit hij voor zichzelf en voor zijn volk. Hij legt zijn ziel open voor God, belijdt zijn eigen onwaardigheid en erkent de grootheid en majesteit van de Heer.

Wat een ernst en vurigheid kenmerken zijn smeekbeden! De hand van het geloof reikt omhoog om de nimmer aflatende beloften van de Allerhoogste te grijpen. Zijn ziel worstelt in doodsangst. En hij heeft het bewijs dat zijn gebed verhoord wordt. Hij weet dat de overwinning voor hem is. Als wij als volk zouden bidden zoals Daniël bad, en worstelen zoals hij worstelde, onze ziel verootmoedigend voor God, dan zouden wij net zulke duidelijke antwoorden op onze petitie krijgen als aan Daniël werden verleend. — *The Sanctified Life, pp. 46, 47.*

Ga moedig voorwaarts, in de zekerheid dat de Heer met hen zal zijn die Hem liefhebben en dienen. Hij zal werken ten behoeve van Zijn verbond-houdende volk. Hij zal niet toelaten dat zij een smaad worden. Hij zal allen die zich aan Hem overgeven zuiveren en hen tot een lof op aarde maken. Niets anders in deze wereld is God zo dierbaar als Zijn kerk. Hij zal met machtige kracht werken door nederige, trouwe mensen. Christus zegt vandaag tot u: "Ik ben met u, Ik werk met u mee aan uw trouwe, vertrouwende inspanningen, en Ik geef u kostbare overwinningen. Ik zal u sterken als u zich heiligt voor Mijn dienst. Ik zal u succes geven in uw pogingen om zielen op te wekken die dood zijn in overtredingen en zonden."

Onvermoeibaar geloof en onbaatzuchtige liefde zullen de moeilijkheden overwinnen die zich op het pad van de plicht voordoen om de agressieve oorlogsvoering te belemmeren. Als zij, geïnspireerd door dit geloof, voorwaarts gaan in het werk van het redden van zielen, zullen zij rennen en niet vermoeid worden, zullen zij wandelen en niet flauwvallen. — *Testimonies for the Church, vol. 7, pp. 242, 243.*

Laat dit onze taal zijn, vanuit harten die reageren op de grote goedheid en liefde van God voor ons als volk en voor ons individueel: "Laat Israël van nu af aan en tot in eeuwigheid hopen op de Heer." "Gij, die staat in het huis des Heren, in de voorhoven van het huis onzes Gods, looft de Here, want de Here is goed; zingt lofprijzing tot Zijn naam, want het is aangenaam. Want de Here heeft Jakob tot Zich verkoren, en Israël tot Zijn bijzondere schat. Want ik weet, dat de Here groot is, en dat onze Here boven alle goden is." Bedenk, mijn broeders en zusters, dat de Here een volk heeft, een uitverkoren volk, Zijn kerk, om Zijn eigen te zijn, Zijn eigen vesting, die Hij houdt in een door zonde geteisterde, opstandige wereld; en Hij heeft bedoeld dat daarin geen gezag zou worden gekend, geen wetten door haar zouden worden erkend, dan het Zijne. — *Testimonies to Ministers and Gospel Workers, p. 15.*

### **Vrijdag 10 december: Voor verder lezen**

*God's Amazing Grace*, "With All Your Heart," p. 318;  
*Gospel Workers*, "The Outlook," pp. 38, 39.

## 12. Deuteronomium in het Nieuwe Testament

### Sabbatmiddag 11 december

Het was het voorrecht van het Joodse volk om deze profetieën te begrijpen en hun vervulling te erkennen in de missie van Jezus. Christus drong Zijn discipelen aan het belang van profetische studie te zien. Verwijzend naar de profetie die aan Daniël werd gegeven met betrekking tot hun tijd, zei Hij: "Wie leest, laat hem begrijpen." Matteüs 24:15. Na Zijn opstanding legde Hij de discipelen in 'alle profeten' 'de dingen over Zichzelf' uit. Lucas 24:27. De Verlosser had door alle profeten gesproken. "De Geest van Christus die in hen was" "getuigde vooraf van het lijden van Christus, en de heerlijkheid die zou moeten volgen." 1 Petrus 1:11. —*De Wens der Eeuwen. H 23*

De Bijbel verklaart zichzelf. De Schrift moet vergeleken worden met de Schrift. De student moet leren om het Woord als geheel te zien en de samenhang van zijn delen te zien. Hij zou kennis moeten krijgen van zijn grote centrale thema — van Gods oorspronkelijke doel voor de wereld, van de opkomst van de grote controverse en van het werk van verlossing. Hij moet de aard begrijpen van de twee grondslagen die strijden voor de heerschappij, en moet leren hun werking te traceren door de verslagen van geschiedenis en profetie, tot de grote voleinding. Hij zou moeten zien hoe deze controverse in elke fase van de menselijke ervaring terechtkomt; hoe hij in elke levensdaad zelf het een of het ander van de twee antagonistische motieven openbaart; en hoe, of hij dat nu doet of niet, hij nu zelf beslist aan welke kant van de controverse hij zal worden gevonden. ...

Het Oude Testament werpt licht op het Nieuwe en het Nieuwe op het Oude. Elk deel is een openbaring van de heerlijkheid van God in Christus. Christus zoals gemanifesteerd aan de patriarchen, zoals gesymboliseerd in de offerdienst, zoals afgebeeld in de wet, en zoals geopenbaard door de profeten is de rijkdom van het Oude Testament. Christus in Zijn leven, Zijn dood en Zijn opstanding; Christus zoals Hij zich manifesteert door de Heilige Geest, is de schat van het Nieuwe. Zowel Oude als Nieuwe tegenwoordige waarheden die voortdurend nieuwe diepten van betekenis zullen onthullen aan de oprechte zoeker. —*Lift Him up, p. 115.*

Bekwame mensen hebben een leven lang studie en gebed gewijd aan het doorzoeken naar de Schriften, en toch zijn er veel delen van de Bijbel die niet volledig zijn onderzocht. Sommige passages van de Schrift zullen nooit perfect worden begrepen totdat Christus ze in het toekomstige leven zal uitleggen. Er zijn mysteries te ontrafelen, uitspraken die de menselijke geest niet kan harmoniseren. En de vijand zal proberen om onenigheid op te roepen over deze punten, die beter onbesproken kunnen blijven.

Een toegewijde, geestelijke arbeider zal vermijden kleine theoretische verschillen naar voren te brengen en zal zijn energie wijden aan de verkondiging van de grote beproevende waarheden die aan de wereld moeten worden gegeven. Hij zal de mensen wijzen op het werk van verlossing, de geboden van God, de nabije komst van Christus; en het zal blijken dat er in deze onderwerpen genoeg stof is om over na te denken. —*Gospel Workers, p. 313.*

## **Zondag 12 december: "Er staat geschreven"**

Toen Hij de vijand in de wildernis ontmoette, was Christus' antwoord op zijn kwaadaardig insinuaties: "Er staat geschreven." Toen Satan veronderstelde het eigendom van de hele wereld op te eisen en Christus vroeg hem als God te aanbidden, zei Hij, die met èèn woord legioenen engelen tot Zijn hulp had kunnen roepen: "Ga van hier, Satan: want er staat geschreven: Gij zult de Heer, uw God, aanbidden, en Hij zult alleen u dienen" (Matteüs 4:10). De intensiteit van dit conflict begrijpen we maar gedeeltelijk. Het leek alsof de Verlosser zou sterven op het slagveld, maar Hij weerstond de sluwe vijand. Zijn woorden zo zorgvuldig gekozen, waren zo scherp als een tweesnijdend zwaard. Satan was grondig afgewezen. Hij realiseerde zich dat de Prins des Levens niet misleid kon worden door enige drogredenen ...

Laat het Woord van God onze studie zijn.

Aan zoveel mensen die in Hem geloven, geeft Christus macht om de zonen van God te worden. ... Terwijl ze de waarheid leren kennen, worden hun voeten op het zekere fundament geplant. Noch overstroming noch storm kan hun fundament wegvegen" — *Letter 289, September 13, 1905, to "My Brethren in the Ministry"*

In de oorlogvoering profiteert de vijand van de zwakste punten in de verdediging van degenen die hij aanvalt. Op deze punten valt hij het hevigst aan. De christen mag geen zwakke punten in zijn verdediging hebben. Hij moet gebarricadeerd worden door de steun die de Schriften geven aan degene die Gods wil doet. De verleide ziel zal de overwinning wegdragen, als hij het voorbeeld volgt van Hem die de verleider ontmoette met het woord: "Er staat geschreven." Hij kan veilig staan in de bescherming van een 'Zo zegt de Heer'. — *This Day With God, p. 295.*

Wijd uzelf 's morgens aan God; maak dit uw allereerste werk. Laat uw gebed zijn: "Neem mij, Heer, als geheel U. Ik leg al mijn plannen aan Uw voeten. Gebruik me vandaag in Uw dienst. Blijf bij mij en laat al mijn werk in U worden gemaakt." Dit is een dagelijkse aangelegenheid. Wijd uzelf elke ochtend aan God voor die dag. Geef al uw plannen aan Hem over, om uitgevoerd of opgegeven te worden zoals Zijn voorzienigheid zal aangeven. Zo kunt u van dag tot dag uw leven in de handen van God geven, en zo zal uw leven meer en meer gevormd worden na het leven van Christus. Een leven in Christus is een leven van rust. Er is misschien geen extase van gevoel, maar er moet een blijvend, vreedzaam vertrouwen zijn. Uw hoop ligt niet in uzelf; het is in Christus. Uw zwakheid is verenigd met Zijn kracht, uw onwetendheid voor Zijn wijsheid, uw zwakheid voor Zijn blijvende kracht. Dus u moet niet naar uzelf kijken, niet de geest op zichzelf laten stilstaan, maar naar Christus kijken. Laat de geest stilstaan bij Zijn liefde, bij de schoonheid, de volmaaktheid, van Zijn karakter. — *De Weg Naar Christus, H. 8, blz. 69.*

## **Maandag 13 december: Gezichten opheffen**

Geen enkel onderscheid vanwege nationaliteit, ras of kaste wordt door God erkend. Hij is de Maker van de hele mensheid. Alle mensen zijn van één familie door de schepping, en allen zijn één door verlossing. Christus kwam om elke muur van scheidingswand te slopen, om elk compartiment van de tempelhoven open te gooien, zodat elke ziel vrije toegang tot God zou hebben. Zijn liefde is zo breed, zo diep, zo vol, dat het overal doordringt. Het verheft uit satans invloed degenen die misleid zijn



door zijn bedrog, en plaatst hen binnen het bereik van de troon van God, de troon omringd door de regenboog van belofte. In Christus is er noch Jood noch Griek, gebonden noch vrij. —*Profeten en Koningen, H. 32.*

We mogen nooit koud en onsympathiek zijn, vooral niet als we met de armen omgaan. Hoffelijkheid, sympathie en mededogen moeten aan iedereen worden getoond. Partijdigheid voor de rijken roept Gods ongenoegen op. Jezus is gekleineerd als Zijn behoeftige kinderen worden gekleineerd. Zij zijn niet rijk aan de goederen van deze wereld, maar zij zijn Hem dierbaar. God erkent geen onderscheid van rang. Bij Hem is er geen kaste. In Zijn ogen zijn mensen gewoon mensen, goed of slecht. Op de dag van de uiteindelijke afrekening zal positie, rang of rijkdom de uitkomst van niemand veranderen. Door de alziende God zullen de mensen beoordeeld worden op wat ze zijn in zuiverheid, in adel, in liefde voor Christus.

Christus verklaarde dat het evangelie aan de armen moet worden gepredikt. Gods waarheid brengt nooit een aspect van grotere liefde dan wanneer het tot behoeftigen en armlastigen wordt gebracht. Dan is het dat het licht van het evangelie schijnt in zijn meest stralende helderheid, het verlichten van de hut van de boer en het ruwe huisje van de arbeider. Engelen van God zijn daar en hun aanwezigheid maakt van de korst van brood en de beker water een banket. Zij die door de wereld verwaarloosd en in de steek gelaten zijn, worden opgevoed tot zonen en dochters van de Allerhoogste. Opgeheven boven elke positie die de aarde kan geven, zitten ze op hemelse plaatsen in Christus Jezus. Ze hebben misschien geen aardse schat, maar ze hebben de parel van grote prijs gevonden. —*Counsels on Stewardship, p. 162.*

Dat wat Satan in het hart plant — afgunst, jaloezie, kwade vermoedens, kwaadspreken, ongeduld, vooroordelen, egoïsme, begeerte en ijdelheid — moet worden ontworteld. Als deze slechte dingen in de ziel zullen blijven, zullen zij vrucht dragen waardoor velen worden bezoedeld. Oh, hoeveel cultiveren de giftige planten, die de kostbare vruchten van de liefde doden en de ziel verontreinigen! . . .

De kanalen waardoor liefde werkt hebben prachtige kracht, want ze zijn goddelijk. Het zachte antwoord dat "toorn afwendt", de liefde die "geduldig en vriendelijk is", de liefdadigheid die "een veelheid aan zonden bedekt"- zouden we deze les leren, met welke kracht voor genezing zou ons leven dan worden begaafd! Hoe het leven zou worden getransformeerd, en de aarde een zekere gelijkenis en voorproefje van de hemel zou worden! —*My Life Today, p. 179.*

### **Dinsdag 14 december: Vervloekt aan een boom**

Wij hebben de wet van God overtreden en door de daden van de wet zal geen vlees gerechtvaardigd zijn. De beste inspanningen die de mens in zijn eigen kracht kan leveren, zijn waardeloos om te voldoen aan de heilige en rechtvaardige wet die hij heeft overtreden; maar door geloof in Christus kan hij de gerechtigheid van de Zoon van God als afdoende opeisen. Christus voldeed aan de eisen van de wet in Zijn menselijke natuur. Hij droeg de vloek van de wet voor de zondaar, maakte een verzoening voor hem, opdat wie in Hem gelooft niet vergaat, maar eeuwig leven heeft. Oprecht geloof past de gerechtigheid van Christus toe, en de zondaar wordt een overwinnaar met Christus gemaakt. ...

Hij die de hemel probeert te bereiken door zijn eigen werken om de wet te handhaven, streeft naar een onmogelijkheid. De mens kan niet gered worden zonder

gehoorzaamheid, maar zijn werken mogen niet van zichzelf zijn; Christus moet in hem werken om Zijn goede wil te doen . . . Wanneer we de hemel willen winnen door de verdiensten van Christus, boekt de ziel vooruitgang. Kijkend naar Jezus, de beginner en voleinder van ons geloof, kunnen we doorgaan van kracht naar kracht, van overwinning naar overwinning; want door Christus heeft de genade van God onze volledige verlossing uitgewerkt. —*Selected Messages, book 1, pp. 363, 364.*

'Opdat Hij het volk zou heiligen met Zijn eigen bloed,' leed Christus 'buiten de poort'. Hebreeën 13:12. Om overtreding van de wet van God werden Adam en Eva verbannen uit Eden. Christus, onze plaatsvervanger, moest lijden buiten de grenzen van Jeruzalem. Hij stierf buiten de poort, waar misdadigers en moordenaars werden geëxecuteerd. Vol betekenis zijn de woorden: "Christus heeft ons verlost van de vloek van de wet, door voor ons een vloek te worden." Galaten 3:13. ...

God heeft zijn toorn tegen overtreding bestemd om op Zijn geliefde Zoon te vallen. Jezus moest gekruisigd worden voor de zonden van de mensen. Welk lijden zou de zondaar dan dragen die in zonde voortduurde? Alle dreigende en ongelovige zouden een verdriet en ellende kennen die taal niet zou uitdrukken. ...

Op Christus als onze plaatsvervanger en borgsom werd de ongerechtigheid van ons allen gelegd. Hij werd gerekend tot een overtreler, opdat Hij ons zou verlossen van de veroordeling van de wet. De schuld van elke afstammeling van Adam drukte op Zijn hart. De toorn van God tegen de zonde, de verschrikkelijke manifestatie van Zijn ongenoegen vanwege ongerechtigheid, vervulde de ziel van Zijn Zoon met verbijstering. Zijn hele leven liet Christus aan een gevallen wereld het goede nieuws van de barmhartigheid van de Vader en het vergeven van liefde zien. Redding voor alle zondaars was Zijn thema. Maar nu met het verschrikkelijke gewicht van schuld dat Hij draagt, kan Hij het verzoenende gezicht van de Vader niet zien. De terugtrekking van het goddelijke gelaat van de Verlosser in dit uur van allerhoogste angst doorboorde Zijn hart met een verdriet dat nooit volledig door de mens kan worden begrepen. Zo groot was deze pijn dat Zijn fysieke pijn nauwelijks gevoeld werd. —*De wens der eeuwen, H. 78*

### **Woensdag 15 december: Een profeet gelijk u**

In de slotgebeurtenissen van de kruisigingsdag werd nieuw bewijs gegeven van de vervulling van profetie, en nieuwe getuigenis gedragen van de goddelijkheid van Christus. Toen de duisternis van het kruis was opgetrokken en de stervende kreet van de Verlosser was uitgesproken, werd onmiddellijk een andere stem gehoord, die zei: "Voorwaar, dit was de Zoon van God." Matteüs 27:54.

Deze woorden werden in geen gefluisterde tonen gezegd. Alle ogen werden gedraaid om te zien waar ze vandaan kwamen. Wie had er gesproken? Het was de centurion, de Romeinse soldaat. Het goddelijke geduld van de Verlosser en Zijn plotselinge dood, met de roep van de overwinning op Zijn lippen, hadden indruk gemaakt op deze heiden. In het gekneusde, gebroken lichaam dat aan het kruis hing, herkende de centurion de Zoon van God. Hij kon zich niet onthouden van het belijden van zijn geloof. Zo werd opnieuw bewijs gegeven dat onze Verlosser de beproeving van Zijn ziel zou ondergaan. Op de dag van Zijn dood hadden drie mannen, die sterk van elkaar verschilden, hun geloof verklaard, - hij die de Romeinse wacht beval, hij die het kruis van de Verlosser droeg, en hij die stierf aan het kruis aan Zijn zijde. —*De Wens der Eeuwen, H. 80.*

God vereist morele perfectie in alles. Zij die licht en kansen hebben gekregen, moeten als Gods rentmeesters streven naar volmaaktheid, en nooit, nooit de standaard van rechtvaardigheid verlagen om geërfde en gecultiveerde neigingen tot onrecht tegemoet te komen. Christus nam onze menselijke natuur op Zich en leefde ons leven, om ons te laten zien dat we als Hem mogen zijn door deel te nemen aan de goddelijke natuur. We mogen heilig zijn, zoals Christus heilig was in de menselijke natuur. Waarom zijn er dan zoveel onaangename personen in de wereld? Het is omdat ze niet vermoeden dat hun onaangename manieren en ruwe, onbeleefde spraak het resultaat zijn van een onheilig hart.

Het is de geur van onze liefde aan onze medemensen die onze liefde voor God openbaart. Het is geduld in dienst dat rust brengt in de ziel. Het is door nederige, ijverige, trouwe zwoegers dat het welzijn van Israël wordt bevorderd. God handhaaft en versterkt degene die bereid is de weg van Christus te leren. — *This Day With God*, p. 32.

Hoewel de eisen van de wet van God aan de wereld moeten worden gepresenteerd, mogen we nooit vergeten dat liefde – de liefde van Christus – de enige kracht is die het hart kan verzachten en tot gehoorzaamheid kan leiden. Alle grote waarheden van de Schriften staan centraal in Christus; terecht begrepen leidt alles tot Hem. Laat Christus worden voorgesteld als de alfa en omega, het begin en het einde, van het grote plan van verlossing. Presenteer de onderwerpen aan de mensen die hun vertrouwen in God en in Zijn Woord zullen versterken en hen ertoe zullen brengen de leringen ervan zelf te onderzoeken. En naarmate ze verder gaan, stap voor stap, in de studie van de Bijbel, zullen ze beter voorbereid zijn om de schoonheid en harmonie van haar kostbare waarheden te waarderen. — *Evangelism*, pp. 484, 485.

### **Donderdag 16 december: Om bang van te worden**

Het zal niet lang duren voordat de aankomende storm zal losbarsten op de wereld die zo slaapt in zonde. Wanneer de aarde heen en weer zucht als een dronkaard, wanneer de hemelen schudden en de grote dag van de Heer is gekomen, wie zal dan kunnen staan? ...

Dat Lam wiens toorn zo verschrikkelijk zal zijn voor de minachters van Zijn genade, zal genade en gerechtigheid zijn en liefde en zegen voor allen die Hem hebben ontvangen. De wolkkolom die donker was van angst en wrekende toorn voor de Egyptenaren, was voor het volk van God een vuurkolom van licht. Zo zal het zijn voor het volk van de Heer in deze laatste dagen. Het licht en de glorie van God aan Zijn geboden-houdende volk zijn duisternis aan de ongelovige. Ze zien dat het beangstigend is om in de handen van de levende God te vallen. De arm, lang gestrekt, sterk om allen te redden die tot Hem komen, is sterk om Zijn oordeel uit te voeren over allen die niet tot Hem zouden komen, opdat zij leven zouden hebben. ... Er is een zekere voorziening getroffen om elke ziel te beschermen en degenen te beschermen die Zijn geboden hebben onderhouden totdat de verontwaardiging voorbij is. — *That I May Know Him*, p. 356.

Het is ons voorrecht om naar Jezus te gaan en gereinigd te worden, en om voor de wet te staan zonder schaamte of wroeging. 'Er is dus nu geen veroordeling meer voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.' Romeinen 8:1.

Voortaan ben je niet van jezelf; u wordt gekocht met een prijs. "Gij zijt niet verlost met verdorven dingen, als zilver en goud; . . . maar met het kostbare bloed van Christus, als van een lam zonder smet en zonder vlek." 1 Petrus 1:18, 19. Door deze eenvoudige daad van het geloven in God, is de Heilige Geest een nieuw leven in je hart begonnen. U bent als kind geboren in de familie van God, en Hij houdt van u zoals Hij Zijn Zoon liefheeft. —*Schreden Naar Christus H. 6, blz 50.*

Als zondaars ertoe kunnen worden gebracht om het kruis eens serieus te bekijken, als ze een volledig beeld van de gekruisigde Verlosser kunnen krijgen, zullen ze de diepte van Gods mededogen en de zondigheid van de zonde beseffen. ...

Wanneer de zondaar aan de voet van het kruis opkijkt naar degene die gestorven is om hem te redden, kan hij zich verheugen met volheid van vreugde; want zijn zonden worden vergeven. Knielend in geloof aan het kruis heeft hij de hoogste plaats bereikt dat de mens kan bereiken. ...

Als je de beloften leest, onthoud dan dat ze de uitdrukking zijn van onuitdrukbare liefde en medelijden. Ja, geloof alleen dat God je helper is. Hij wil zijn morele beeld in de mens herstellen. Als je met belijdenis en bekering bij Hem nadert, zal Hij met genade en vergeving bij je naderen. —*The Faith I Live By, . 103.*

#### **Vrijdag 17 december: oor verdere lezing**

*Zonen en dochters van God*: "Hij weet ons te helpen wanneer wij verleid worden", p. 24;

Ellen G. White Commentaar, in *The SDA Bible Commentary*, "This Is Justification By Faith", vol. 6, p. 1070.

### **13. De opstanding van Mozes**

#### **Sabbatmiddag 18 december**

Vele jaren stonden Mozes en Aäron zij aan zij in hun zorgen en arbeid. Samen hadden zij ontelbare gevaren het hoofd geboden en samen de zegen van God gedeeld; maar de tijd was gekomen dat ze gescheiden moesten worden. ... Ergens buiten de bergen van Edom was het pad dat naar het Beloofde Land leidde – dat land waarvan Mozes en Aäron niet mochten genieten. Geen rebelse gevoelens vonden een plaats in hun hart, geen uitdrukking van gemompel ontsnapte aan hun lippen; maar een plechtige droefheid rustte op hun gelaat toen zij zich herinnerden wat hen van de erfenis van hun vaders had uitgesloten. ...

Voor zijn zonde in Kadesh werd Aäron het voorrecht ontzegd om als Hogepriester van God in Kanaän te officieren — om het eerste offer in het goede land te offeren en zo de erfenis van Israël te wijden. Mozes moest zijn last blijven dragen door het volk naar de grenzen van Kanaän te leiden. Hij zou in het zicht van het Beloofde Land komen, maar hij mocht het niet binnengaan. Als deze dienaren van God, toen zij voor de rots in Kadesh stonden, de test die daar op hen afkwam, zonder klagen hadden gedragen, hoe anders zou hun toekomst zijn geweest! Een verkeerde daad kan nooit ongedaan worden gemaakt. Het kan zijn dat het levenswerk niet zal herstellen wat verloren is gegaan in een enkel moment van verleiding of zelfs gedachteloosheid. —*Patriarchen en Profeten, H. 38.*

Het heden is een seizoen van plechtig voorrecht en heilig vertrouwen. Als de dienaren van God getrouw het hun gegeven vertrouwen bewaren, zal hun beloning groot zijn wanneer de Meester zal zeggen: "Geef een verslag van uw rentmeesterschap." [Lucas 16:2.] Het serieuze zwoegen, het onbaatzuchtige werk, de geduldige, volhardende inspanning, zullen overvloedig worden beloond. Jezus zal zeggen: Voortaan noem ik jullie geen dienaren, maar vrienden. [Zie Johannes 15:15.] De goedkeuring van de Meester wordt niet gegeven vanwege de grootsheid van het uitgevoerde werk, maar vanwege trouw aan alles wat er is gedaan. Het zijn niet de resultaten die we bereiken, maar de motieven waaruit we handelen, die tellen voor God. Hij prijst goedheid en trouw boven alles. —*Gospel Workers*, p. 267.

Ik smeed u om met uw ogen alleen op te zien naar de glorie van God. Laat Zijn kracht uw afhankelijkheid zijn, Zijn genade uw kracht. Door de Schriften te bestuderen en oprecht te bidden, probeert u duidelijke inzichten van uw plicht te krijgen en deze vervolgens getrouw uit te voeren. Het is essentieel dat u trouw cultiveert in kleine dingen, en zo zult u gewoontes van integriteit verwerven in grotere verantwoordelijkheden. De kleine voorvallen van het dagelijks leven gaan vaak voorbij zonder dat we het merken, maar het zijn deze dingen die het karakter vormgeven. Elke gebeurtenis van het leven is geweldig voor goed of kwaad. De geest moet worden getraind door dagelijkse tests, dat het macht kan verwerven om in elke moeilijke positie te staan. In de dagen van beproeving en gevaar zult u versterkt moeten worden om stevig voor het recht te staan, onafhankelijk van elke tegengestelde invloed. — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 561.

### **Zondag 19 december: De zonde van Mozes: Deel 1**

In al hun omzwervingen waren de kinderen Israëls geneigd om Mozes het bijzondere werk van God toe te schrijven, de machtige wonderen die waren verricht om hen van Egyptische slavernij te verlossen. Zij beschuldigden Mozes ervan hen uit het land Egypte te halen. Het was waar dat God zich wonderbaarlijk aan Mozes had gemanifesteerd. Hij had hem speciaal begunstigd met Zijn aanwezigheid. Aan hem had God Zijn overstijgende heerlijkheid geopenbaard. Op de berg had Hij hem in een heilige nabijheid tot Zichzelf gebracht en met hem gesproken terwijl een man tot een vriend sprak. Maar de Heer had na bewijs bewijs gegeven dat Hij het zelf was die voor hun bevrijding werkte. Door te zeggen: "Moeten we water uit deze rots halen?" zei Mozes eigenlijk tot de mensen dat zij gelijk hadden door te geloven dat hijzelf de machtige werken deed die voor hen waren verricht. Dit maakte het noodzakelijk dat God aan Israël moest bewijzen dat zijn uitlating niet op feiten was gebaseerd. Om voor altijd uit de gedachten van de Israëlieten het idee te verdrijven dat een man hen leidde, vond God het nodig om hun leider te laten sterven voordat ze het land Kanaän binnengingen. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary*, vol. 1, pp. 1115, 1116.

De dienaren van Christus mogen niet handelen volgens de neigingen van het natuurlijke hart. Ze moeten een nauwe gemeenschap met God hebben, opdat onder provocatie het eigen-ik niet opstaat, en ze een stortvloed van woorden uitspreken die niet passen, die niet zijn zoals dauw of de kalme regens die de verwelkende planten opfrissen. Dit is wat Satan wil dat zij doen; want dit zijn zijn methodes. Het is de draak die wraakzuchtig is; het is de geest van Satan die geopenbaard wordt in woede en

beschuldigen. Maar Gods dienaren moeten vertegenwoordigers van Hem zijn. Hij verlangt dat zij alleen handelen in de valuta van de hemel, de waarheid die Zijn eigen beeld en handtekening draagt. De kracht waarmee ze het kwaad moeten overwinnen is de kracht van Christus. De glorie van Christus is hun kracht. Zij moeten hun ogen richten op Zijn liefde. Dan kunnen zij het evangelie met goddelijke tact en zachtmoedigheid presenteren. —*De Wens Der Eeuwen, H 37.*

Door de hulp die Christus kan geven, zullen we in staat zijn om te leren de tong in toom te houden. Extreem getart werd Hij, op het punt van haastige en boze spraak, toch zondigde Hij nooit met Zijn lippen. Met geduldige kalmte ontmoette Hij de sneren, de bespottingen en het honen van Zijn medewerkers op de timmermansbank. In plaats van boos te zijn, begon Hij een van Davids prachtige psalmen te zingen; en Zijn metgezellen, alvorens zich te realiseren wat zij deden, zouden zich met Hem verenigen in de lofzang. Wat een transformatie zou er in dit woord worden bewerkstelligd als mannen en vrouwen vandaag het voorbeeld van Christus zouden volgen in het gebruik van woorden! —*Our High Calling, p. 291.*

### **Maandag 20 december: De zonde van Mozes: Deel 2**

Sommigen zouden de zonde (van Mozes) beschouwen als een lichte zonde die genegeerd zou moeten worden; Maar God ziet niet zoals de mens ziet. Toen de heuvels van Kanaän in het zicht waren, mompelden de Israëlieten omdat de beek die eerst overal stroomde, nu droog was. De kreten van het volk waren gericht tegen Mozes en Aäron, die zij ervan beschuldigden hen in de wildernis te hebben gebracht om te vergaan. De leiders gingen naar de deur van de tabernakel en vielen op hun gezicht. ... Mozes werd opgedragen: "Neem de roede, en verzamel de vergadering, gij, en Aäron, uw broeder, en spreek u tot de rots voor hun ogen; en het zal zijn water uitdelen, en gij zult hun water uit de rots brengen" (Numeri 20:8).

De twee broers gingen verder voor de menigte, Mozes met de roede van God in zijn hand. Het waren nu oude mannen. Lang hadden zij de opstand en koppigheid van Israël verdragen; maar nu, eindelijk, gaf zelfs het geduld van Mozes toe. ... En in plaats van tot de rots te spreken, zoals God hem bevolen had, sloeg hij het twee keer met de staf.

Het water stroomde in overvloed naar buiten om de gastheer tevreden te stellen. Maar er was iets verkeerd gedaan. Mozes had gesproken vanuit een geïrriteerd gevoel. "Zullen we water brengen?" vroeg hij zich af, alsof de Heer niet zou doen wat Hij beloofde. "Gij geloofde Mij niet," verklaarde de Heer tot de twee broeders, "om Mij te heiligen in de ogen van de kinderen Israëls" (Vers 12). —*The Upward Look, p. 299.*

De tijd om geloof uit te oefenen is wanneer we ons berooid voelen van de Geest. Wanneer dikke wolken van duisternis over de geest lijken te zweven, dan is het tijd om levend geloof de duisternis te laten doorboren en de wolken te verspreiden. Het ware geloof berust op de beloften in het Woord van God, en degenen die dat Woord gehoorzamen, kunnen Zijn glorieuze beloften opeisen. 'Als u in Mij blijft en Mijn woorden in u blijven, zult u vragen wat u wilt, en het zal u gedaan worden.' Johannes 15:7. 'Wat we ook vragen, we ontvangen van Hem, omdat we Zijn geboden onderhouden en die dingen doen die Hem behagen.' 1 Johannes 3:22. ...

Ik vroeg de engel waarom er geen geloof en macht meer was in Israël. Hij zei: "Laat de arm van de Heer niet te vroeg los. Dring je verzoeken aan op de troon, en

houd vol door sterk geloof. De beloften zijn zeker. Geloof dat u de dingen ontvangt waar u om vraagt, en u zult ze hebben.' —*Early Writings*, pp. 72, 73.

### **Dinsdag 21 december: De dood van Mozes**

De Heer kondigde Mozes aan dat de vastgestelde tijd voor het in bezitnemen van Kanaän nabij was; en terwijl de oude profeet op de hoogten stond met uitzicht op de rivier de Jordaan en het Beloofde Land, staarde hij met grote belangstelling naar de erfenis van zijn volk. Zou het mogelijk zijn dat de straf die tegen hem is uitgesproken voor zijn zonde in Kadesh kan worden ingetrokken? Met diepe ernst smeekte hij: "O Here God, U bent begonnen uw dienaar Uw grootheid en Uw machtige hand te tonen; want wat is God in de hemel of op aarde, die kan doen volgens Uw werken, en volgens Uw macht? Ik bid U, laat mij erheen gaan en het goede land zien dat voorbij Jordanië, die goede berg en Libanon ligt." Deuteronomium 3:24-27.

Het antwoord was: "Laat het u volstaan; spreek niet meer tot Mij over deze zaak. Ga naar de top van Pisgah en hef uw ogen op naar het westen, naar het noorden en naar het zuiden en naar het oosten, en zie het met uw ogen; want gij zult deze Jordaan niet overwinnen." —*Patriarchen en Profeten*, H. 43.

Het was niet de wil van God dat iemand met Mozes naar de top van Pisgah ging. Daar stond hij, op Pisgah's top, in de aanwezigheid van God en hemelse engelen. Nadat hij Kanaän tot zijn tevredenheid had bekeken, ging hij liggen, als een vermoeide krijger, om te rusten. Slaap kwam over hem, maar het was de slaap van de dood. Engelen namen zijn lichaam en begroeven het in de vallei. De Israëlieten konden nooit de plaats vinden waar hij begraven werd. Zijn geheime begrafenissen was om te voorkomen dat het volk zondigde tegen de Heer door afgoderij over zijn lichaam te plegen.

Satan was dolgelukkig dat hij erin geslaagd was Mozes tegen God te laten zondigen. Voor deze overtreding kwam Mozes onder de heerschappij van de dood. Als hij trouw was gebleven, en zijn leven niet was ontsierd door die ene overtreding, door God niet de heerlijkheid te geven om water uit de rots te brengen, zou hij het Beloofde Land zijn binnengegaan en naar de hemel zijn vertaald zonder de dood te zien. —*The Story Of Redemption*, p. 173.

Christus werd één met de mensheid, opdat de mensheid één zou worden in Geest en leven met Hem. Door deze vereniging in gehoorzaamheid aan het Woord van God wordt Zijn leven hun leven. Hij zegt tot de berouwvolle: "Ik ben de opstanding en het leven." De dood wordt door Christus gezien als slaap — stilte, duisternis, slaap. Hij spreekt erover alsof het van een klein moment is. "Wie in Mij leeft en gelooft," zegt Hij, "zal nooit sterven." En voor de gelovige is de dood maar een kleine zaak. Met hem sterven is maar slapen.

Dezelfde macht die Christus uit de dood heeft opgewekt, zal Zijn kerk verheffen en verheerlijken met Christus, als Zijn bruid, boven alle vorstendommen, boven alle machten, boven elke naam die wordt genoemd, niet alleen in deze wereld, maar ook in de hemelse hoven, de wereld erboven. De overwinning van de slapende heiligen zal glorieus zijn op de ochtend van de opstanding. —*My Life Today*, p. 295.

### **Woensdag 22 december: De opstanding van Mozes**

Christus kwam, met de engelen die Mozes begroeven, uit de hemel neer, nadat Mozes korte tijd in het graf was gebleven, en wekte hem op en nam hem mee naar de hemel.

Toen Christus en de engelen het graf naderden, verschenen Satan en zijn engelen bij het graf en bewaakten het lichaam van Mozes, opdat het niet verwijderd zou worden. Toen Christus en Zijn engelen naderden, verzette Satan zich tegen hun nadering, maar werd gedwongen, door de heerlijkheid en macht van Christus en Zijn engelen, om terug te deinsen. Satan eiste het lichaam van Mozes op, vanwege zijn ene overtreding; maar Christus verwees hem zachtmoedig naar Zijn Vader en zei: "De Heer berispt u." Judas 1:9. Christus vertelde Satan dat Hij wist dat Mozes zich nederig had bekeerd van deze ene fout, dat er geen vlek op zijn karakter rustte en dat zijn naam in het hemelse boek der verslagen onbeschadigd bleef. Toen wekte Christus het lichaam van Mozes op, dat Satan had opgeëist. — *The Story of Redemption*, pp. 173, 174.

God schiep geen kwaad, Hij maakte alleen het goede, dat was zoals Hij. Maar Satan zou niet tevreden zijn om de wil van God te kennen en het te doen. Zijn nieuwsgierigheid werd tot het uiterste gerekt om dat te weten wat Gods opzet niet was dat hij zou moeten weten. Kwaad, zonde en dood zijn niet door God geschapen; zij zijn het resultaat van ongehoorzaamheid, die in Satan is voortgekomen. Maar de kennis van het kwaad nu in de wereld werd binnengebracht door de sluwheid van Satan. Dit zijn zeer harde en dure lessen; maar de mensen zullen hen leren, en velen zullen er nooit van overtuigd zijn dat het gelukzaligheid is om onwetend te zijn van een bepaald soort kennis, die voortkomt uit onbevredigde verlangens en onheilige doelen.

De zonen en dochters van Adam zijn net zo nieuwsgierig en aanmatigend als Eva bij het zoeken naar verboden kennis. Ze doen een ervaring op, een kennis die God nooit heeft ontworpen en het resultaat zal zijn, net als voor onze eerste ouders, het verlies van hun huis in Eden. Wanneer zullen mensen dat leren wat voor hen zo gedegen wordt aangetoond? — *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 503.

Dezelfde barmhartige Verlosser die die tijdelijke steden van toevlucht benoemde, heeft door het vergieten van Zijn eigen bloed voor de overtreders van Gods wet een zekere terugtocht gegeven, waarin zij voor de veiligheid van de tweede dood kunnen vluchten. Geen enkele macht kan de zielen die naar Hem toegaan voor gratie uit Zijn handen nemen. "Er is dus nu geen veroordeling meer voor hen die in Christus Jezus zijn." "Wie is Hij die veroordeelt? Het is Christus die gestorven is, ja, die weer is opgestaan, die zelfs aan de rechterhand van God is, die ook voorbede voor ons doet;" opdat "wij een sterke troost zouden hebben, die naar hun toevlucht zijn gevluht om de hoop die voor ons ligt vast te houden." Romeinen 8:1, 34; Hebreeën 6:18.— *Patriarchen en Profeten*, H. 48.

### **Donderdag 23 december: De opstanding van ons allen**

De apostel [Paulus] droeg de gedachten van de Korinthische broeders voort naar de triomfen van de opstandingsmorgen, wanneer alle slapende heiligen moeten worden opgewekt, voortaan om eeuwig met hun Heer te leven. "Zie," verklaarde de apostel, "Ik zal u een mysterie laten zien: Wij zullen niet allen slapen, maar wij zullen allen



veranderd worden, op een moment, in een oogwenk bij de laatste bazuin: want de bazuin zal klinken, en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden, en wij zullen veranderd worden. ... dan zal het gezegde dat geschreven is werkelijkheid worden: De dood wordt opgeslokt in de overwinning. O dood, waar is uw angel? O graf, waar is uw overwinning?" ...

Glorieus is de triomf die de gelovigen wacht. De apostel, die zich de mogelijkheden voor de gelovigen in Korinthe realiseerde, trachtte hen datgene te geven wat het egoïstische en het sensuele verheft, en het leven verheerlijkt met de hoop op onsterfelijkheid. Ernstig spoorde hij hen aan om trouw te zijn aan hun hoge roeping in Christus. "Mijn geliefde broeders," smeekte hij, "wees standvastig, onneembaar, altijd overvloedig in het werk van de Heer, voor zover gij weet dat uw arbeid niet tevergeefs is in de Heer." — *The Acts of the Apostles*, p. 320, 321.

Voor de gelovige is de dood maar een kleine zaak. Christus spreekt erover alsof het van een klein moment is. "Als een man Mijn gezegde houdt, zal hij nooit de dood zien," "hij zal nooit naar de dood proeven." Voor de christen is de dood maar een slaap, een moment van stilte en duisternis. Het leven is verborgen bij Christus in God, en 'wanneer Christus, die ons leven is, zal verschijnen, dan zult u ook met Hem in heerlijkheid verschijnen.' Johannes 8:51, 52; Kolossenzen 3:4.

De stem die van het kruis riep: "Het is klaar", werd gehoord onder de doden. Het doorboorde de muren van grafkisten en wekte de slapenden op. Zo zal het zijn wanneer de stem van Christus uit de hemel zal worden gehoord. Die stem zal de graven binnendringen en de graven ontgrendelen, en de doden in Christus zullen opstaan. Bij de opstanding van de Verlosser werden een paar graven geopend, maar bij Zijn wederkomst zullen alle kostbare doden Zijn stem horen en tot glorieus, onsterfelijk leven komen. Dezelfde kracht die Christus uit de dood heeft opgewekt, zal Zijn kerk verheffen en verheerlijken met Hem, boven alle vorstendommen, boven alle machten, boven elke naam die wordt genoemd, niet alleen in deze wereld, maar ook in de komende wereld. — *De Wens der Eeuwen*, H 81.

Op de dag dat het zilveren koord wordt losgemaakt en de gouden kom wordt gebroken (Prediker 12:6), gaan de gedachten van de mens ten onder. Zij die naar het graf gaan zijn in stilte. Ze weten niets meer van wat er onder de zon gebeurt. Job 14:21. Gezegende rust voor de vermoeide rechtvaardigen! Tijd, of het nu lang of kort is, is maar een moment voor hen. Ze slapen; ze worden gewekt door de bazuin van God tot een glorieuze onsterfelijkheid. — *De Grote Strijd*, H. 33.

#### **Vrijdag 24 december: Voor verdere lezing**

*Christus Weerspiegelen*, 'Gods kinderen om lichtdragers te zijn', H. 305;  
*In Heavenly Places*, "Only One Redeemer," p. 13.